

Tsjetsjenië onder invloed van de Chechenization

Auteur:
Nicole de Wijs

Bachelorthesis Geografie, Planologie en Milieu (GPM)

Faculteit der Managementwetenschappen
Radboud Universiteit Nijmegen

Juni, 2016

Tsjetsjenië onder invloed van de Chechenization

Een onderzoek dat op zoek gaat naar de verschillende standpunten over de Chechenization en haar gevolgen vanuit verschillende perspectieven.

Auteur:
Nicole de Wijs, s4212991

Begeleider:
Olivier Kramsch

Bachelorthesis Geografie, Planologie en Milieu (GPM)

Faculteit der Managementwetenschappen
Radboud Universiteit Nijmegen

Aantal woorden hoofdtekst:
20.073

Samenvatting

Sinds de uitbraak van de eerste Tsjetsjeense oorlog in 1994 is Tsjetsjenië nooit in vrede geweest met Rusland. Veel onrust zorgde ervoor dat Rusland stappen moest gaan ondernemen. Verschillende landen en organisaties pleitte op dat moment voor de onafhankelijkheid van Tsjetsjenië om zo het conflict te beëindigen. Echter kiest Rusland op dit moment voor een andere weg. In 2001 wordt de Chechenization gestart. Een beleid ontworpen om de rust terug te laten keren in Tsjetsjenië. In dit onderzoek zal de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland sinds de Chechenization onderzocht worden. Dit zal gebeuren door middel van een literatuurstudie en empirisch onderzoek. Er wordt gebruik gemaakt van semigestructureerde interviews om zo meer kennis te genereren over de Chechenization. Uiteindelijk zal er aan het einde van dit onderzoek een antwoord gegeven kunnen worden op de hoofdvraag: “Hoe heeft de Chechenization invloed, of invloed gehad, op de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland?”.

Om deze relatie te kunnen analyseren wordt er gebruik gemaakt van de theorie, kritische geopolitiek. Deze theorie kijkt verder dan woorden. Door uitspraken kunnen machtsverhoudingen worden ontdekt en komen discoursen naar boven. Discoursen zijn waarden die gegeven kunnen worden aan een bepaald tijdperk zoals spanning. Dit was een discours in de tijd van de koude oorlog die de spanning tussen de Sovjet Unie en de Verenigde Staten omschreef. Rondom het conflict tussen Tsjetsjenië en Rusland zijn president Vladimir Poetin, president Ramzan Kadyrov en de Tsjetsjeense bevolking de belangrijkste actoren. Tussen deze groepen ontstaan machtsverhoudingen die de Chechenization leiden.

Door de oorlogen was er geen duidelijk politiek stelsel in Tsjetsjenië. Er zijn verschillende presidenten aan de macht geweest en ieder bracht zijn eigen politieke stelsel. Echter werd er gedacht dat het politieke stelsel van president Maskhadov de vrijheid zou brengen waar de Tsjetsjenen al zo lang voor vochten. De Islamitische staat van Ichkeria werd opgericht waarbij de Tsjetsjenen konden leven onder de Islamitische regels oftewel de Sharia. Dit politieke stelsel werd al snel neergehaald en de Tsjetsjenen moesten weer leven naar de regels en wetten van de Russen. Om een einde te maken aan deze onzekerheden werd de Chechenization ontworpen. Dit beleid zou vrede terug te brengen in Tsjetsjenië met als beleidsdoelstelling het verbeteren van de economische omstandigheden. Dit was noodzakelijk na de lange tijd van oorlog voeren. Veel steden waren vernietigd en de economie lag stil. Ook moesten de mensenrechten en de corruptie van het land verbeterd worden. Vele mensen verdwenen nog dagelijks zonder ooit teruggevonden te worden.

Om deze doelen te bewerkstelligen moesten de Russen meerdere obstakels overkomen. Zo moesten ze gaan luisteren naar de Tsjetsjeense stem. Het blijkt uit onderzoek dat de clans, die al eeuwenlang

bestaan in Tsjetsjenen, een grote invloed hebben op de politiek in Tsjetsjenië. Om het beleid te laten slagen moet er daarom meegedacht worden met de Tsjetsjenen. Echter gebeurt dit nog niet elke dag. De volledige macht ligt nog bij Ramzan Kadyrov waardoor de stem van de Tsjetsjeense bevolking niet wordt gehoord. Daarbij komt nog dat de Tsjetsjenen niet snel akkoord zullen gaan met het beleid van de Russen vanwege hun turbulente historie. Rusland heeft bijvoorbeeld vele Tsjetsjenen gedeporteerd naar Siberië onder slechte omstandigheden waarbij veel mensen zijn omgekomen, waaronder ook veel vrouwen en kinderen. Deze brute gebeurtenis zorgt er onder andere voor dat de Tsjetsjenen niet naar de Russen willen luisteren. Het vormen van een juist beleid staat hierdoor onder grote druk.

De intenties zijn voor dit onderzoek ook belangrijk. Er wordt gezegd dat Poetin Tsjetsjenië graag onder zijn gezag houdt vanwege de grondstoffen en pijpleidingen die te vinden zijn in Tsjetsjenië. Dit komt samen met de wensen die Poetin heeft om zijn grondgebied ten alle tijden te behouden of zelfs uit te breiden. Ook speelt een discourse hier een belangrijke rol, dreiging. Sinds de aanslag op negen september in de Verenigde Staten is men begonnen met de 'war on terror'. Dit gecombineerd met het feit dat er vele terroristische aanslagen worden gepleegd in Rusland en Tsjetsjenië zou Rusland een onzichtbare strijd aan het voeren kunnen zijn tegen het terrorisme in de wereld. Op deze manier kan Poetin legitimeren dat hij moet vechten tegen de Tsjetsjenen en zij een onderdeel moeten blijven van Rusland zonder tegenstand te krijgen van het Westen.

De resultaten van dit onderzoek sluiten voor een groot deel aan bij de uitspraken van de literatuur. De interviews zijn vooral gericht op de intenties van de Chechenization en de resultaten hiervan. De respondenten laten weten dat Poetin de Chechenization is gestart voor eigen belang. Toch hebben de Tsjetsjenen voordelen bij het instellen van de Chechenization. De economische situatie is verbeterd ten opzichte van het verleden. Steden worden voor delen weer opgebouwd en mensen beginnen weer te werken. Een andere kant van deze verbetering is dat er nog steeds veel corruptie is en dat het geld dat wordt verdient weer terug gaat naar de machtshebbers in Tsjetsjenië. Veel mensen leven nog in omstandigheden die niet voldoen aan hun eerste levensbehoeften. Daarbij legt Poetin nog steeds veel nadruk op het feit dat Tsjetsjenen terroristen zijn waardoor het moeilijk is voor de Tsjetsjenen om hulp te krijgen van buitenaf. En wanneer ze deze hulp ontvangen wordt deze vaak weer ontnomen door de corruptie. In de interviews komt namelijk naar voren dat Ramzan Kadyrov veel geld ontnemt van de Tsjetsjenen. Daarom kan er aan het einde van de resultaten geconcludeerd worden dat ondanks de positieve geluiden en verhalen vanuit Rusland en Tsjetsjenië er nog veel verbeterd moet worden om de Tsjetsjenen een stabiele omgeving te bieden.

Aan het einde van het onderzoek kan er geconcludeerd worden dat de Chechenization positieve veranderingen met zich mee heeft gebracht ondanks de obstakels en intenties. De economische omstandigheden zijn verbeterd en er is meer rust. Er wordt niet meer gevochten en de terroristische aanslagen lijken ook te verminderen. Echter staat daar tegenover dat er nog vele corruptie is en de armoede nog niet is verdwenen. Daarbij was het aanstellen van Ramzan Kadyrov als president in Tsjetsjenië ook een slimme zet van Poetin. De loyaliteit van Kadyrov aan Poetin zorgt er tot op heden nog voor dat Tsjetsjenië afhankelijk blijft van Rusland. Ook worden de Tsjetsjenen onderdrukt doordat Poetin nog steeds de macht over Tsjetsjenië heeft doordat de rest van de wereld ze zien als terroristen die onder toezicht gehouden moeten worden. De dreiging en 'war on terror' zijn daardoor discourses die Tsjetsjenië ervan weerhouden onafhankelijk te worden van Rusland.

Inhoud

Samenvatting.....	III
1. Inleiding.....	1
1.1 Project kader.....	1
1.2 Onderzoeksdoel en -vragen.....	3
1.3 Relevantie.....	4
1.4 Structuur.....	5
2. Theoretisch kader.....	6
2.1 Kritische geopolitiek.....	6
2.1.1 Discours.....	9
2.2 Chechenization.....	11
2.3 Chechenization als beleid.....	12
2.4 Belangrijke actoren.....	14
2.4.1 Vladimir Poetin.....	14
2.4.2 Ramzan Kadyrov.....	14
2.4.3 Tsjetsjeense separatisten.....	15
3. Methodologie.....	17
3.1 Strategie.....	17
3.2 Interviews en vragenlijsten.....	18
3.3 Het implementeren van kritische geopolitiek.....	19
4. Chechenization.....	21
4.1 1991-2002.....	21
4.2 2002-heden.....	24
4.3 Conclusie.....	27
5. Obstakels Chechenization.....	29
5.1 Afhankelijkheid van Tsjetsjenen.....	29
5.2 Onrecht.....	29
5.3 Clans.....	30
5.4 Conclusie.....	31
6. Intenties Chechenization.....	33
6.1 Conclusie.....	36
7. Resultaten.....	37
7.1 Interviews.....	37
7.1.1 Bert-Jan Verbeek.....	37

7.1.2 Renée Gendron.....	38
7.1.3 Khamzat.....	40
7.2 Nieuwsberichten	43
7.3 Conclusie	44
8. Conclusie	46
8.1 Aanbeveling.....	47
8.2 Reflectie.....	48
Bronvermelding.....	50
Bijlagen	54
Bijlage 1: Interviewguides	54
Bijlage 2: Interview uitwerkingen.....	56
Interview Bert-Jan Verbeek.....	56
Interview Renée Gendron	65
Interview Khamzat.....	68

1. Inleiding

1.1 Project kader

Het jaar 1991 was een belangrijk jaar voor de separatisten in Tsjetsjenië. De separatisten wisten zich te verlossen van de kracht van de Russen en hun eigen regime en beleid op te starten (Cornell, 1999). Echter was het niet mogelijk om een onafhankelijke staat te worden. Er was geen feodale adel of militaire klasse om na de greep naar onafhankelijkheid Tsjetsjenië in goede banen te leiden en een eigen stabiele staat te realiseren. Daarbij was er geen erkenning van Rusland en was er ook te veel onderdrukking vanuit de clans en hun eigen rechtssystemen waardoor de status van Tsjetsjenië onverdeeld bleef (Sakwa, 2005). Op 11 december 1994 begon het Russische leger een militaire operatie. Deze operatie moest een einde maken aan het separatistische regime dat Tsjetsjenië leidde sinds het einde van 1991. Sindsdien is de vrede tussen Rusland en Tsjetsjenië nooit teruggekeerd. In 1994 begon de eerste Tsjetsjeense oorlog omdat Tsjetsjenië zich teveel afscheidde van de Russische politiek en het gezag van Boris Yeltsin. Deze oorlog eindigde in 1996 toen er een vredesovereenkomst werd getekend door Boris Yeltsin, de Khasavyurt overeenkomst (Sakwa, 2005). In deze overeenkomst werd gesteld dat het probleem rondom de onafhankelijkheid van Tsjetsjenië in 2001 opgelost zou moeten zijn. In 1997 volgde er een verdrag, de 'Treaty on Peace and the Principles of Mutual Relations between the Russian Federation and the Chechen Republic of Ichkeria.' maar in dit verdrag werd niks gezegd over de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Vanwege de onduidelijkheid voor de Tsjetsjenen over de onafhankelijkheid en het feit dat Boris Yeltsin de verdragen niet zag als juridisch bindend viel Rusland Tsjetsjenië in 1999 weer binnen en kwam er aan de vrede snel een einde (Shedd, 2008). Dit was het begin van de tweede Tsjetsjeense oorlog en de tijd waarin de Islam een belangrijke rol kreeg in de Tsjetsjeense maatschappij. Hierdoor werd de Tsjetsjeense maatschappij onstabiel dan het op dat moment al was (Sakwa, 2005). Ondanks dat in 2002 deze oorlog ophield is het geweld nooit gestopt (Hill, 2010).

In februari 2000 werd het Poetin duidelijk dat de oorlog en het geweld veel inspanning en levens kostte. Op dat moment waren er al 1458 Russische militairen gedood en 4495 gewonden (Sakwa, 2005). Om toch een einde te kunnen maken aan het geweld is er geprobeerd te onderhandelen over een vredesovereenkomst tussen Tsjetsjenië en Rusland met op dat moment Vladimir Poetin als president. Echter stelt Russel (2008) in zijn onderzoek dat er geen bewijs is dat aantoonde dat Poetin wilde onderhandelen om tot een vredesovereenkomst te komen. Ook Sakwa (2005) stelt dat Poetin niet bereid is te onderhandelen met de separatisten. Volgens Poetin brachten de eerdere onderhandelingen die onder andere in 1990 plaatsvonden geen vrede in Tsjetsjenië, ze kregen

alleen maar onverdiende legitimiteit en de vechtende separatisten waren volgens Poetin terroristen (Sakwa, 2005). Dit werd voor hem in oktober 2002 bevestigd wanneer er een gijzeling plaatsvond bij het Moskou Dubrovka theater (Russel, 2008). Daarna werd er in 2003 een referendum georganiseerd waarbij de inwoners van Tsjetsjenië konden stemmen voor een voorstel van een president en parlement in Tsjetsjenië. Ondanks dat de Russen naar buiten brachten dat de Tsjetsjenen voor het voorstel hadden gestemd werd het duidelijk dat de daadwerkelijke opkomst van de Tsjetsjenen te laag was om iets over het landelijke oordeel te zeggen. Daarmee waren de Tsjetsjenen niet alleen terroristen volgens Poetin maar vochten zij ook tegen hun eigen landgenoten wanneer zij tegen het voorstel waren. Later bleek de tegen groep dan ook groter te zijn dan naar buiten werd gebracht door de Russen (Sakwa, 2005).

Na veel ophef over de status van Tsjetsjenië en de Tsjetsjenen was er geen andere optie meer voor Poetin dan het conflict daadwerkelijk bestrijden. Daarom werd op 15 februari 2007 een andere strategie gestart om de rust in Tsjetsjenië te laten terugkeren, ook wel de Chechenization genoemd. Door de Chechenization wil Poetin Stabiliteit creëren zonder dat Tsjetsjenië onafhankelijk wordt (Russel, 2008). Op dat moment laat Moskou weten aan de rest van de wereld dat de Chechenization zal worden gestart. Als reden werd gegeven dat de onderhandelaars in Tsjetsjenië terroristen zouden zijn. Daarbij kreeg hij ook de steun van het volk die in een referendum in 2003 lieten weten dat zij voor een nieuwe constitutie in Tsjetsjenië waren maar wel als onderdeel van Rusland (Bowker, 2004).

Vanaf dat moment wordt het beleid in Tsjetsjenië gehandhaafd onder leiding van president Ramzan Kadyrov. Het is een manier om de separatisten en de inwoners van Tsjetsjenië te onderdrukken met behulp van een president die samenwerkt met de Russen en gezag heeft in Tsjetsjenië. Poetin heeft niet alleen Ramzan Kadyrov aan zijn zijde, ook gebruikt hij zijn macht om de Westerse landen de Chechenization te laten steunen. Hij zet ze daarom voor een keuze die in zijn voordeel uitwerkt. Of hij zal het conflict laten aanhouden zoals het op dit moment is of ze moeten de Chechenization ondersteunen, het beleid dat vrede zal brengen en politieke oplossingen zal geven (Russel, 2008). Ondanks alle goede intenties en steun vanuit het Westen wordt er in meerdere onderzoeken betwijfeld of Poetin deze keuzes uit eigen belang heeft gemaakt of om de Tsjetsjenen daadwerkelijk een beter leven te geven. Er wordt gesteld dat het kan gaan om het behoudt van het territorium voor bijvoorbeeld grondstoffen (Hill, 2010). Ook uit het boek 'Chechnya: From the pas to the future' van Sakwa (2005) blijkt het dat Poetin bang is dat Tsjetsjenen naar meer op zoek zijn dan hun eigen onafhankelijkheid en grondgebied. Het volgende citaat geeft samen met bovenstaande literatuur weer hoe Poetin met taal de Tsjetsjenen in een slecht daglicht zet om zelf grondgebied te behouden.

“The issue is not secession... Chechnya will not stop with its own independence. It will be used as a staging ground for a further attack on Russia... Why? In order to protect Chechen independence? Of course not. The purpose will be to grab more territory. They would overwhelm Dagestan. Then the whole Caucasus.” (Sakwa, R., 2005, p. 19).

Het vertrouwen van Ramzan Kadyrov door Poetin kan worden gezien als een juiste keuze, toch laat Russel (2008) in zijn onderzoek weten dat het vertrouwen van Ramzan Kadyrov ook een groot risico is. Hij wordt namelijk geschetst als een oncontroleerbare president. Het regime van Ramzan Kadyrov wordt benoemd, door Russel (2008), als de separatisten lite strategie. De kern van de strategie zou zijn dat hij zal aandringen op meer vrijheid van handelen in Tsjetsjenië. Volgens Ware (2008) zijn de partijen die Ramzan Kadyrov meer vrijheid wil geven de separatistische groeperingen zoals de Tsjetsjeense clans. Er zijn ongeveer 150 clans in Tsjetsjenië (Hill, 2010). Dit impliceert het idee dat deze groep een groot deel van Tsjetsjenië representeert. Daarnaast is er ook een grote groep Islamitische separatisten, de hoofd religie in Tsjetsjenië is namelijk de Islam (Sakwa, 2005). Deze separatisten hebben in de Kaukasus en Tsjetsjenië als doel de Sharia te verspreiden, het geweld tegen Rusland te vergroten en zo meer controle te kunnen uitoefenen vanuit de Islam. Er ontstaat door de verschillende groeperingen in Tsjetsjenië een verdeeldheid over het idee van politiek handelen wat wordt versterkt doordat er meerdere groeperingen zijn die macht willen uitoefenen (Ware, 2008).

Tsjetsjenië kent dus vrede, oorlog, bezetting en onafhankelijkheid door de eeuwen heen. Daarom komt het niet onverwacht dat er vele onderzoeken zijn over Tsjetsjenië en het conflict met de Russische Federatie. Een van de vragen die al voorbij komt in de literatuur over het conflict is: "Wat voor soort leider is Ramzan Kadyrov?". Aan welke kant staat hij, volgt hij het regime van Poetin of zal hij in de toekomst zijn rug tegen hem keren. Uit de literatuur blijkt ook dat het Tsjetsjeense volk nooit is gestopt met vechten voor een onafhankelijke staat. Echter heeft Rusland dit elke keer met succes proberen tegen te houden. Tsjetsjenië wordt door Chechenization weer geleid door de Russen en staat aan de andere kant onder druk door de Islamitische separatisten. Door de Tsjetsjenen die dromen van onafhankelijkheid en de bedoeling van Poetin om Tsjetsjenië te blijven leiden onder het beleid van Chechenization is er een groot spanningsveld ontstaan en is er voor niemand duidelijk hoe dit zal eindigen.

1.2 Onderzoeksdoel en -vragen

De literatuur die wordt aangehaald in dit onderzoek is bijna allemaal geschreven vanuit het standpunt van Poetin, zoals hierboven, en niet vanuit een Tsjetsjeense standpunt. Het probleem hierbij is dat er een eenzijdige blik kan ontstaan op het conflict en daardoor geen waarheidsbeeld

wordt geschetst. Echter om een conflict aan te pakken is het van belang dat alle standpunten en perspectieven worden gehoord. Daarom zullen er om ook een beeld te krijgen van de Tsjetsjeense kant van het conflict met Rusland gesprekken plaatsvinden met experts over de Kaukasus en met een Tsjetsjeense vluchteling uit Antwerpen. Uiteindelijk zullen deze gesprekken meer inzicht geven over de situatie in Tsjetsjenië en haar relatie met Rusland. Het doel van dit onderzoek is daarom meerdere standpunten verzamelen om een algeheel beeld te schetsen van de huidige situatie in Tsjetsjenië en daarmee een uitspraak te kunnen doen over de relatie tussen Tsjetsjenië en Rusland vanaf het invoeren van de Chechenization tot op heden.

Om deze informatie te verkrijgen zullen er antwoorden gegeven moeten worden op verschillende deelvragen die samen met de inzichten van de experts en de Tsjetsjeense respondent zullen leiden tot een antwoord op de hoofdvraag: "Is de relatie tussen Rusland en Tsjetsjenië veranderd door de Chechenization?". De deelvragen van het onderzoek zijn de volgende: "Wat is er veranderd in Tsjetsjenië sinds de invoering van de Chechenization?", "Wat zijn de intenties van de Chechenization?" en "Welke obstakels hebben de relatie tussen Tsjetsjenië en Rusland beïnvloed in de tijd van de Chechenization?".

1.3 Relevantie

Het conflict rondom de Russische Federatie en Tsjetsjenië is nog niet opgelost. Verschillende nieuwsbronnen, waaronder The Guardian (Guardian, 2016) maken eens in de zoveel tijd reportages over de vreselijke dingen die er gebeuren op Tsjetsjeens grondgebied. Zo is er op 21 maart 2016 door Shaun Walker een artikel geschreven over de aanhangers van Ramzan Kadyrov die vechten tegen mensenrechten organisaties die opkomen voor de Tsjetsjenen. De mensenrechter bestrijder Igor Kalyapin werd uit zijn hotel gezet op het moment van zijn bezoek aan Grozny en werd aangevallen door mannen die hem sloegen en eieren, chemicaliën en bloem naar hem gooide.

Op dit moment is er geen duidelijk politiek stelsel aanwezig in Tsjetsjenië. Dit is wel nodig om een staat op te bouwen en een maatschappij te laten functioneren (Hegre, 2001). Om rust te creëren zal het conflict tussen de Russen en Tsjetsjenen opgelost moeten worden en moet er een duidelijk politiek stelsel worden opgezet. In dit onderzoek is er gekozen voor een exploratief onderzoek omdat het niet mogelijk is om in de beperkte tijd van dit onderzoek tot een oplossing voor het conflict te komen. Er is wel veel specifieke literatuur te vinden over het conflict tussen Rusland en Tsjetsjenië. Echter belicht deze literatuur vaak maar één specifieke kant van het conflict. Om deze literatuur te kunnen vergelijken met de praktijk zal er eerst een overzicht gegeven moeten worden van de literatuur die beschikbaar is dus zal er exploratief onderzoek nodig zijn. Dit zal er voor zorgen dat de verschillende meningen en ideeën van wetenschappers die hebben geschreven over het conflict

tussen Tsjetsjenië en Rusland naar voren zullen komen zodat deze meegenomen kunnen worden in het vinden van een oplossing. Ten tweede kunnen deze gegevens ook in vervolg onderzoeken worden meegenomen die zich richten op de situatie in Tsjetsjenië. De wetenschappelijke relevantie van dit onderzoek betreft dat gegevens die verzameld en verwerkt zijn meegenomen kunnen worden in onderzoeken die kunnen zorgen voor meer maatschappelijke en politieke rust. Hieruit volgt dat vervolgonderzoek uiteindelijk een oplossing voor het conflict tussen Rusland en Tsjetsjenië kan uitwerken.

Daarmee wordt ook meteen de maatschappelijke relevantie aangehaald. Het is namelijk voor bepaalde partijen in de wereld, waaronder de Europese Unie, belangrijk dat Rusland geen conflict heeft op eigen grondgebied. Het conflict speelt namelijk ook een belangrijke en grote rol in de praktijk van de Europese Unie. Het heeft invloed op de relatie tussen de Europese Unie en Rusland. Analisten en beleidsmakers analyseren namelijk de relatie tussen de Europese Unie en Rusland om zo een beter beeld te krijgen van de Europese Common Foreign and Security Policy. Dit laat zien wat de invloed is van Europees beleid ten opzichte van Rusland en haar beleid (Forsberg & Herd, 2005). Ook hiervoor is het belangrijk te weten wat de relatie is tussen Rusland en haar republieken, waaronder Tsjetsjenië, zodat dit in overweging kan worden genomen bij het maken van Europees buitenlands beleid.

1.4 Structuur

Ten eerste zal er aandacht worden besteed aan het theoretische kader waarin Chechenization kort wordt besproken samen met de theorie die in dit onderzoek leidend zal zijn namelijk kritische geopolitiek. In hoofdstuk drie zal worden ingegaan op de methoden die in dit onderzoek gebruikt worden. De manier van interviewen voor dit onderzoek zal worden besproken samen met de toepassing van de theorie. In hoofdstuk vijf, zes en zeven zullen de deelvragen worden behandeld. Daarna zullen de resultaten van de interviews worden behandeld. Sommige resultaten zullen, waar nodig, al eerder in het onderzoek worden gebruikt. Als laatste zal er in de conclusie een antwoord gegeven worden op de hoofdvraag: "Hoe heeft de Chechenization invloed, of invloed gehad, op de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland?", zal er een aanbeveling worden gedaan aan de hand van de relevantie van het onderzoek en zal er gereflecteerd worden op de opzet en uitwerking van het onderzoek.

2. Theoretisch kader

In dit hoofdstuk zal de theorie leidend voor dit onderzoek besproken worden, de kritische geopolitiek. Daarna zal er worden ingegaan op de Chechenization en zal er een duidelijker beeld geschetst worden van wat de Chechenization inhoudt. Als laatste worden de belangrijkste actoren rondom de Chechenization besproken.

2.1 Kritische geopolitiek

Door er achter te komen wat de echte intentie is van Chechenization en wat Poetin drijft tot het behouden van de Chechenization kan er een inzicht worden gegeven in de verhoudingen tussen Rusland en Tsjetsjenië. Er zal eerst worden gekeken wat geopolitiek inhoudt om zo uiteindelijk te kunnen zien wat kritische geopolitiek is en hoe deze begrippen samenhangen met een discours. Dit discours zal uiteindelijk meer inzicht geven in de relatie tussen Tsjetsjenië. In deze paragraaf zal het duidelijk worden hoe kritische geopolitiek dit onderzoek ondersteunt en in hoofdstuk drie zal duidelijk worden hoe het in dit onderzoek zal worden gebruikt.

Het woord geopolitiek werd als eerste gebruikt in 1899 door een Zweedse politieke wetenschapper, Rudolf Kjellen. De geopolitiek en haar betekenis is sindsdien meerdere malen veranderd. De eerste keer dat het begrip gebruikt werd was dit om de bezorgdheid rondom geografie gecombineerd met politiek uit te spreken. Vanwege de geschiedenis van geopolitiek wordt er dan ook gezegd dat het moeilijk is om precies vast te leggen wat het is. Geopolitiek wordt beïnvloedt door historische periodes en de structuren van de wereld zoals deze op dat moment zijn. Geopolitiek kan daardoor nooit los gezien worden van deze onderdelen. Zo werd geopolitiek in de tijd van de tweede wereldoorlog ook 'lebensraum' genoemd. Echter door de vele kritieken is dit uiteindelijk niet meer gebruikt in het onderzoek. Ook werd geopolitiek tijdens de koude oorlog gebruikt om de spanningen tussen de Sovjet Unie en de Verenigde Staten te beschrijven. Uiteindelijk werd in 1970 het woord geopolitiek weer gebruikt zoals het nu bekend is door Henry Kissinger (Ó Tuathail, Dalby & Routledge, 1998). Het woord is echter nooit gedefinieerd door Kissinger maar zijn manier van denken over de geopolitiek werd vaak gebruikt in de internationale diplomatiek. Het is een manier van denken om door politiek illusies en oppervlakkigheid heen te kijken (Ó Tuathail & Toal, 1994).

Zoals Ó Tuathail (1992) aangeeft in zijn onderzoek begrijpt men de sociale wereld om zich heen door structuur en door het gebruik van taal. Het is een theorie die volgens Ó Tuathail (1999) problemen oplost rondom het conceptualiseren van staatsmanschap en de praktijk hiervan. Het is een label voor culturen en tradities die zijn uitwerking hebben in de praktijk, vaak op politiek gebied (Ó Tuathail, 1999). Belangrijke machtshebbende actoren gebruiken dan ook hun toespraken en dergelijke om in de wereldpolitiek hun machtspositie te versterken. Deze toespraken helpen te begrijpen hoe kennis

een rol heeft in de sociale constructie van wereldpolitiek. In het bijzonder de relatie tussen de fysieke omgeving (locatie, middelen, grondgebied, etc.) en de uitvoering van het buitenlands beleid (Sprout & Sprout, 1960). Kritische geopolitiek is een theoretisch raamwerk dat de heersende politieke kennis en macht in twijfel trekt en er vragen bij stelt (Ó Tuathail, 1999).

Volgens Ó Tuathail (1992) beweren meerdere onderzoekers dat geopolitiek in de eerste plaats gaat over acties in de praktijk en niet over heersende discours. Geopolitiek gaat in op acties tegen andere machten, invasies, veldslagen en de inzet van een leger met het bijbehorende geweld. Deze acties zijn sociale acties in de praktijk, maar door het heersende discours worden deze acties, zoals de opbouw van een marine of de beslissing om een ander land binnen te vallen, zinvol gemaakt en gerechtvaardigd. Door het heersende discours maken de leiders dus bepaalde beslissingen over internationaal beleid (Ó Tuathail, 1992). Het discours is bijvoorbeeld een bepaalde waarde binnen de politiek die wordt gehandhaafd bij politieke beslissingen door machtspersonen. Zodra deze keuze wordt gemaakt kan deze worden gerechtvaardigd door de heersende waarde die mensen waarderen en waardoor dus de keuze beter wordt begrepen. Een voorbeeld hiervan is de 'war on terror' verklaard door George W. Bush in 2001 tegen het terrorisme (Graham, Keenan, & Dowd, 2004). Doordat het heersende discours, de 'war on terror', goed aansloot bij de meningen van de bevolking en andere machtshebbende in de wereldpolitiek werd alles wat onder het mom van 'war on terror' werd gedaan gelegitimeerd. Op deze manier kan een oorlog lang doorgaan wanneer een heersende discours belangrijk wordt geacht. Discours wordt later in het hoofdstuk verder behandeld.

Geopolitiek kan op vele manieren beschreven worden, zoals het zou een theorie zijn die problemen oplost omtrent de conceptualisatie en uitvoering van staatsmanschap. Volgens Ó Tuathail (2008) is het een gemakkelijke manier om een label te plakken op verschillende tradities en culturen als het gaat om theorie en praktijk. Geopolitiek ziet zichzelf hierdoor als een instrumentale vorm van kennis en rationaliteit. De geopolitiek vindt plaats in het al bestaande raamwerk van macht om zo te kunnen conceptualiseren en advies te geven aan de politici die keuzes maken als het gaat om het buitenlandse beleid. Daartegenover staat kritische geopolitiek. Kritische geopolitiek is een theorieschool waarin men de heersende macht structuur in twijfel trekt. Dus er is een bepaalde gang van zaken omtrent machtsstructuren in de wereld. Kort gezegd kijkt kritische geopolitiek naar de machtsstructuren alsof de keuzes die worden gemaakt niet altijd de beste hoeven te zijn. Alsof de situaties die worden gecreëerd niet altijd de fijnste hoeven te zijn.

Kritische geopolitiek is volgens Ó Tuathail (2008) meer dan waar geopolitiek voor staat. De definitie van geopolitiek heeft veel verschillende soorten betekenissen. De definitie die Ó Tuathail (2008) geeft is: 'It is the study of the influence of 'geography' on the practice of foreign policy by states'.

Alle staten zijn territoriaal en alle strategieën en uitvoeringen van buitenlands beleid worden gevormd vanuit territorialiteit met de geografische locatie en de informatie die daar bij hoort. Geografie is moeilijk te omschrijven en volgens Ó Tuathail (2008) begrijpen vele mensen niet wat geografie daadwerkelijk is. Het is een mengsel van historische en sociale kennis over de wereld. Het werd altijd onderzocht vanuit boeken in plaats van in de natuur. Toch gaat het in de geografie niet alleen over natuur. Geografie is een verhaal dat door de aarde wordt verteld door sociale en politieke gebeurtenissen. Geopolitiek is daarmee een verhaal over de geografische betekenis van de politiek van staten (Ó Tuathail, 2008).

Een van de grootste kritiekpunten die kritische geopolitiek heeft op geopolitiek is dat geopolitiek de machtsrelaties die het mogelijk maakt negeert. Geopolitiek kijkt niet naar zichzelf als theorie volgens Ó Tuathail (2008). Het is daarom een theorie die geen zelfreflectie kent, het is een manier van machtsuitoefening door 'experts' vanuit het westen die wordt geaccepteerd vanwege het oogpunt geopolitiek. Geopolitiek beschrijft niet de macht van politiek maar is zelf een manier van machtspolitiek. Kritische geopolitiek streeft er dan ook naar om deze machtsrelatie bloot te leggen en een politiek debat te starten om zo de democratie te verbeteren (Ó Tuathail, 2008).

Kritische geopolitiek wordt voor heuristische onderzoeken in verschillende categorieën verdeeld, formele (1), praktische (2), populaire (3) en structurele geopolitiek (4). 1) Formele geopolitiek is de geopolitiek die wordt gebruikt door instituties om de kracht van geopolitiek in context te plaatsen. 2) Praktische geopolitiek houdt zich bezig met de dagelijkse geografische politiek rondom het buitenlandse beleid. Het laat zien hoe dagelijkse opvattingen van de geografie het buitenlandse beleid omkaderen en helpt in het maken van beslissingen. Een goed voorbeeld dat Ó Tuathail (2008) aanhaalt is de geografische perceptie die men had over de Balkan en opnieuw werd toegepast op het moment van de Bosnische burgeroorlog. Deze perceptie hielp bij het vormen van een strategie door de Amerikaanse beleidsmakers voor de Bosnische burgeroorlog, uiteindelijk had dit desastreuze gevolgen voor de regio en de Europese veiligheidsdienst. 3) Populaire geopolitiek refereert naar de geografische politiek die is ontstaan vanuit de populaire culturen die hun mening geven in de media. Het gaat hier dus om sociale constructies op een collectief niveau die verder kunnen gaan dan de harde geografische grenzen. En als laatste gaat 4) structurele geopolitiek over structurele processen en intenties die uiteindelijk verklaren hoe buitenlands beleid wordt gemaakt en uitgevoerd. Deze structurele processen zijn bijvoorbeeld globalisatie, het verspreiden van informatie en de groeiende risico's die in deze technologische tijd met zich meebrengt (Ó Tuathail, 2008).

De structurele processen hebben de dimensies en het territorium veranderd aan het einde van de twintigste eeuw waarin geopolitiek zich afspeelt. Aan de hand hiervan wordt zelfs gesuggereerd dat

dit het einde zou kunnen betekenen van geopolitiek. Echter laat Ó Tuathail (2008) merken dat dit niet is wat hij denkt. Hij zegt dat het hier gaat om de nationale veiligheid die te maken heeft met de processen. Wanneer men op een flexibele manier omgaat met deze processen zal het geen problemen opleveren ten opzichte van geopolitiek. De verschillende dimensies, uitdagingen en gevaren rondom de hedendaagse geopolitiek worden niet uitgebreid besproken. Daarom worden er drie kritisch geopolitieke punten genoemd. Een van deze punten is dat de problematiek rondom nationale veiligheid nu en wereldwijd een probleem is geworden. Dit betekent niet dat er regionaal geen zorgen meer zijn rondom veiligheid, alleen dat de grootste en meest dringende problemen zoals terrorisme tot aan internationaal georganiseerde misdaad en de verspreiding van massavernietigingswapens nu plaatsvinden op mondiaal gebied. Zoals ook vragen over het milieu. Het helpt de politiek te begrijpen hoe om te moeten gaan met de opwarming van de aarde en bijvoorbeeld met het wereld afval probleem (Ó Tuathail & Dalby, 1998). De meeste organisaties in het westen die zich bezighouden met deze veiligheid en milieuproblemen zien nu in dat het een internationaal probleem is (Ó Tuathail, 2008).

In dit onderzoek zal vooral worden gekeken naar de vormen praktische en structurele geopolitiek. Praktische geopolitiek is belangrijk om te constateren wat er dagelijks gebeurt rondom het beleid van Rusland. Daartegenover staat structurele geopolitiek dat zich meer bezighoudt met de langere termijn. Het benaderen van het lange termijn denken en de dagelijkse gang van zaken onderzoeken zal een goed overzicht kunnen geven over hoe geopolitiek invloed gehad heeft en nog steeds heeft op beleid. Aan de hand daarvan kan kritisch worden gekeken naar de heersende machtstructuur.

2.1.1 Discours

Zoals Bacchi (2010) zegt in zijn artikel wordt een discours gebruikt in verschillende termen en definities. De term discours is hierdoor flexibel en wordt in verschillende contexten gebruikt. De precieze betekenis van de term past zich aan de context aan. Het is hierdoor niet zozeer een discussie over de perfecte definitie van het discours, maar waar het wordt gebruikt. Discoursen komen het meeste voor in politieke context. Discours is een belangrijk onderdeel geworden van onderzoeken in de hedendaagse kritische sociale wetenschappen. Vooral discours dat in de geschriften van Michel Foucault is uitgewerkt. Een andere manier om discoursen op te vatten is als een set van mogelijkheden die mensen hebben, een set van sociaal-culturele hulpbronnen, om betekenis te geven aan hun eigen wereld en deze te rechtvaardigen (Ó Tuathail, 1992).

Een discours kan verschillende functies hebben. Een discours kan invloed hebben op het politieke stelsel van een land zeggen Farajirad en Khezerzade (2010). Dit gebeurt wanneer een discours wordt opgenomen door de maatschappij wordt het discours geïnstitutionaliseerd door het op te nemen in

de wetten, regels, bestuursstructuren, rechten, privileges, rechtsgebieden, verplichtingen, normen en waarden. Een discours heeft volgens Dijk (1985) een dubbele functie. Een discours kan ervoor zorgen dat een ideologie wordt aangenomen en uitgevoerd. Anderzijds is het een machtsmiddel om zo modellen en ideologieën te beïnvloeden in de politiek. Het is een denkkader van politiek en beleid. Via een discours kan men het perspectief zien dat beleidsmakers en politici gebruiken om de maatschappij te interpreteren. Hajer (1989) stelt ook dat het een manier is om hun dromen en daden te beïnvloeden. En doordat deze politieke actoren een machtspositie hebben kunnen zij deze denkkaders opleggen aan anderen. Een discours houdt op deze manier de machtspolitiek in zijn greep (Hajer, 1989). Het kan dan ook het beste worden uitgelegd als een politiek debat waarbij politici hun mening geven over hoe een land geleid zou moeten worden. De meningen die aangehaald zullen worden komen voort uit waarden oftewel discoursen. De politici zullen zich bij verschillende meningen aansluiten en zich hierdoor laten leiden door het in die partij heersende discours. Door argumenten aan te dragen en soms te dreigen met middelen zullen mensen kunnen veranderen van mening en dus veranderen van discours. Zoals hierboven genoemd houdt een discours dus de machtspolitiek in zijn greep.

Het Russische regime wordt en is gevormd vanuit een discours, evenals het regime in Tsjetsjenië. Dit is een conclusie die kan worden getrokken door de theorie over kritische conflict van Foucault: "de uitoefening van de macht creëert voortdurend kennis en, omgekeerd, kennis induceert voortdurend effecten van de macht" (Ó Tuathail & Dalby, 1998). Een belangrijk onderdeel van de kritische geopolitiek is daarom de heersende discours. Het zou bijvoorbeeld kunnen gaan over de brede discours veiligheid. Volgens een artikel dat Dalby in 1990 heeft geschreven gaat geopolitiek over het ideologische proces om met planning, politieke en culturele grenzen de ruimte los te kunnen zien van de opererende staat. Door vragen te stellen zoals veiligheid voor wie, kunnen de machtsstructuren worden gezien binnen de huidige gedachten rondom veiligheid. Wanneer men dit kan zien kan geopolitiek onderzoek een plek krijgen binnen de wetenschap waarin naar voren komt dat de staat niet altijd de leverancier voor veiligheid is. De betekenis van geopolitiek kan hierdoor niet los gezien worden van taal en context. In oorlog kan de staat met zijn militaire macht de leverancier zijn voor veiligheid. Maar wanneer er sprake is van bijvoorbeeld kindermishandeling in een derdewereldland en de staat niet genoeg middelen heeft om in te grijpen zijn er vaak mensenrechtenorganisaties zoals Amnesty die zorgen voor meer veiligheid. In de geopolitiek gaat het er altijd om wanneer bepaalde uitspraken worden gedaan, waarom en wie erbij betrokken zijn. Aan de hand hiervan kan dan worden gereageerd. Hierna kan worden gezegd dat geopolitiek discours in de wereldpolitiek wordt opgevat als het resultaat van voortdurende geografie. Deze geografie is de productie en verspreiding van strategische kaarten en teksten. De visie van een geograaf is dan ook vaak goed te zien via het

gebruik van een kaart of onderzoek. Hoewel de betekenis en vorm van geopolitiek erg kunnen verschillen gaat het in essentie altijd om een observatie van de wereld (Dodds & Sidaway, 1994).

Dit leidt ons tot de volgende definitie: "Een geïnstitutionaliseerde manier van communiceren dat acties versterkt en in goede banen leidt, hierdoor oefent de term macht uit". Een bepaalde politieke discours volgen kan dus een actie veel macht geven volgens deze definitie (Bacchi, 2010).

2.2 Chechenization

In het jaar 2000 werd Poetin de president van de Russische Federatie en hij begon meteen met een programma voor de centralisatie van Rusland. De focus van deze centralisatie lag op de Russische militaire organisatie (Ware, 2008) en andere federale districten (Carnegie, 2000). De plannen voor de nieuwe centralisatie zijn gemaakt in Moskou door verschillende leiders van de federale districten en geïmplementeerd binnen de districten. Echter was het de eerste keer dat Tsjetsjenië, op dat moment in oorlog met Rusland, werd aangesteld als een land dat hulp nodig had. Dit was niet alleen in Rusland duidelijk, ook andere organen gingen zich er op dat moment mee bemoeien. Zo werd er in 2000 advies uitgebracht aan Poetin om Tsjetsjenië eigen autonomie te geven. Echter was Poetin samen met zijn adviseurs bang wat er zou gebeuren. Het zou tot een domino effect kunnen leiden bij de andere Noord-kaukasische republieken. Republieken zoals Ingushetië en Dagestan zouden op dat moment een kans kunnen zien om zich onafhankelijk te verklaren en hierdoor zou Rusland veel autonomie moeten afstaan (Russel, 2008). Het advies werd dus al snel afgewezen door de Russen en dit werd hierdoor het perfecte moment voor Rusland om een beleid op te stellen voor Tsjetsjenië en het door te voeren. Tsjetsjenië werd een belangrijk onderdeel op de Russische agenda met de strategie genaamd Chechenization (Ware, 2008).

De Chechenization start op 12 juni, 2000 (Ware, 2013). Matejova (2013) noemt ook dat de overgang naar Chechenization werd gebruikt door de Russische Federatie om zich te ontdoen van de problemen in Tsjetsjenië. Poetin beseftte namelijk in 2000 dat vechten tegen Tsjetsjenië niet in zijn voordeel zou uitwerken. Het leek er namelijk op dat moment niet op dat Rusland de oorlog met Tsjetsjenië zou gaan winnen (Russel, 2008). Uit onderzoek van Sakwa (2010) blijkt dat Poetin veel positieve publiciteit heeft opgewekt voor Tsjetsjenië door zijn vertrouwen uit te spreken in, de door hem aangestelde, leiders van Tsjetsjenië. Zijn onderzoek laat ook zien dat het lastig was voor Poetin om het regime staande te houden doordat de leiders die hij had aangesteld veel weerstand kregen vanuit separatisten en Islamitische leiders. In het begin was er dus geen zekerheid dat Chechenization als beleid zou gaan slagen.

Om te voorkomen dat de strategie zou slagen en deze goed door te voeren had Poetin een leider in Tsjetsjenië nodig die aan de Russische kant stond. Het was Achmed Kadyrov, op dat moment president van Tsjetsjenië (Ware, 2008), die was aangesteld door Poetin om Chechenization te implementeren. Het kan gezien worden als een verrassing dat Achmed Kadyrov instemde met het regime van Moskou. Toen er oorlog heerste tussen de Russische Federatie en Tsjetsjenië van 1996 tot 1999, vocht hij tegen de Russische Federatie met zijn land, waaronder separatisten en clans. Daarbij was Achmed Kadyrov in deze tijd ook de Moefiti, een hoge wetgeleerde in de islamitische wetgeving, van Tsjetsjenië waardoor hij veel macht had en werd gerespecteerd door zijn landgenoten. Hij werd gebruikt door de Russen om de tegenstand van de Tsjetsjenen tegen te gaan. Het land zou via Achmed Kadyrov meer middelen krijgen om sterk te blijven. Hierdoor werd geacht dat de regionale macht groter zou worden en dit uiteindelijk zou leiden tot meer rust en minder tegenstand (Baev, 2004). Echter werd hij in 2004 vermoord en later kreeg zijn zoon, Ramzan Kadyrov in 2007 tot op heden, de macht als president in Tsjetsjenië. Poetin liet Ramzan Kadyrov het land leiden zoals hij dat nodig achtte in ruil voor minder tegenstand van de Tsjetsjeense bevolking (Russel, 2008).

2.3 Chechenization als beleid

Over Russisch beleid in het algemeen is weinig bekend. Poetin heeft ervoor gezorgd dat hij en zijn beleidsmakers afhankelijk zijn van een kleine groep adviseurs en deze groep wordt alsmat kleiner omdat Poetin er zeker van wil zijn dat hij zijn adviseurs kan vertrouwen. Het verschil tussen de groeiende macht van de bureaucratie en de afnemende groep van adviseurs wordt dan ook alsmat groter (Baev, 2004). De manier waarop Poetin zijn beleid uitvoert houdt weinig ruimte over voor het verspreiden van informatie. Er is dan ook weinig informatie over de daadwerkelijke beleidsdoelstellingen van de Chechenization te vinden. In de literatuur wordt daarentegen veel gesproken over de Chechenization van Tsjetsjenië door Rusland. Uit deze literatuur komt dan toch naar voren dat de Chechenization een onderdeel is uit een economisch programma van Rusland. De enige doelstelling die duidelijk naar voren komt is vrede en rust creëren in Tsjetsjenië door onder andere economische groei. Om dit doel te bereiken werden er via het beleid drie sub-doelen opgesteld: problemen behandelen in de proporties waarin ze behapbaar zijn, scheiden van Tsjetsjeense elite en het isoleren van extremisten en het herstellen van de situatie in de Noord-Kaukasus (Lynch, 2005). Chechenization wordt dus gepresenteerd als een beleidsplan om het conflict tussen Rusland en Tsjetsjenië te beëindigen en de relatie te verbeteren. Zo ging het Russische ministerie van economie akkoord met de plannen om de economie van Tsjetsjenië te verbeteren waardoor Tsjetsjenië zes miljoen roebel per jaar krijgt.

Echter blijft Tsjetsjenië in dit beleidsplan wel een onderdeel van het territorium van Rusland. In verschillende literatuurbronnen komt zelfs naar voren dat Tsjetsjeense leiders worden omgekocht met Russisch geld om zo hun loyaliteit af te kopen en Tsjetsjenië binnen de grenzen te houden. Het wordt duidelijk dat de gekozen leiders zijn aangesteld door de Russen voor hun eigen tactieken (Sakwa, 2010). De Chechenization moet er voor zorgen dat de dreiging van de separatisten stopt door het aanstellen van een pro-Russische Tsjetsjeense leider (Russel, 2008). Democratie is hier geen onderdeel van presidentiële verkiezingen (Sakwa, 2010). Ondanks de positiviteit die de doelstelling bevat kunnen de Tsjetsjenen nog steeds geen invloed uitoefenen op de manier waarop deze doelen zullen worden behaald.

Door de Chechenization bleef het ook belangrijk dat er een leider in het land aanwezig zou zijn die de bevelen van de Russen zou opvolgen. Op deze manier zal Rusland haar druk kunnen blijven uitoefenen op Tsjetsjenië en het land de stabiliteit geven die het nodig heeft. Hier zou president Ramzan Kadyrov voor moeten gaan zorgen. Echter kreeg Ramzan Kadyrov nog niet al het vertrouwen van de Russen dat hij het beleid goed zou uitvoeren. Ramzan Kadyrov kreeg samen met vier andere clans meer verantwoordelijkheden in Tsjetsjenië maar er werd ook nog macht behouden vanuit Rusland door er hun eigen leger, administratie en veiligheidsdienst te huishouden. Het was al snel duidelijk dat dit geen goede manier was om rust te creëren, in tegendeel zelfs, de verdeeldheid van macht zorgde voor meer onzekerheid. Uiteindelijk zorgde dit voor meer afhankelijkheid van Rusland. Ramzan Kadyrov kreeg meer politieke vrijheid binnen de Chechenization wanneer hij de tegenstand van de Tsjetsjenen verminderde. Om deze verdeeldheid tegen te gaan was Rusland gedwongen één duidelijke Tsjetsjeense leider aan te stellen, Ramzan Kadyrov. Uit literatuur blijkt dat dit een goede strategische keuze was. Door de aanpak van Ramzan Kadyrov kon aannemelijk worden gemaakt dat de Chechenization een goed beleid was voor economische voorspoed. Zo kreeg Ramzan Kadyrov meer roebels per jaar van Rusland om zo de economie weer op te bouwen (Ware, 2008). Dit heeft uiteindelijk geleid tot Chechenization onder gezag van Ramzan Kadyrov met loyaliteit richting Rusland (Souleimanov, 2014).

Naast beleidsdoelstellingen is de Chechenization ook een manier om een rol te spelen in de geopolitiek van de wereld. Gekeken naar bovenstaande informatie is de Chechenization ook een discursieve strategie om te laten zien hoe de macht van Rusland Tsjetsjenië kan vormen. Het laat niet alleen zien welke militaire macht Rusland heeft ten opzichte van Tsjetsjenië maar ook welke macht het heeft met alleen het gebruik van taal en persoon. Door de Chechenization kon het geweld stoppen in Tsjetsjenië maar wordt de onderdrukking doorgezet door mensen te overtuigen van de voordelen van afhankelijkheid door beloftes door middel van de Chechenization.

2.4 Belangrijke actoren

2.4.1 Vladimir Poetin

Vladimir Poetin is in 2000 president geworden van de Russische federatie. Poetin is een man die het is gelukt om van een onopvallende jongen een jongen met een opvallend karakter te worden. Vanuit de KGB werd hij de leider van de Russische Federatie in 1999. Op dat moment werd er over de hele wereld geoordeeld over deze man. Hij zou een KGB- apparaat zijn, een koude oorlog strijder en zo werden er nog vele andere benamingen gebruikt. Echter weet Poetin alle media aandacht van zichzelf af te leiden en juist zijn plannen en missies onder de aandacht te brengen (Lo, 2003). Poetin heeft dan ook een geheimzinnige manier van het leiden van Rusland. Volgens Beav (2004) vertrouwt Poetin de publieke politiek niet en daarbij komt nog dat er een gebrek is aan ervaring op het gebied van leiderschap. Hij heeft er voor gezorgd dat alle informatie uit de media blijft en het uitlekken van informatie niet meer voorkomt. Vele video's over zijn staatsbezoeken en ontvangsten zijn te vinden op het internet, deze zijn echter volledig gecheckt op inhoud zodat er geen informatie verkeerd terecht komt. Er is dan ook geen andere informatie beschikbaar over Poetin en zijn werk dan de informatie die hij zelf naar buiten brengt (Baev, 2004). Toch is er bekend dat het een man is met grootse plannen. Poetin beloofd de trots van Rusland te herstellen, de oorlog in Tsjetsjenië te winnen, de positie van Rusland in de wereld verbeteren en het dagelijkse leven van de Russen te verbeteren door de economie te herstellen (Farajirad & Khezerzade, 2010).

2.4.2 Ramzan Kadyrov

Ramzan Kadyrov werd 30 in oktober 2006, dit is de vereiste leeftijd om president te worden in Tsjetsjenië, en werd genomineerd door president Poetin in februari 2007 voor het presidentschap. Er waren veel beschuldigingen over de deelname van Ramzan Kadyrov als het ging om schendingen van de mensenrechten en de afpersing van mensen (Hill, 2010). Echter mocht dit de keuze van Poetin voor Ramzan Kadyrov als president niet in de weg staan. Het was een goede manier om de verticale macht, welke ook in het Russisch politieke systeem wordt toegepast, door te zetten in Tsjetsjenië (Lipman, 2004). Ramzan Kadyrov is uiteindelijk een belangrijke partner geweest voor Poetin en het implementeren van Chechenization. Hij is tot nu toe trouw geweest aan Poetin en Poetin heeft zijn dankbaarheid laten zien door het periodiek sturen van geld naar Tsjetsjenië en Ramzan Kadyrov steeds meer alleen macht te geven (Russel, 2008). Na zijn aanstelling zorgde Ramzan Kadyrov dat er geen tegenstand meer kwam van Tsjetsjeense warlords en zo kwamen defensie en binnenlandse zaken in zijn handen (Ware, 2008). Ook heeft hij als president, en als vicepresident onder het voorzitterschap van Alu Alkhanov, speciale belastingen geïntroduceerd om het land weer op te bouwen (Hill, 2010). Deze verandering zorgde ervoor dat Moskou meer vertrouwen kreeg in de regering van Tsjetsjenië. Echter zijn er machtige mensen rondom Poetin die vrezen dat Ramzan

Kadyrov niet de juiste intenties heeft richting Rusland en er uiteindelijk voor zal gaan zorgen dat Tsjetsjenië onafhankelijk wordt. Deze vrees heeft kunnen ontstaan uit het feit dat Ramzan Kadyrov zijn vrienden en clanleden heeft aangesteld op strategische posities in de Tsjetsjeense regering (Hill, 2010). Het grootste gevaar rondom de goede samenwerking tussen Poetin en Ramzan Kadyrov is dat beide andere intenties hebben en dit uiteindelijk zal uitmonden in een nog extremer conflict. Ramzan Kadyrov is de zoon van een leider en heeft lange tijd onder gezag gestaan van een groot leider, Poetin (Russel, 2008). Dit kan er op wijzen dat Ramzan Kadyrov een geboren leider is en daarom zelf keuzes maakt die in zijn ogen de beste zijn om zijn land te leiden. De wil om de volledige onafhankelijke macht te grijpen zou daarom kunnen botsen met de Russische autoriteiten in de toekomst (Hill, 2010).

2.4.3 Tsjetsjeense separatisten

In Tsjetsjenië spelen de clans een belangrijk rol in de samenleving en de politiek. Men kan lid worden van een clan van buitenaf, zelfs als ze niet Tsjetsjeens zijn of wanneer het huwelijk plaatsvindt tussen twee verschillende clans. Wanneer men geboren is in een bepaalde clan kan hij in principe niet van clan veranderen. Alleen een huwelijk of het oplossen van een bloed-vete kan ervoor zorgen dat men kan veranderen van hun clan. In de Noord-Kaukasus heeft men geprobeerd het communisme in te voeren in de samenleving. Men probeerde politiek belangrijke actoren te laten toetreden tot clans om zo loyaliteit te creëren. Op deze manier kan uiteindelijk het politieke systeem worden beïnvloed door clans op de manier waarop de communistische leiders dit wilden. Dit zou kunnen slagen want in Tsjetsjenië is aangetoond met een onderzoek in Tsjetsjenië dat de verkiezingen zeer ernstig worden beïnvloed door de clans (Hill, 2010).

Wat het ook een belangrijke groep maakt is dat deze clans allemaal hun eigen regels hebben, de clan oudere beslist wat er moet gebeuren en hoe. Ze hebben allemaal hun eigen specifieke berg, hun eigen goden en hun eigen begraafplaats. Met deze voorwaarden zijn het bijna eigen beschavingen, binnen het regime van de Russische Federatie (Hill, 2010). Veel soldaten in Tsjetsjenië komen van clans of hebben familieleden in clans (Kroupenev, 2007). Deze groep vormt hierdoor een bedreiging in Tsjetsjenië tegen de Chechenization.

Inmiddels worden de separatisten benoemd als terroristen. Dit komt mede door de verschillende aanvallen door Tsjetsjenen die als terroristisch worden beschouwd, zoals de gijzeling in Beslan. Hierbij werd een school gegijzeld waarbij vele mensen, waaronder kinderen, om het leven kwamen (Souleimanov & Ditych, 2008). Tsjetsjenië heeft al eerder conflicten gehad met Rusland, zoals de eerste en tweede Tsjetsjeense oorlog. Deze conflicten zijn van groot belang in de internationale beeldvorming en vooral de beeldvorming van Poetin ten opzichte van de Tsjetsjenen. In de eerste

oorlog werd er gewerkt aan de rechten van de Tsjetsjenen terwijl in de Tweede Tsjetsjeense oorlog vooral naar buiten werd gebracht dat de oorlog een antiterroristische operatie was, werden de Tsjetsjeense separatisten bestempeld als terroristen en waren er geen onderhandeling met Rusland meer mogelijk. Kortom, er werd beweerd dat de separatisten terroristen zijn die op zoek zijn naar het naar het ontketenen van een wereldwijde islamitische jihad. Ze zouden geen nationale bevrijding nastreven zoals de Tsjetsjenen zelf verklaarden (Souleimanov & Ditrych, 2008).

Uiteindelijk kan er gezegd worden dat Chechenization een beleid is om de levensomstandigheden van de Tsjetsjenen te verbeteren. Dit is uitgevoerd door middel van het aanstellen van Ramzan Kadyrov en het geven van economisch steun door Rusland. Kritische geopolitiek zal de Chechenization gebruiken om te zien hoe macht en taal samenkomen en de relatie tussen Rusland en Tsjetsjenië wordt beïnvloed.

3. Methodologie

In dit hoofdstuk zal besproken worden welke methoden er worden gebruikt in dit onderzoek om in de conclusie antwoord te kunnen geven op de hoofdvraag.

3.1 Strategie

Om informatie voor de hoofdvraag van dit onderzoek te verzamelen is het belangrijk om met deskundigen te spreken. Zij zijn zich bewust van de problemen in Tsjetsjenië en zij kunnen hier meer over vertellen. Om deze informatie zo goed mogelijk te verkrijgen zal er gebruik worden gemaakt van kwalitatieve gegevens. Er zijn verschillende manieren om kwalitatieve gegevens te verzamelen, zoals bijvoorbeeld het opnemen van kwalitatieve opmerkingen en hier later conclusies aan verbinden. Voor dit onderzoek is het niet mogelijk om gegevens ter plaatse te verzamelen derhalve zal er een andere methode worden gebruikt om zo toch een beeld te krijgen van de problemen in Tsjetsjenië. Om deze informatie te krijgen zullen er waar mogelijk, interviews gehouden worden of vragenlijsten met dezelfde vragen ingevuld worden. Op deze manier is er de mogelijkheid om in interviews door te vragen en zaken te weten te komen die in eerste instantie achterwege zouden blijven met de bestaande vragen. Aan de andere kant zullen respondenten door een vragenlijst in te vullen goed kunnen nadenken over de antwoorden waardoor deze gegrond zullen zijn (Creswell, 2014). Op deze manier zal er informatie verkregen worden die meer over het onderwerp zegt en zal er dieper in worden gegaan op Chechenization en de wensen van de Tsjetsjenen. Niet alleen wordt er door onderzoekers en inwoners gesproken over de Chechenization, het is een onderwerp dat ook veel in het nieuws besproken wordt. Vele nieuwsbronnen brengen verhalen naar buiten die vele onderzoekers niet gebruiken in hun literatuur. Om een beter beeld te krijgen van de situatie in Tsjetsjenië is het ook belangrijk om deze bronnen in de gaten te houden en de informatie te gebruiken voor een beter begrip.

Echter leiden vragen niet zomaar tot antwoorden die behulpzaam zijn voor het onderzoek. De manier van interviewen is daarom belangrijk. Volgens Creswell (2014) kan dit op verschillende manieren. Het interview kan ongestructureerd zijn met open vragen en het maken van aantekeningen. Het interview kan ook semigestructureerd zijn en worden opgenomen met een microfoon. Ook kunnen interviews in groepen gedaan worden. Met dit in het achterhoofd is er gekozen voor een semigestructureerd interview dat opgenomen zal worden, als de geïnterviewde hiermee akkoord gaat, en zal hierna worden getranscribeerd om de resultaten zo goed mogelijk te verwerken in dit onderzoek. Deze manier van interviewen zal ervoor zorgen dat in alle interviews dezelfde vragen worden gesteld zodat de antwoorden met elkaar vergeleken kunnen worden. Hierdoor worden de meest betrouwbare gegevens vervaardigd. Voorafgaand aan het interview zal er

eerst een interview guide worden opgesteld. Deze zal fungeren als steun op het moment van interviewen. Dezelfde interview guide zal worden uitgewerkt naar een volledige vragenlijst die door respondenten kan worden ingevuld. Zo kunnen de interviews en vragenlijsten na de uitwerking met elkaar vergeleken worden. Deze volledige uitwerkingen van de vragenlijsten en interviews zijn te vinden in bijlage 1 en 2.

Ondanks een goede voorbereiding kunnen er ook negatieve gevolgen optreden. De interviews kunnen bijvoorbeeld een eenzijdige visie geven op de mening en antwoorden van die geïnterviewde (Creswell, 2014). Ook de antwoorden van de geïnterviewde kunnen worden vertekend door de omgeving waarin het interview plaatsvindt. De ene respondent is misschien meer bespreekt en scherperzinniger dan de andere respondenten (Creswell, 2014). Wanneer dit gebeurt is het belangrijk dat de respondent door het interview of de vragenlijst niet negatief beïnvloed wordt. Er zal vanuit worden gegaan dat wanneer de interviews worden afgenomen of de vragenlijst wordt ingevuld de respondenten zich in hun eigen omgeving bevinden en daardoor zich genoeg op hun gemak voelen waardoor negativiteit wordt geweken. Ondanks dat zijn negatieve gevolgen niet uit te sluiten. Aan het einde van dit onderzoek zal in de conclusie daarom worden gereflecteerd op de uitkomst van het onderzoek en kunnen er eventueel verbeteringen worden aanbevolen.

3.2 Interviews en vragenlijsten

De vragen in de interviews zullen dus meer inzicht geven in de situatie in Tsjetsjenië en of het beleid en de relatie met Rusland aan het verbeteren is en of deze veranderd is. Een van de vragen die zal worden gesteld is: "Hoe is de situatie in Tsjetsjenië op dit moment en is deze veranderd ten opzichte van de tijd in de oorlog?". Ook zal er een vraag gesteld worden naar de achterliggende gedachten van de Chechenization om er zo achter te komen hoe het komt dat er geen overeenstemming is tussen de landen: "Waarom is vrede en onafhankelijkheid in Tsjetsjenië zo belangrijk? En waarom is Tsjetsjenië zo belangrijk voor Poetin?". De rest van de vragen is terug te vinden in bijlage 1. Het doel van de vragen in het onderzoek is om de literatuur aan te vullen met informatie die het nog mist. In dit geval is dat de kijk op de Chechenization vanuit de Tsjetsjeense kant. Zonder de interviews en de blik van de respondenten op de situatie van Tsjetsjenië zal er geen richting kunnen worden gegeven aan de vraag of de Chechenization invloed heeft gehad op de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland, omdat er dan een eenzijdig beeld zou ontstaan vanuit een Russisch perspectief. Uit de literatuur kan een conclusie worden getrokken, echter geven meer opinies en inzichten een beter antwoord op de hoofdvraag. Er zal namelijk niet één juist antwoord zijn. De interviews die zullen plaatsvinden zijn met Renee Gendron (PhD op het gebied van de Kaukasus), Bertjan Verbeek (gespecialiseerd in internationale zaken) zullen op een objectieve manier helpen om te zien hoe de

situatie in Tsjetsjenië is tot nu toe en wat hun blik is op de toekomst van Tsjetsjenië en Rusland. Ook zal er een meer subjectief interview plaatsvinden met een Tsjetsjeense vluchteling, Khamzat. Door dit interview zal er naar voren komen hoe de situatie in Tsjetsjenië was rond de tijd van de oorlogen en nu omdat Khamzat deze tijd in Tsjetsjenië heeft meegemaakt.

3.3 Het implementeren van kritische geopolitiek

Kritische geopolitiek is een theorie die, zoals vele andere theorieën wel kunnen, niet direct op de tekst kan worden toegepast, het is een manier van denken. Het kan helpen in het vinden van kritiek op de huidige heersende politieke macht. De manier waarop vele machtsstructuren bestaan zijn volgens de kritische geopolitiek niet altijd de juiste. Daarom zal er in het onderzoek niet worden gesproken van een toepassing maar zal er worden gekeken naar de heersende geopolitiek waaronder Chechenization valt en wat voor invloed de huidige discourses van de geopolitiek hebben op de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland.

Een belangrijk onderdeel van geopolitiek is een discours. Om discourses te onderzoeken zullen deze eerst blootgelegd moeten worden. Dit is een essentieel onderdeel van dit onderzoek want door en discours bloot te leggen weet men vanuit welk standpunt Rusland haar beslissingen maakt en hoe deze de relatie met Tsjetsjenië beïnvloeden. Er zijn verschillende manieren om naar deze discourses te kijken en een daarvan is door middel van CDA, Critical Discourse Analysis. Er zijn veel onderzoekers die critical discourse analysis hebben benaderd op hun eigen manier, bijvoorbeeld Teun A. van Dijk, Siegfried Jäger en Ruth Wodak. In dit onderzoek is gekeken naar deze analyse uit het verzamelde boek van Wodak en Meyer (2001) en zal de essentie ervan worden gebruikt. Het model heeft tot doel de massa van discourses te ontwarren, in kaart te brengen wat er wordt gezegd en kan worden gezegd, in een bepaalde samenleving, op een bepaald moment (Meyer, 2001). Het zal hier niet gaan om specifiek een aantal uitspraken maar om de literatuur die geschreven is over Rusland en Tsjetsjenië en in dit onderzoek wordt gebruikt. Om net zoals in de critical discourse analysis de literatuur systematisch te bestuderen zal er in dit onderzoek aan het einde van bepaalde hoofdstukken de literatuur worden geanalyseerd in de conclusie om uiteindelijk een discours te kunnen ontdekken die van grote invloed is op de hoofdvraag.

De methoden die worden gebruikt om onderzoek te doen zijn dus interviews, analyseren van nieuwsartikelen en het behandelen van literatuur om zo uiteindelijk de hoofdvraag van dit onderzoek te kunnen beantwoorden: "Hoe heeft de Chechenization invloed, of invloed gehad, op de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland". De hoofdvraag zal beantwoord worden vanuit een kritisch geopolitiek perspectief.

4. Chechenization

Om een goed beeld te krijgen van de verandering na de Chechenization en later de gevolgen hiervan zal er eerst een beeld worden geschetst van de tijd vanaf 1991 tot aan 2000, de start van de Chechenization. Daarna zal de periode van 2000 tot aan heden worden besproken. Hierna zal vanuit de literatuur worden beschreven hoe Tsjetsjenië is beïnvloed door de Chechenization. Als laatste kan er dan een analyse worden gemaakt over hoe de situatie in Tsjetsjenië is veranderd door de Chechenization.

4.1 1991-2002

Tsjetsjenië heeft een lange historie met Rusland. De republiek verklaarde zichzelf eenzijdig onafhankelijk in 1991. Echter werd dit niet door Rusland erkend. Rusland beweerde dat Tsjetsjenië niet de bevoegdheid had om zichzelf onafhankelijk te verklaren. Dit komt mede door de toenmalige Sovjetgrondwet. Hierin stond dat alleen de Republieke Unie (SSR) het recht had op afscheiding. De grondwet gaf namelijk aan lagere entiteiten, zoals Tsjetsjenië, niet het recht op onafhankelijkheid. En op dat moment was deze oude grondwet nog van kracht totdat er een nieuwe was opgesteld in 1993. Maar zoals bekend heeft Tsjetsjenië ondanks een nieuwe grondwet en vele pogingen later zich tot op de dag van vandaag nog niet onafhankelijk kunnen verklaren (Hill, 2010).

In deze strijd om onafhankelijkheid hebben de Tsjetsjenen het vaak op moeten nemen tegen Rusland waaronder in de eerste en tweede Tsjetsjeense oorlog. Deze hebben in een korte tijd, van 1994 tot 2002, plaatsgevonden. De eerste Tsjetsjeense oorlog vond plaats van 1994 tot 1996. Volgens Hill (2010) is deze oorlog ontstaan door een grote mate aan nationalisme dat werd uitgesproken door de toenmalige Tsjetsjeense president Dudayev. Hij ging in tegen het gezag van de toenmalige Russische president Boris Yeltsin. Dit was politiek en diplomatiek gezien geen slimme zet. De eerste Tsjetsjeense oorlog werd dan ook pas legitiem doordat de Russen naar buiten brachten dat ze hun eigen constitutie wilden beschermen (Souleimanov, 2008). Ook zou het een manier zijn om de belangrijke transportlijnen in het land te verdedigen. Mochten deze verwoest worden dan zou de interne economie flink aangetast worden. Daarbij werd de eerste Tsjetsjeense oorlog ook legitiem omdat het onafhankelijk laten worden van Tsjetsjenië zou leiden tot het nastreven van onafhankelijkheid door andere Russische republieken. Wanneer meer landen onafhankelijkheid zouden eisen zou dit de territoriale integriteit van het land aantasten (Evangelista, *The Chechen Wars*, 2002). Dit was echter voor de Tsjetsjenen het goede moment omdat ze het toen gezien werd als een kans om Rusland aan te vallen op een moment van zwakte. Toen de eerste oorlog uitbrak was Rusland namelijk nog niet klaar voor een oorlog. De wapens die ze hadden waren niet voldoende of waren niet krachtig genoeg. Ook moesten soldaten die nog niet volledig klaar waren met hun

opleiding meteen het veld in waardoor er veel onrust ontstond. Uiteindelijk gaf de locatie waar de oorlog werd uitgevochten de doorslag voor de overwinning van de oorlog voor de Tsjetsjenen. De Tsjetsjeense separatisten hadden het voordeel dat Rusland niet was voorbereid op vechten in de bergen of een stad (Hill, 2010).

Deze gevechten werden vooral geleid vanuit de heersende clans. Om meer macht te krijgen over de politiek in Tsjetsjenië, na de oorlog, moest de Tsjetsjeense president de macht van de warlords, de leiders van de clans, onderdrukken. Dit was niet gemakkelijk aangezien de warlords door de oorlog veel aanzien hadden gekregen binnen de clans. Vooral de warlord Basayev had veel macht en wilde een onafhankelijke staat. Zo heeft Basayev vele vrouwen en kinderen ontvoerd om een goede onderhandelingspositie te krijgen met Rusland. Hij eiste dat de militaire operaties zouden stoppen in Tsjetsjenië en dat de Russen zich terug zouden trekken. Op dat moment ging Rusland in op de onderhandelingen met de zo genoemde terroristen. De onderhandelingen werden geleid door de Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE) waardoor deze op een rustige manier verliepen en er een wapenstilstand werd verklaard. Echter duurde het niet lang voordat er weer militaire missies begonnen in Tsjetsjenië (Sakwa, 2005). Toen Maskhadov aan de macht kwam als leider van het Tsjetsjeense leger leek het werkelijkheid te worden dat Tsjetsjenië onafhankelijk zou worden. Hij stelde in samenwerking met de heersende partij een nieuwe wet in onder de Islamitische Sharia en riep de Islamitische Republiek van Ichkeria uit in 1993 (Bowker, 2004). Echter betekende dit niet dat Tsjetsjenië werd erkend als een onafhankelijk staat. Toen Maskhadov in 1997 president werd van Tsjetsjenië, oftewel de staat van Ichkeria, werd het al snel duidelijk dat Tsjetsjenië onder zijn leiding geen sterke en stabiele staat was. De staat van Ichkeria kreeg geen erkenning van de rest van de wereld en ook lukte het niet om instituties op te zetten waarmee de eerste levensbehoefte en de rechten van de mens beschermt konden worden. De doelen die Maskhadov had opgesteld werden ook niet behaald. Deze doelen bestonden uit het veiliger maken van Tsjetsjenië, de economie moest weer stabiel worden, de warlords die op dat moment de republiek in handen leken te hebben moesten hun macht verliezen en de relatie met Rusland moest verbeterd worden. Echter waren de warlords niet bereid hun macht zomaar op te geven en werd de situatie alleen maar onveiliger. De corruptie nam toe, steeds meer mensen werden weer vermist en de economie werd in de schaduw opgepakt waardoor er alleen maar zwart geld circuleerde (Hill, 2010). Aan het einde van zijn regeringstijd was de economie dus volledig ingestort, mensen stierven omdat er geen medische behandelingen uitgevoerd konden worden en mensen moesten leven zonder enige voorzieningen zoals riolering, stromend water en elektriciteit (Gakaev, 2005). Toen later Basayev uit de regering stapte en zijn functie van premier achter zich liet werd hij een veel gevreesde warlord. Bowker (2004) citeert in zijn onderzoek Richard Sakwa en daaruit blijkt dat met deze gebeurtenissen het laatste

beetje hoop op een fundatie voor een eigen staat verloren was. Er was veel werkeloosheid en veel inwoners vluchten naar omliggende republieken voor een beter leven. Ook was er geen monopoly op geweld vanuit de staat omdat deze verspreid was over de vele clans (Hill, 2010).

Hulp hierbij van buitenaf was er bijna niet voor Tsjetsjenië. Tsjetsjenië was dan ook een gevaarlijk en corrupt land waar vele mensen werden ontvoerd. Het is duidelijk dat internationale stichtingen of instellingen zich niet durfden te laten zien in Tsjetsjenië. Bang om door hun meningen en bemoeienis een onderdeel te worden van de illegale praktijken (Hill, 2010). Deze onveiligheid was ook mede te danken aan de interne strijd tussen de leiders van Tsjetsjenië en de islamitische extremisten en islamitische aanhangers. Ondanks de goede bedoelingen van president Maskhadov bleven de islamitische aanhangers zijn presidentschap ondermijnen. Totdat uiteindelijk in een later stadium Poetin ook niet meer wilde samenwerken met Maskhadov (Bowker, 2004).

Kort na de eerste oorlog brak er een tweede oorlog uit. Deze oorlog brak uit onder het mom van een antiterreur strijd (Souleimanov, 2008). Het volgende zei Poetin aan het begin van deze oorlog:

“If we retreat today, they will come back tomorrow. By localizing the conflict, we will drive them into caves. That is exactly where they belong. And we will destroy them in those caves.” (Lynch, 2005, p. 143).

Dit keer was Rusland beter voorbereid. Rusland begon daarom met oorlog voeren toen Tsjetsjenen aanslagen pleegden in dorpjes in Dagestan. Echter kwamen delen van het Tsjetsjeense verzet (van Achmed Kadyrov tot Aslan Maskhadov) tot het besef dat een afspraak met de Russen moest worden gemaakt om het Tsjetsjeense volk te redden. Om ze uit hun lijden te verlossen en te voorkomen dat het land misschien helemaal ten onder zou gaan. Zo werd de president Achmed Kadyrov een vertrouwenspersoon van president Poetin. Hij kon namelijk de clans in de gaten houden voor Moskou (Hill, 2010). Dit was een volledig pragmatische keuze van de leiders in de gegeven omstandigheden. Echter is het misschien geen goede keuze geweest op dat moment omdat beide leiders allebei binnen een jaar zijn vermoord. Toch zou Rusland geen Tsjetsjeen erkennen als iets anders dan een terrorist. Wanneer zij een imaginaire lijn zouden overschrijden werden ze gevangen genomen en mishandeld als ze niet meewerkten (Forsberg & Herd, 2005). Toen de oorlog eindigde in 2002 waren Tsjetsjenië en Rusland nog niet officieel in volledige vrede. De Tsjetsjeense oorlogen hebben veel slachtoffers geëist. Voor elke soldaat zijn er twintig inwoners in Tsjetsjenië gedood. 380 van de 428 dorpen zijn gebombardeerd, 70 procent van de huizen is verwoest, dat zijn zeker 60000 huizen en gebouwen en Grozny was bijna volledig ten gronde gegaan. Maar niet alleen de dorpen en steden hebben er onder geleden, ook de economische situatie is verslechterd. De olie industrie in Tsjetsjenië was volledig ingestort, 90 procent van de bevolking werd werkeloos en het deel van de

bevolking met een opleiding vertrok naar andere landen. Op deze manier ontstond er een maatschappij waarin de jonge mannen geen opleiding meer kregen en hierdoor al jong terecht kwamen in de gevechten tegen Rusland (Gakaev, 2005). De oorlogen hebben dus veel invloed gehad op de hedendaagse situatie. Het blijkt moeilijk te zijn om na een tijd van oorlog de vrede te herstellen, dit heeft ook in Tsjetsjenië tijd nodig (Gakaev, 2005).

Toch was Moskou vastberaden de vrede in Tsjetsjenië terug te brengen. Zo hebben de machthebbende in Moskou doelen opgesteld voor Tsjetsjenië onder leiding van Aleksandr Voloshin (Baev, 2004). In deze doelen is gesteld dat de politieke controle in Tsjetsjenië hersteld moet worden. In 2002 was er een gijzeling in het Doebrovka theater in Moskou, aan de hand daarvan wilde Poetin in 2003 nieuwe instellingen starten. Een referendum dat werd gehouden in 2003 was een begin. Het referendum zou een nieuwe grondwet instellen. Deze grondwet zou de eerste stap richting een tweekamer wetgevende macht en een president zijn. Ook mocht er gestemd worden wie de leider van het land zou worden (Dov, 2005). Het kiezen van Achmed Kadyrov was daarbij nog een stap in de goede richting van een nieuw politiek stelsel. Onder leiding van Achmed Kadyrov werden er nieuwe doestelling opgesteld die door een lokaal bestuur uitgevoerd zouden moeten worden. De doelstellingen vielen niet helemaal samen met de doelstellingen vanuit Moskou maar daar werd op dit punt niet teveel aandacht aan besteed. Door zijn aanpak werd Achmed Kadyrov een belangrijke man in de Chechenization van Poetin in Tsjetsjenië. De Chechenization hield onder andere de toewijzing van federale middelen in Tsjetsjenië in de gaten. Meest recent, in augustus 2004, heeft het ministerie van Economische Zaken ingestemd met een ontwikkelingsprogramma voor Tsjetsjenië dat de republiek ongeveer zes miljard roebel moest gaan garanderen per jaar. De Chechenization was ook een onderdeel van deze centralisatie. Het werd een derde doelstelling binnen het centralisatie beleid (Dov, 2005).

4.2 2002-heden

Het conflict tussen Rusland en Tsjetsjenië heeft er voor gezorgd dat het Tsjetsjenië niet meer stabiel en vooral ook onveilig is. Er is veel corruptie, hoge werkeloosheid en het land heeft ook een zwakke rechtstaat. De republiek is in zeer afhankelijk van de financiële steun van Moskou. De politiek in Tsjetsjenië is niet transparant. Dit zorgt ervoor dat het land grote belemmeringen vormt voor Rusland ten opzichte van hervormingen zoals de invoering van de rechtstaat of anticorruptie maatregelen. Door de corruptie en barre omstandigheden zijn er ook Tsjetsjenen gevlucht richting Ingushetië en sommigen Tsjetsjenen wonen er al voor meerdere jaren. Door de centralisatie die Rusland uitvoert worden de Tsjetsjeense vluchtelingen onder druk gezet om terug te keren. Het zou namelijk pas aannemelijk zijn dat de centralisatie werkt wanneer de vluchtelingen terugkeren. Echter

is het duidelijk dat de meeste Tsjetsjenen niet terug willen keren, zij zijn om dezelfde redenen ooit gevlucht.

Op 9 mei 2004 is president Achmed Kadyrov vermoord door een bom. Dit had een groot effect op de plannen van president Poetin, althans dit dacht Poetin. Achteraf bleek dat Achmed Kadyrov samen met zijn zoon plannen had om de Russische troepen uit Tsjetsjenië te verdrijven wat tegen de plannen van Poetin in ging. De rust die voor een aantal jaren redelijk was wedergekeerd was volledig weg door de moord op Achmed Kadyrov. De separatistische aanvallen werden er weer meer en vonden toen regelmatig plaats in Grozny. In hetzelfde jaar hebben ze ook geprobeerd de interim president te vermoorden, dit is echter niet gelukt (Cornell S. E., 2004). Dit laat zeer duidelijk zien dat de separatisten op dat moment geen angst meer hadden om de gevechten met Rusland weer aan te gaan. Ook Artsen Zonder Grenzen bracht in 2004 een verslag uit waaruit bleek dat de situatie er niet beter op werd. De organisaties vatte de impact van de Chechenization op de volgende manier samen: 'het conflict lijkt een interne burgeroorlog tussen rivaliserende Tsjetsjeense fracties te zijn geworden, in plaats van een oorlog voor onafhankelijkheid.' (Lynch, 2005).

Door de slechte omstandigheden en de onrust voelden de Tsjetsjenen zich één met elkaar. Alle Tsjetsjenen hielpen elkaar, ook de separatisten die aanslagen pleegden werden geholpen. Door het Russische regime en de mensenrechten die de Russen schaden stonden de Tsjetsjenen lijnrecht tegenover de Russen. De Tsjetsjeense bevolking zorgde ervoor dat de vechtende separatisten konden schuilen voor de Russen. Ze werden voorzien van eten zodat zij weer konden vechten tegen de Russen (Souleimanov, 2014). Veel internationale en Europese wetten werden toen verbroken. Volgens de genocide conventie werd er zelfs gehandeld om met opzet een ras of etniciteit uit te roeien. De Tsjetsjenen werden gezien als een minderheid waardoor ze niet meer kregen wat ze verdienden (Evangelista, 2003). Hierdoor hebben de Tsjetsjenen wel hulp gehad van diverse organisaties. Deze zijn gevestigd in Tsjetsjenië om mensen te helpen met hun rechten tegenover Rusland. Zo kunnen de verschillende organisaties onafhankelijkheid creëren ten opzichte van Rusland. Zo zijn UNICEF, de World Health Organization en de UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs actief in Tsjetsjenië. Andere stichtingen zijn Russian Justice Initiative en het Tsjetsjeense Justice Project. Deze maken deel uit van een programma waarin de burgers in Tsjetsjenië hulp krijgen met hun rechtvaardigheid door het verstrekken van advies en juridische bijstand in het verkrijgen van een eerlijk proces in het Russische rechtssysteem (Hill, 2010). Waar de Tsjetsjenen de hulp miste van de Russen om de staat weer op te bouwen kregen zij hulp van buitenaf om voor hun eigen rechten binnen de staat op te komen. Ook zijn er organisaties die opkomen voor het stemrecht van de Tsjetsjenen. Ondanks dat het erop lijkt dat Poetin zelf de leiders kiest van zijn republieken willen organisaties, zoals bijvoorbeeld de OSCE, toch monitoren dat wanneer er een

verkiezing is deze netjes verlopen. Zo wordt bijvoorbeeld het tellen van het aantal stemmen gecontroleerd zodat er via corruptie geen extra stemmen kunnen worden toebedeeld. Ondanks de goede bedoelingen hebben deze maatregelen echter nog geen effect op de heersende gang van zaken omtrent het stemrecht van de Tsjetsjenen. Er is op het gebied van de rechten van de Tsjetsjenen daarom nog veel te verbeteren volgens de mensenrechten organisaties (Hill, 2010).

Meerdere landen over de wereld zijn gekoloniseerd geweest, echter hebben de Tsjetsjenen nooit kunnen accepteren dat zij werden gekoloniseerd door de Russen en ze hebben niet kunnen accepteren dat de Russische waarden boven de Tsjetsjeense waarden werden verkozen. De Chechenization zou hier meer respect voor moeten creëren. Toch heerste er nog het gevoel onder de Tsjetsjenen dat de Russen veel van ze hebben afgenomen en dan vooral de Tsjetsjeense manier van leven. Ondanks dat de Tsjetsjenen nog niet het respect hebben dat ze graag willen hebben ze door de Chechenization al wel meer moderniteit gekregen. Zo hebben ze de toegang tot onderwijs, gezondheidszorg, alfabetisering en toegang tot de rest van de wereld als het gaat om wetenschappelijke vooruitgang (Forsberg & Herd, 2005). Volgens Ware (2008) kan Chechenization dan ook gezien worden als een succesvol beleid in de periode van Ramzan Kadyrov. Dit wordt ook gesteld in het artikel van John Dunlop (2006). Echter zou volgens Dunlop (2006) in de periode voor 2004 de Chechenization weinig tot geen invloed hebben gehad op eventuele verbeteringen. Dit was mede te danken aan de slechte economische omstandigheden die gepaard gingen met corruptie. Echter wordt er door meerdere literaire bronnen gesteld dat het na 2004 beter ging met de Chechenization en het creëren van rust. Chechenization kan gezien worden als een succes voor het Russische leiderschap en het daarbij gepaarde leiderschap in Tsjetsjenië door Ramzan Kadyrov. De gevechten met de separatisten zijn minder geworden en Tsjetsjenië wordt niet langer gezien als een van de meest risicovolle republieken in de Noord-Kaukasus (Dunlop, 2006). In deze periode is Tsjetsjenië gestabiliseerd en opnieuw opgebouwd als een federaal district. Zo zijn er in 2007 meer huizen gebouwd voor meer dan 1000 vluchtelingen en er zijn ook meer scholen gebouwd. Ook werd er meer aandacht geschonken aan voorzieningen in bijvoorbeeld Grozny. De universiteit werd vernieuwd, er werd een nieuw ziekenhuis gebouwd, er kwam de mogelijkheid om dagelijks naar Moskou te vliegen en er werd een moskee gebouwd op het centrale plein waardoor religie weer een mooie plek kreeg in de stad (Ware, 2008). Toch is er nog veel corruptie te vinden rondom Ramzan Kadyrov. In Tsjetsjenië mag niemand in het openbaar vragen hoe Ramzan Kadyrov betaald voor al zijn dure spullen en feestjes. Er wordt geschat dat alleen de uitgave gedaan door Ramzan Kadyrov 72 miljoen dollar per jaar bevatten. Ondanks de corruptie, waar hij niet voor gepakt kan worden, heeft hij hierdoor veel kunnen bereiken (Russel, 2008). Volgens Souleimanov (2014) was dit mede te

danken aan het feit dat de Chechenization er in 2004 voor had gezorgd dat het strijdplan van de separatisten niet meer werd ondersteund door de Tsjetsjeense bevolking.

Ondanks de Russische centralisatie is de situatie in Tsjetsjenië weinig tot niks verbeterd voor de inwoners volgens mensenrechtengroepen. Meerdere mensenrechten groepen hebben in 2004 een gezamenlijke verklaring afgelegd waarin staat dat de situatie eerder verslechterd dan verbeterd was. Een argument dat ze hiervoor is aangedragen is de ontvoering van ongeveer 80 personen in drie maanden tijd. Ook let de Russische veiligheidsdienst vooral op weduwen van Tsjetsjeense separatisten, zij waren namelijk in die periode een grote bedreiging. De weduwen zouden zelfmoordaanslagen plegen vanwege de dood van hun mannen (Cornell S. E., 2004). Door zijn adviseurs zag ook Poetin uiteindelijk in, in 2004, dat er iets moest veranderen ten opzichten van het beleid dat werd gevoerd in Tsjetsjenië. Dit werd duidelijk wanneer Poetin een nieuwe presidentiële verantwoordelijke benoemde in het zuidelijke district, waaronder Tsjetsjenië namelijk Dmitrii Kozak. Dmitrii heeft Poetin geholpen in 2000 en 2004 om president te worden. Dit zorgde voor een goede band tussen Poetin en Dmitrii waardoor het advies van Dmitrii werd gebruikt door Poetin. Er werd geadviseerd dat er meer moest gaan veranderen in de gehele regio, waaronder in Tsjetsjenië (Dunlop, 2006). Later deed Poetin daarbij de volgende beloftes als het gaat om de Kaukasus en Rusland: “Het belangrijkste doel van Rusland is de regio transformeren in een stabiele regio en een regio met economische samenwerking” en “Rusland wil blijven optreden als vredebewaarder in de conflicten in de Trans-Kaukasische regio samen met de partners van CIS.” (Farajirad & Khezerzade, 2010).

4.3 Conclusie

Er zijn verschillende redenen waarom Rusland de oorlog is begonnen met Tsjetsjenië. Het zou gaan om het beschermen van de Russische constitutie en later om de terreurdreigingen tegen te gaan. Deze redenen werden gebruikt als legitimatie voor het onderdrukken van de Tsjetsjenen. De terreurdreigingen zijn na de tweede oorlog niet gestopt en zijn nog een lange tijd de orde van de dag in de strijd met Rusland. De strijd ging dan ook gepaard met veel corruptie en weinig verbeteringen. Zo hebben vele jongeren ongeschoold werk en trekken de opgeleide jongeren weg uit het land. Daarbij komt ook dat de Tsjetsjeense bevolking nog niet onder goede levensomstandigheden leeft. Op het gebied van mensenrechten zou er ook nog maatregelen genomen moeten worden. Toen werden de Chechenization ingesteld in 2000. De omstandigheden in Tsjetsjenië zouden vanaf dat moment verbeterd worden. Toch spreken de literaire bronnen elkaar tegen over deze veranderingen. Na 2004 zou de Chechenization hebben bijgedragen aan de verbetering van de economie in Tsjetsjenië en de bevolking had meer toegang tot middelen waardoor de levensomstandigheden verbeterde. De stad

Grozny wordt weer opgebouwd en de Russen geven de Tsjetsjenen een plek waar hun religie centraal kan staan. Er zijn er ook bronnen die stellen dat de omstandigheden niets tot weinig verbeterde na het invoeren van de Chechenization. De separatisten starten weer met aanslagen en gevechten met de Russen waarbij meerdere mensenrechtenorganisaties zich weer zorgen gingen maken over de Tsjetsjeense bevolking. Poetin liet hierna weten dat hij ervoor wilde zorgen dat Tsjetsjenië weer veilig en rustig zou worden echter zal dit alleen worden gerealiseerd met behulp van de Russen. Ondanks de enkele verbetering tot nu toe blijven de Tsjetsjenen afhankelijk van de Russen op het gebied van economische groei en maatschappelijke verbeteringen.

5. Obstakels Chechenization

De Chechenization is opgelegd aan de Tsjetsjenen door Moskou. Echter wordt een beleid op een bepaalde manier ontvangen door de maatschappij omdat mensen een geschiedenis hebben, dromen en een eigen manier van leven hebben opgezet. Een nieuw beleid zal daarom obstakels tegenkomen bij het invoeren van het beleid. Om te kunnen analyseren of de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland veranderd is of dat de Chechenization hier niets aan veranderd heeft zal er worden gekeken welke obstakels de twee landen zijn tegengekomen in de periode van de Chechenization, die hierop van invloed kunnen zijn.

5.1 Afhankelijkheid van Tsjetsjenen

De politieke leiders in de Russische Federatie hebben de steun van de Tsjetsjenen nodig om de Chechenization te kunnen laten slagen omdat zoals Reddaway zegt volgens Hill (2010): Zonder het bezit van niet alleen de formele legitimiteit maar ook een zekere mate van populaire legitimiteit, zal geen bestuursvorm langdurig effectief zijn. Om de Chechenization succesvol te laten zijn zullen de Tsjetsjenen enige mate van respect moeten hebben voor het beleid van de Russen. Echter is het duidelijke vanuit het voorgaande hoofdstuk dat de Tsjetsjenen niet zomaar akkoord zullen gaan met de beslissingen die Rusland neemt. Rusland zal daarom het vertrouwen van de Tsjetsjenen nog moeten winnen. Aan de hand hiervan heeft Rusland al een eerste stap gezet richting het respect en als lid van de Raad van Europa, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ondertekend in 1998. Op deze manier heeft Rusland zich verbonden met de rechtsstaat van Europa en behoren zij in bepaalde mate respect te hebben voor de rechten van de mens (Hill,2010). Dit zou uiteindelijk een positieve uitwerking kunnen hebben op de meningen van de Tsjetsjenen die zij hebben over het beleid van de Russen.

5.2 Onrecht

In de vorige hoofdstukken is duidelijk geworden dat de Russen en Tsjetsjenen in het verleden veel strijden hebben gestreden. De Tsjetsjenen hebben voor een lange tijd onder het gezag van Rusland gestaan en dit ging gepaard met veel geweld. Deze strijd heeft er voor gezorgd dat de Tsjetsjenen geen respect hebben voor de Russen volgens Khamzat. Op dit moment voelen de Tsjetsjenen alleen nog de onderdrukking van de Russen. Een voorbeeld van de omstandigheden waarin de Tsjetsjenen moesten overleven zijn de barre omstandigheden in de tijd van de gedwongen deportatie. De Tsjetsjenen moesten gedwongen verhuizen onder het toezicht van Rusland. Tussen 1943 en 1944 hebben er meerder deportaties plaatsgevonden van meerder volkeren waaronder de Tsjetsjeense bevolking. Ze werden gedeporteerd naar Centraal-Azië en Siberië in opdracht van Stalin. Hij liet de bevolking geloven dat zij moesten verhuizen vanwege het oprukkende Duitse leger. Deze

actie werd uiteindelijk een onmetelijke schending van de rechten van de mensen die betrokken waren bij de deportatie. Zonder enige kennis van waar men naar toe zou gaan werden meer dan 387 000 Tsjetsjenen en meer dan 91 000 Ingush, waaronder ouderen, vrouwen en kinderen, in veewagens geladen en vervoerd naar Centraal-Azië en Siberië. Het ging in grote getale waardoor de operatie maar ongeveer een week duurde. De omstandigheden tijdens dit transport waren erg slecht. De veewagens waren volgeladen met mensen en er braken daardoor epidemieën uit in de wagens. Ook kwamen er veel mensen om vanwege honger of kou omdat de deportaties werden uitgevoerd in februari. Eenmaal aangekomen waren de omstandigheden niet beter dan in de veewagens. In totaal is 25 procent van de gedeporteerde bevolking gestorven tijdens of in de maanden na de deportatie (Forsberg & Herd, 2005). Volgens Evangelista (2002) is het daarom niet vreemd dat de Tsjetsjenen willen strijden tegen de Russen voor een eigen land met eigen rechten.

De Kaukasische volkeren accepteren over het algemeen dat hun relatie met Rusland asymmetrisch is als een feit van het leven en een die moet worden ondergebracht en, soms, alleen getolereerd moet worden. De buurlanden van Tsjetsjenië hebben zich min of meer overgegeven aan het feit, ondanks dat ze verlangen naar zelfbeschikking of onafhankelijkheid, dat het geen zin heeft om te vechten. Zelfbeschikking en onafhankelijkheid zou niet opwegen tegen alles dat ervoor gedaan moet worden en de slachtoffers die het zal brengen. Toch hebben de Tsjetsjenen deze rust niet kunnen vinden. Nadat Rusland periodiek heeft geprobeerd de Tsjetsjeense manier van leven te onderscheppen en de Russische manier van leven te willen implementeren hebben de inwoners gekozen voor een pad van weerstand tegen Rusland in plaats van berusting (Forsberg & Herd, 2005). De Chechenization heeft daarmee meer te winnen dan alleen rust en vrede maar ook het respect van de Tsjetsjeense inwoners.

5.3 Clans

Om vrede of in ieder geval veiligheid te creëren zal Rusland mee moeten denken met het volk en het volk zal mee moeten denken met Rusland. Een groot onderdeel van de Tsjetsjeense bevolking en een deel van de separatisten zijn een onderdeel van clans. Tsjetsjenen handelen vanuit nationalisme. In de Tsjetsjeense samenleving bestaan 150 clans welke daarbinnen allemaal hun eigen egalitaire samenleving zijn. Van de 13de eeuw tot aan de 19^e eeuw hebben de Tsjetsjenen altijd moeten vechten tegen buitenlandse indringers (Yevsyukova, 1994). Het is daarom van belang deze clans een gevoel van begrip te geven zodat het gevoel dat Rusland indringers zijn wordt neergeslagen. Er wordt een grote nadruk gelegd op de clans omdat clans nog steeds een grote rol spelen in het dagelijkse leven van Tsjetsjenen. De inwoners van Tsjetsjenië identificeren zich met andere clan leden waardoor het een hechte gemeenschap is. De grootste clan heeft ongeveer 100.00 leden (een tiende

van de Tsjetsjeense bevolking). Dit betekent dat de maatschappij is opgebouwd rondom de clans (Souleimanov, 2014). De familie sfeer tussen de clans wordt gereguleerd tussen de clans zelf. De clans hebben hun eigen manier van problemen oplossen, hun eigen regels en wetten (Hill, 2010). Het ontstaan van een staat en beleidsvorming in Tsjetsjenië is vooral gebaseerd op de interactie tussen de formele staat en de bestaande clans. Hierdoor ontstaat een bepaalde sociale integratie. De basis en het ontstaan van deze clans is niet belangrijk het gaat erom dat deze clans de sociale basis zijn in de Tsjetsjeense samenleving. Doordat de clans hun eigen sociale kader hebben is het lastig om een verenigd beeld te creëren (Hill, 2010). Volgens Hill (2010) is dit alleen maar mogelijk als de verschillende sociale kaders van de clans worden verenigd in een algemeen sociaal kader. Dit zou kunnen betekenen dat een sociaal kader dat wordt geïmplementeerd vanuit de Russische overheid, zoals Chechenization, zou kunnen zorgen voor een botsing tussen de sociale werelden. Het zou daarom goed zijn om een deel van het sociale kader van de clans op te nemen in de Chechenization.

De economische situatie in Tsjetsjenië is niet altijd stabiel geweest. Ook in de clans heeft men slechte economische omstandigheden gekend. Echter bleven leden lid van deze clan ondanks deze omstandigheden. Ze kregen niet uitbetaald voor hun diensten of de omstandigheden waarin ze hun taken moesten uitvoeren waren niet optimaal maar toch bleven ze lid. Hill (2010) stelt dat Kathleen Collins het antwoord heeft gevonden op de vraag waarom clan leden niet uit het clan leven stappen op zoek naar een beter bestaan. Het clan leven is meer dan een arbeidsnetwerk. De normen van de clan, hun identiteit en structuur spelen een belangrijke rol in de clans. Zo hebben zij het overleefd als clans in de barre omstandigheden en hebben ze daarom nog een belangrijk sociale rol (Hill, 2010). Met name in de Noord-Kaukasus was er altijd sprake van een clanpolitiek. De clans zijn niet meer in alle staten terug te vinden, echter zijn de clans in Tsjetsjenië nog steeds belangrijk in de samenleving en soms zelfs in de politiek.

5.4 Conclusie

De Chechenization moet voor rust en vrede zorgen, echter zijn er zaken die meegenomen moeten worden wil de Chechenization iets kunnen veranderen in Tsjetsjenië. Rusland is namelijk afhankelijk van de Tsjetsjeense bevolking en hun reactie op het beleid. Daarbij moet rekening gehouden worden met de maatschappelijke opbouw van het Tsjetsjeense leven, de clanpolitiek en de historie van de Tsjetsjenen. Daarbij zijn de Tsjetsjenen op brute wijze behandeld door de Russen waardoor het naleven van een beleid van de misdadigers een grote opgave zal zijn. Om hierop in te spelen en begrip te tonen richting de Tsjetsjenen zou Rusland een deel van het sociale kader van de clans op moeten nemen in de Chechenization. Hierdoor kunnen de Tsjetsjenen leven naar hun eigen regels en wetten en zullen zij minder afhankelijk kunnen zijn van Rusland. Later in het onderzoek zal blijken of

de Russen daadwerkelijk de Tsjetsjenen een kans op mindere afhankelijkheid hebben gegeven door ze meer vrijheid te bieden in het beleid.

6. Intenties Chechenization

In dit hoofdstuk zal besproken worden wat de intenties van Chechenization zouden kunnen zijn aan de hand van literatuur. Op deze manier wordt er een overzicht gegeven over de eventuele beginselen van Chechenization. Eerst zal er gekeken worden naar eventuele oorzaken voor de Chechenization en daarna zal in worden gegaan op de doelen of intenties van de Chechenization. De intenties of doelen zijn belangrijk voor dit onderzoek omdat het laat zien hoe de relatie en de situatie in Tsjetsjenië veranderd zou kunnen zijn aan de hand van de intenties ten opzichte van hoe de relatie en de situatie daadwerkelijk veranderd zijn door Chechenization.

Na de val van de USSR is Rusland op zoek geweest naar een eigen identiteit ten opzichte van de rest van de wereld, de manier waarop was de vraag. Volgens Poetin waren een aantal dingen die aangepakt moesten worden waaronder, de status van Rusland als wereldgrootmacht moet weer hersteld worden. In het buitenlands beleid zou daarom gefocust worden op de economische situatie van Rusland. Wanneer de economie zou aantrekken zou Rusland haar plek in de wereldeconomie terug kunnen krijgen (Farajirad & Khezerzade, 2010). Echter is het moeilijk om dit te bewerkstelligen omdat Rusland oorlog en onrust kent op eigen grondgebied. Hierdoor is het belangrijk om deze onrust te verhelpen voordat Rusland weer zijn identiteit terugvindt die het zou willen hebben.

Ook heeft Poetin meer beloofd in zijn campagne toen hij president werd zoals het verbeteren van de integriteit van de staat. Hierbij stond volgens Taylor (2003) de strijd met Tsjetsjenië centraal. In zijn autobiografie van zijn campagne voor president stond hij sterk met het argument dat zonder het strenge optreden in Tsjetsjenië de Russische staat uiteengevallen zou kunnen zijn, waarbij hij zei:

“My mission, my historic mission—it sounds pompous, but it is true—is to resolve the situation in the North Caucasus.” (Taylor, 2003, p. 250).

Hier werd duidelijk dat Tsjetsjenië al vanaf dag één van zijn presidentschap een belangrijke pijler was. Het doel om de capaciteit van de staat te vergroten was ook een pijler in zijn campagne (Taylor, 2003). Het zou op dat moment belangrijk zijn voor Poetin om Tsjetsjenië in bedwang te houden om zo de omvang van zijn grondgebied te beschermen. Wanneer Tsjetsjenië los zou kunnen breken van Rusland zou hij zijn pijler niet hebben kunnen uitvoeren en zou dat tot gezichtsverlies leiden want zoals in hoofdstuk twee beschreven is hij een man met grootste plannen en trots. Zo initieerde Poetin een campagne om alle regionale en lokale wetten overeen te laten komen met de federale wetten (Taylor, 2003). Dit zou ook voor Tsjetsjenië betekenen dat alle wetten overeenkomstig zijn met die van Rusland. En de derde pijler was de autonomie van de staat vergroten en de invloed van

de particuliere sector en niet-gouvernementele actoren te verkleinen (Taylor, 2003). Door ook deze pijler te verwerken in de Chechenization zou Tsjetsjenië weer volledig in handen zijn van Rusland.

Zoals eerder genoemd hield het Russisch beleid tegenover Tsjetsjenië drie dingen in: problemen behandelen in de proporties waarin ze behapbaar zijn, scheiden van Tsjetsjeense elite en het isoleren van extremisten en het herstellen van de situatie in de Noord-Kaukasus (Lynch, 2005). Een belangrijk doel van de Chechenization was ervoor zorgen dat de separatistische strijders zich zouden overgeven aan Achmed Kadyrov maar ook hun loyaliteit aan Achmed Kadyrov zouden bewijzen, in het bijzonder aan de presidentiële veiligheidsdienst, onder bevel van zijn zoon Ramzan. Het eerste grote succes was de overgave van de voormalige minister van Defensie, Magomed Khambiyev, en de overgave van de regering van de voormalige separatistische Tsjetsjeense president Aslan Maskhadov in het begin van 2004. Dit zou de rust in Tsjetsjenië ten goede doen. Ook zijn er Speciale grensregels opgesteld in drie berggebieden van Karachay-Cherkessia en de grens met Georgië omdat er gerapporteerd was dat er islamitische extremistische basissen aanwezig waren (Lynch, 2005). Echter wordt dit maar in één bron besproken. Of dit hierdoor een belangrijk doel is kan hierdoor niet gezegd worden.

Waar economie een belangrijke pijler is voor Rusland, is veiligheid in eigen land dat ook. Rusland had voor en rond het instellen van de Chechenization veel met terroristisch aanslagen te maken. Zo zijn er meerdere lijsten te vinden met terroristische aanslagen door Tsjetsjenen (Jeffrey, 2010) (Johnston, 2015). Er zijn door Tsjetsjenen in 1999 bommen afgegaan in een winkelcentrum in Moskou, in een appartementencomplex in Moskou en in een andere republiek van Rusland, Dagestan. De eerder genoemde gijzelingsactie van het Doebrovka theater in 2002 heeft ook zijn sporen achter gelaten in Rusland. Bij deze actie werden er zo een 800 gevangen gehouden in het theater. De Tsjetsjenen verantwoordelijk voor de actie eiste dat het Russische leger zich terug zou trekken uit Tsjetsjenië om zo een einde te maken aan de heersende onrust (Evangelista, 2003). Ook werden Amerika en Rusland op scherp gesteld toen duidelijk werd na de ramp 9/11 dat ze te maken hadden met terrorisme. In meerdere onderzoeken wordt gesteld dat Rusland onder leiding van Poetin begonnen is met de Chechenization of wel de normalisatie van Tsjetsjenië na de ramp 9/11. Hij heeft toen ook de volgende uitspraak gedaan:

“We don’t negotiate with terrorists, we destroy them (Dannreuther & March, 2010, 182).”.

Poetin zou een verbond hebben met Amerika voor de ‘war on terror’ (Dannreuther & March, 2010). Door de verschillende aanslagen kon de strijd tegen Tsjetsjenië worden gelegitimiseerd door de ‘war on terror’. Om goed overzicht te houden over het terrorisme en het terrorisme te bestreiden was het ook belangrijk om Tsjetsjenië onder de Russische invloed te houden (Evangelista, 2003). De ‘War on

Terror' zou hierdoor ook indirect invloed gehad kunnen hebben op het handelen van Moskou ten opzichte van Tsjetsjenië.

Een andere intentie zou zijn dat er zou worden gehandeld vanuit een bepaalde officiële discourse. Het officiële discourse dat Rusland volgt ten opzichte van Tsjetsjenië is "threat" oftewel bedreiging (Snetkov, 2007). Er werd namelijk al gesproken van een bedreiging zonder grenzen. Door de vele aanslagen die zijn gepleegd door de Tsjetsjenen komt het niet onverwachts dat de Russen zich bedreigd kunnen voelen. Hieruit concludeerde Snetkov (2007) dat de discours 'Threat' eerst gefocused was op Tsjetsjenië maar nu breder wordt door de dreiging van het Islamitisch terrorisme. Dit zou gevaarlijk kunnen zijn voor Rusland omdat de hoofd religie in Tsjetsjenië de Islam is. Wanneer het islamitisch terrorisme zich stationeert in Tsjetsjenië zou dit een grote bedreiging kunnen worden voor Rusland. Het lijkt er al op dat op bepaalde moment dit terrorisme Tsjetsjenië heeft bereikt. De weduwen van de mannen die zijn gestorven in de oorlog zijn op dit moment bereid om aanslagen te plegen tegen Rusland. Ze worden ook wel 'black widows' genoemd. Zij gaan volledig gekleed in een Burka naar drukke plaatsen, zoals festivals, en plegen daar een zelfmoordaanslag door middel van een bommenriem. En deze dreiging wordt alsmaar groter. De Islamitische groeperingen zouden meer willen dan alleen in afhankelijk Tsjetsjenië. Ze willen een volledig Islamitische Noord-Kaukasus waarbij de inwoners het geloof aanhangen. Hierbij zullen ze ook de Sharia instellen waardoor de wetten en regels per direct veranderen (Evangelista, 2003). Het is daarom van belang niet alleen Tsjetsjenië een onderdeel te laten blijven van Rusland maar hierdoor ook de verspreiding van het Islamitisch terrorisme tegengaan of binnen bepaalde grenzen houden. Hierbij heeft hij de steun nodig van Het Westen. Daarom laat Poetin weten dat hij iedereen wil beschermen tegen Tsjetsjenië en het terrorisme. Tsjetsjenië zou volgens hem, wanneer onafhankelijk, een tweede Afghanistan kunnen worden onder leiding van de Taliban. Hij laat hiermee zien dat de rest van de wereld ook problemen kan krijgen met het terrorisme in Tsjetsjenië wanneer zij onafhankelijk wordt (Evangelista, 2003).

Niet alleen Moskou heeft een politiek belang bij vrede of rust in Tsjetsjenië, het heeft ook economische voordelen. Zo is er in Tsjetsjenië veel olie te vinden (Hill, 2010). Olie wordt gebruikt als brandstof en is hierdoor een grondstof die bij het verkopen ervan veel economische voordelen kan hebben. Ook Bert-Jan Verbeek noemt in het interview de voordelen van olie. Echter om olie te winnen en te vervoeren zijn pijpleidingen nodig. Deze pijpleidingen zijn dus erg kostbaar voor Rusland. Bert-Jan Verbeek noemt hier ook dat de Russische overheid een groot belang heeft bij de controle over het gebied waar de pijpleidingen lopen. Dit zijn strategische wegen in de Kaukasus die goed bewaakt moeten worden aldus Bert-Jan Verbeek. Daartegenover noemt Hill (2010) dat na de oorlogen in Tsjetsjenië de pijpleidingen in het land zwaar verwoest zijn. Deze opmerking zou de

intentie vanwege olie teniet kunnen doen. Toch wordt er in het interview met Bert-Jan Verbeek vaak verwezen naar de controle over bepaalde middelen zoals olie en pijpleidingen. Hij vertelt dat de Russische regering de leiding wil houden over de infrastructuur en deze leiding niet snel los zal laten. Ook bezitten de Tsjetsjenen een belangrijke treinverbinding en snelweg. Dit zijn de enige twee snelle wegen om het zuiden van de Kaukasus en het zuiden van Europa te bereiken. Hierbij speelt de olie weer een grote rol. Zonder het bezit van deze wegen zal de export van Rusland richting delen van de Zuid-Kaukasus en Zuid-Europa afnemen (Evangelista, *The Chechen Wars*, 2002). De twee wetenschappers geven beide valide informatie. Het is hierdoor moeilijk te zeggen of dit een gegronde reden is voor de Russische regering om in hevige strijd te blijven met Tsjetsjenië.

Wanneer de strategie van Rusland wordt geanalyseerd moet ook het geopolitieke beeld van Rusland worden meegenomen. Het is duidelijk dat Rusland een grote interesse heeft om een dominante speler te zijn in de omgeving. Ook wil Rusland een invloed blijven behouden op de Kaspische energiereserves en de daarbij horende doorvoerroutes. Rusland heeft op hun zuidelijke grens al veel bemoeienis gehad vanuit het Westen. Dit willen ze in de Noord-Kaukasus waaronder Tsjetsjenië graag voorkomen. Echter om dit te bewerkstelligen is, zoals eerder genoemd, veel geweld gebruikt omdat een eerlijke en vrije verkiezing zou leiden tot een nederlaag en verlies van Rusland. Volgens Forsberg & Herd (2005) doet dit denken aan "Peoples Democracies" in de koude oorlog. Deze ongelijkheid zorgt ervoor dat er kans is op externe invloeden (Forsberg & Herd, 2005).

6.1 Conclusie

Er zijn veel verschillende oorzaken en intenties te benoemen. Veel auteurs hebben verschillende ideeën over het begin van de Chechenization, zoals economische redenen of het behouden van territoriaal gebied met olie. Het belangrijkste onderdeel uit dit hoofdstuk voor het beginnen van de Chechenization en het voorzetten van de Chechenization is het terrorisme. De Russen zijn een aantal keer onder vuur genomen door Tsjetsjeense terroristen of algemener, islamitische terroristen. De 'war on terror' is vanwege de prominente rol in het conflict de grootste leider in het doorzetten van de Chechenization. Door deze discourse te volgen kan Poetin zijn acties in Tsjetsjenië legitimeren tegenover het Westen. De intenties zouden moeten leiden tot een rustig en vredig land, echter lijkt het alsof Poetin Tsjetsjenië zeer afhankelijk wil laten blijven van Rusland en heeft een reden nodig dit te kunnen bewerkstelligen.

7. Resultaten

In dit hoofdstuk worden de antwoorden besproken die naar aanleiding van de interviews, deze zijn te vinden in bijlage 1. Ook zal er worden gekeken naar nieuwsberichten die zijn aangedragen door Renée Gendron (PhD). Door deze essentiële informatie te koppelen aan de literatuur zal er een beeld ontstaan over de strijd tussen Tsjetsjenië en Rusland en over de relatie van Tsjetsjenië en Rusland vanuit verschillende perspectieven (literatuur, betrouwbare nieuwsbronnen en experts als het gaat over Tsjetsjenië en internationale betrekkingen).

7.1 Interviews

7.1.1 Bert-Jan Verbeek

Bert-Jan Verbeek is een specialist op het gebied van internationale betrekkingen en een professor op de Radboud Universiteit te Nijmegen. Het interview met hem was vooral gericht op de relatie tussen Rusland en Tsjetsjenië en minder op de Chechenization zelf. De positie van Poetin en de Russische regering in het debat was een terugkerend onderwerp. Een uitspraak die uitermate belangrijk was is de volgende:

“Poetin lijkt, dat is wel een belangrijke factor, geobsedeerd te zijn door het niet verder verzwakken van Rusland en het versterken van Rusland ten opzichte van het Westen.”.

Deze uitspraak geeft meteen een goed beeld van het karakter van Poetin. Het is een goede achterliggende gedachte ten opzichte van Chechenization. Poetin wil Tsjetsjenië niet onafhankelijk laten worden vanwege zijn karakter.

Later in het interview noemt hij ook dat de Chechenization een manier kan zijn om de Tsjetsjeense bevolking op te splitsen aan de hand van hun idealen.

“Dan zou ik zeggen dat er des te meer reden is om de Chechenization van Poetin te zien als een poging om de separatisten te splitsen en ze dus te verzwakken daardoor een deel van de bevolking iets te geven door positief tegenover te staan tegen de plaats van Tsjetsjenië in Rusland.”.

De Chechenization kan er voor zorgen dat een groep binnen de Tsjetsjeense gemeenschap de goede wil van Rusland ziet en zich tegen het terroristische separatisme keert. Echter kan zich dit ook tegen Rusland keren. De separatisten kunnen hierdoor, doordat ze meer van hun achterban verliezen, harder tegen de Russen gaan optreden waardoor er weer meer aanslagen zullen worden gepleegd en de huidige rust teniet gedaan zal worden.

In het interview wordt ook vaak genoemd dat Poetin moet oppassen met de hoeveelheid autonomie die hij weggeeft wanneer hij territoria wil behouden. Verbeek zegt dat hoe meer Poetin autonomie geeft aan Tsjetsjenië hoe meer hij kan verwachten dat de anderen binnen de republiek dit ook gaan vragen. Er wordt ook gezegd dat het een sneeuwbal effect teweeg zal brengen. Door het terugkerend karakter van de uitspraken wordt dit geacht als een belangrijke uitspraak ten opzichte van de intenties van Poetin.

Verbeek geeft vervolgens uitleg over zijn visie op de toekomst van Tsjetsjenië en Chechenization. Er zijn volgens hem een aantal zaken waar aandacht aan gegeven moet worden wil een beleid zoals Chechenization slagen. De Tsjetsjenen moeten de kans krijgen hun eigen taal, cultuur en vooral religie te behouden. Er moet een gevoel heersen dat zij eigen zaken kunnen regelen zoals bijvoorbeeld belastingen. Wanneer deze condities worden besproken en gehandhaafd ziet Verbeek geen reden dat er in de toekomst geen rustige en vreedevolle situatie kan ontstaan.

In het interview met Verbeek komt naar voren dat hij denkt dat Rusland niet zomaar toe zal geven aan de wensen van het Tsjetsjeense volk. In de tijd van de Sovjet-Unie kende men republieken en oblasten van Rusland. De oblasten, waaronder Tsjetsjenië, waren een administratieve eenheid onder de Sovjet-Unie en hadden hierdoor niet dezelfde rechten als de republieken. Bert-Jan Verbeek vertelt dat na de val van de Sovjet-Unie de meeste republieken zoals Georgië, Wit-Rusland en de Baltische staten wel onafhankelijk zijn geworden. Op dat moment werd het geaccepteerd dat deze republieken onafhankelijk werden. Echter wanneer Rusland op dit moment zou toegeven aan Tsjetsjenië dat ze onafhankelijk zouden worden zou dit, zoals Verbeek het noemde, een zwaan-kleef-aan effect hebben. Dan zouden de andere republieken zoals Dagestan en Ingushetië ook onafhankelijk willen worden. Dit weegt op dat moment misschien nog zwaarder mee dan geopolitieke redenen zoals energie. Het gaat hier om hoe Rusland het land bij elkaar wil houden, zij zullen dus ook voorzichtig zijn met het creëren van een systeem dat bijna de-facto onafhankelijkheid creëert. Volgens Verbeek zal Rusland dus of helemaal toegeven of helemaal niet om zo de minste tegenwerking te krijgen.

7.1.2 Renée Gendron

In het interview en de vragenlijst zijn vragen naar voren gekomen die betrekking hebben op de hoofdstukken die in dit onderzoek aan de orde komen. Hierbij gaat het om de veranderingen aan de hand van Chechenization, de intenties van de Chechenization oftewel doelen en hoe de relatie is veranderd sinds de Chechenization. Zo is er aan Renée Gendron de vraag gesteld of zij denkt dat de Tsjetsjeense bevolking daadwerkelijk vrede wil. In haar ogen is het een probleem dat cyclisch terugkeert op de momenten dat de Tsjetsjeense separatisten een kans zien om hun

onafhankelijkheid te pakken. Daarbij geeft zij aan dat het eigenlijk nog niet goed duidelijk is wat nu eigenlijk de daadwerkelijke oorzaak is van het conflict. Dit zou eerst goed uitgezocht moeten worden. Toch zegt Gendron voorzichtig:

“Chechenization was a policy started by Moscow to support pro-Moscow Chechen leaders in the 2nd Chechen War”.

Vervolgens is er gevraagd wat er veranderd is sinds de Chechenization. Hierop antwoordt Gendron dat de Russen minder aanwezig zijn in Tsjetsjenië. Toch is het niet allemaal positief, want de rechtstaat blijft zwak en sommige instituties zijn verzwakt sinds Ramzan Kadyrov meer macht heeft gekregen. Daartegenover is Rusland afhankelijker geworden van machtige leiders in Tsjetsjenië om meer stabiliteit te creëren en het geweld te verminderen. Hier tegenover staat wel dat het geweld in de Noord-Kaukasus over het algemeen meer is verspreid over de republieken.

Vrede en onafhankelijkheid zijn belangrijk in vele culturen. De verschillende culturen hebben verschillende definities van vrede. Sommige groepen in Tsjetsjenië voelen dat ze onafhankelijk waren 300 jaar geleden en dat ze dat nu ook weer moeten zijn. Volgens het internationaal recht in combinatie met het tsaristische, Sovjet en Russische federatie recht, Tsjetsjenië is officieel een onderdeel van Rusland. Zo heeft Poetin dus legaal het recht op het Tsjetsjeense grondgebied noemt Gendron later.

Over de intenties kan Gendron geen legitieme uitspraak doen, hierover spreekt zij vanuit haar eigen mening. Het zou kunnen zijn dat het een politiek middel is om de problemen op eigen grondgebied op te lossen zoals de druk verminderen die families van soldaten uitoefenen om meer soldaten te sturen naar een oorlogsgebied. Ook kan het gaan om het verminderen van de uitgaven wanneer er weinig budget was en wanneer de bevolking oorlogsmoe was na de eerste Tsjetsjeense oorlog. Het zou ook kunnen zijn dat Poetin de intentie heeft om op een oppervlakkige manier de situatie te willen verbeteren en de problemen op te willen oplossen zonder geweld. Het is ook een manier om de verantwoordelijkheid voor Tsjetsjenië voor een deel weg te halen bij Moskou. Hij kan op deze manier de verantwoordelijkheid meer bij de lokale gemeenten leggen.

Er is meer vrede op dit moment dan voor de Chechenization maar er is ook meer politieke verdeeldheid, corruptie en de rechtstaat is erg zwak. De vechtende groepen zijn nu niet alleen gevestigd in Tsjetsjenië maar in de gehele Noord-Kaukasus. Het zou kunnen zijn dat Tsjetsjenië stabiel is geworden, vele andere republieken in de Noord-Kaukasus zijn dat niet. Het volgende dat Gendron aanhaalt in het interview is dat het volgende niet volledig tot stand zal zijn gekomen door de Chechenization maar ook te maken heeft met de rebelse, separatistische en islamitische

strategieën. De rechten van de vrouwen in Tsjetsjenië zijn verminderd. Ramzan Kadyrov heeft namelijk een semiverbond met islamitische groepen. De vrouwen moeten nu bepaalde jurken dragen wanneer zij een overheidsgebouw willen betreden. Andere rechten die eerst werden gegarandeerd door de Russische grondwet zijn inmiddels weggesleten. Al deze veranderingen worden gesteund door Ramzan Kadyrov, Moskou houdt deze veranderingen niet tegen.

Aan Gendron is gevraagd hoe de maatschappelijke en economische situatie in Tsjetsjenië is veranderd. Hierop antwoordt zij dat de economische situatie nog steeds een groot probleem is in Tsjetsjenië. Één op de vijf mensen van de werkgerechtigde in Tsjetsjenië is werkloos. De mensen die wel werken, werken voor bedrijven van de staat waar Kadyrov en zijn volgelingen de vruchten van plukken. Werknemers moeten namelijk ook nog eens een deel van hun salaris afstaan om hun baan te mogen behouden. Een commerciële sector is er niet waardoor ze in Tsjetsjenië nog steeds erg afhankelijk zijn van Rusland. De maatschappelijke situatie is erg corrupt en niet transparant. Hier valt ook nog veel te behalen.

Uit de antwoorden van Gendron blijkt dat het moeilijk is om te zeggen welke veranderingen toe te schrijven zijn aan de Chechenization en welke toe zijn te schrijven aan bijvoorbeeld de komst van Ramzan Kadyrov. Het is een politiek gevoelig onderwerp waardoor opmerkingen in het interview niet kunnen worden opgevat als wetenschappelijke legitieme opmerkingen. Echter kunnen zij wel worden meegenomen in dit onderzoek voor verschillende perspectieven die onderzoekers geven over het onderwerp.

7.1.3 Khamzat

Vanwege privacy redenen zal de achternaam van de respondent niet genoemd worden in dit onderzoek. Khamzat is een Tsjetsjeense vluchteling en is hij is samen met zijn gezin gevlucht vanwege de onveiligheid in Tsjetsjenië. Toen de eerste oorlog uitbrak in 1994 hebben zij in een vluchtelingenkamp in het buurland Ingushetië gewoond. Toen later de tweede oorlog uitbrak zijn zij naar België gevlucht waar ze sinds 2001 wonen. Hij was 12 toen de eerste oorlog uitbrak en heeft nog steeds familie in Tsjetsjenië wonen. Hij kon hierdoor in het interview een goed beeld geven over de situatie in Tsjetsjenië en de idealen van de Tsjetsjeense bevolking. Zo heeft hij in het interview gezegd dat zeker 95 procent van de Tsjetsjeense bevolking nog altijd onafhankelijkheid wil. Dit komt vooral voort uit ontevredenheid en onbegrip richting Rusland. Zo gebruikte Khamzat ook vaak woorden zoals onbegrijpelijk. Zij streven naar een land met een eigen cultuur. Het gaat hierbij om het hebben van een eigen vaderland. Omdat de Tsjetsjenen geen echt vaderland hebben, omdat zij een republiek zijn van Rusland, voelen de meeste Tsjetsjenen zich nergens thuis volgens Khamzat. Waar in de wereld zij ook komen zij zullen altijd andermans regels moeten naleven. Nergens kunnen zij

bepalen welke regels zij wel en niet op willen volgen. Daar maakte Khamzat ook een belangrijke opmerking. Het is volgens hem voor de Tsjetsjenen niet per definitie belangrijk dat ze onafhankelijk zijn maar zij willen leven volgens hun eigen wetten, tradities en de Sharia, iets wat op dit moment niet mogelijk is en waarvoor onafhankelijkheid nodig is. De Tsjetsjenen zijn namelijk fundamenteel wat betreft hun religie wat in tegenstrijd is met de wetgeving van Rusland.

“Wij mogen geen alcohol verkopen of kopen of verspreiden. Volgens de Russische wet is dat niet verboden en iedereen die dat wil mag dat doen. Wij willen het niet in onze republiek dus dat zou verboden moeten zijn.”

De bovenstaande uitspraak laat zien hoe belangrijk het geloof is in Tsjetsjenië. Daarbij is de vraag gesteld of Poetin gebruik maakt van de slechte naam die de Islam op dit moment heeft door alle media aandacht en aanslagen die gepleegd zijn. Hierop antwoord Khamzat dat hij denkt dat het zeker invloed zal hebben op de manier waarop Poetin spreekt over de Tsjetsjenen. Poetin vind alle Tsjetsjenen terroristen dus als we allemaal naar Poetin zouden luisteren zijn wij slecht. Daarna verdedigd hij zichzelf meteen door te zeggen dat de Tsjetsjenen niet zo zijn, het enige wat zij willen is een eigen staat met eigen regels. Hij voelt zich hierdoor onbegrepen. Er wordt veel gezegd over de Islam en terroristen maar niemand vraagt echt wat ze nu willen. Daarbij komt dat er ook weinig literatuur beschikbaar is omdat de Tsjetsjenen geen geld hebben om hun eigen boeken te drukken of te ontwikkelen. Daarbij komt dat er volgens Khamzat misschien maar één site is waar dingen op gepubliceerd worden maar daar is veel financiële steun voor nodig. Het bestaan van deze site en informatiebron is daarom erg onzeker in de toekomst.

Een ander belangrijk onderdeel dat niet is veranderd in de situatie tussen Tsjetsjenië en Rusland is de corruptie. Volgens Khamzat verdwijnen er nog regelmatig mensen en hebben autoriteiten geen moeite met het eigenzinnig toepassen van wetten en regels. Hij verteld namelijk dat zijn familie in Tsjetsjenië aanpakt zal worden voor de negatieve uitspraken die hij doet in dit interview wanneer deze in de sociale media terecht zouden komen in samenwerking met zijn achternaam. Ook vertelt hij hoe Ramzan Kadyrov zijn macht misbruikt om de regels en wetten te nemen zoals hij ze wil hebben.

“Op het moment is Ramzan Kadyrov aan de leiding, al voor de derde keer. De autoriteiten willen de wetten eigenlijk zelf niet maar wel voor andere mensen om die te volgen. Ramzan Kadyrov zou eigenlijk geen drie keer de plek van president mogen bekleden. Welke wetten moeten wij wel volgen en welke wetten niet? Er is geen concreetheid.”

Het beeld dat Khamzat heeft van Ramzan Kadyrov is niet positief en dit is volgens hem de kijk die de meeste Tsjetsjenen hebben op Ramzan Kadyrov.

“Ik kan in drie woorden zeggen wat voor leider hij is, hij is een maffia, net als zijn leider Poetin. Dus hij is een echte maffia, hij handelt op de manier hoe de maffia handelt.”

Daarbij komt ook dat hij zegt dat Kadyrov meer een eigenaar is van Tsjetsjenië dan een leider. Winkels en bedrijfspanden zijn in zijn bezit. Hij heeft zelfs een eigen fonds opgericht waar de inwoners geld op moeten storten zodat hij daar zijn eigen familie en gezin mee kan onderhouden. Dit zal niet snel veranderen aangezien volgens Khamzat de relatie tussen Poetin en Kadyrov ook erg sterk is. Poetin zou gezegd hebben dat hij Kadyrov als een zoon beschouwd en Kadyrov heeft uitgesproken dat hij van Poetin houdt en zou willen dat hij altijd president blijft.

Hierna werd er in het interview doorgevraagd over de financiële steun die Tsjetsjenië krijgt van Poetin. Hier reageert Khamzat verbaasd over. Er gaat helemaal geen geld naar Tsjetsjenië, er gaat geld naar Grozny en haar mooie stadcentrum en gebouwen. Hij vraagt zich sterk af wie het geld precies krijgt. En één ding weet hij zeker, dat zijn niet de inwoners van Tsjetsjenië. Inwoners van Europa zamelen namelijk geld in om familie en vrienden helpen te overleven in Tsjetsjenië. Het woord dat Khamzat vaker noemt in het interview en hier ook, is corruptie. Alle beslissingen die worden gemaakt zijn corrupt. Het negatieve beeld dat Khamzat heeft over Rusland houdt hier niet op. In het interview wordt ook gesproken over de actuele gebeurtenissen tussen Rusland en Oekraïne. Volgens Khamzat willen ook de inwoners van Oekraïne dat Rusland zich terugtrekt, ook zij willen geen onderdeel zijn van het land. Het gaat hier om de arrogantie van de Russen om te denken dat de inwoners van Oekraïne wel een onderdeel willen zijn van Rusland. Het gaat dus niet meer alleen om de strijd met Tsjetsjenië maar ook om de houding die Rusland heeft ten opzichte van andere landen.

Aan het einde van het interview is er ingegaan op de situatie vóór de Tsjetsjeense oorlogen en na de Tsjetsjeense oorlogen. Khamzat geeft toe dat de situatie veel verbeterd is sinds de oorlogen maar dit is ook niet gek zegt hij. Tsjetsjenië ontvangt het meeste geld van alle republieken. Hier worden de inwoners niet direct mee geholpen maar een deel van Grozny is in ieder geval al opgebouwd. En toch moet daar iets achter zitten volgens Khamzat. Hij gelooft niet dat Poetin dit zonder bijbedoelingen doet, wat erachter zit dat weet hij niet. Misschien het tegengaan van geweld tegen de Russen. Een groot verschil is ook het respect tegenover elkaar. Hij zegt dat het respect is gegroeid omdat de Russen weten dat de Tsjetsjenen niet zomaar zijn te verslaan en de Tsjetsjenen weten dat zij niet zomaar de Russen kunnen verslaan. Er is sprake van wederzijds respect:

“Tsjetsjenen weten dat Rusland niet zomaar te winnen is en de Russen weten dat Tsjetsjenië niet zomaar te overwinnen is.”.

7.2 Nieuwsberichten

Wetenschappelijke teksten zijn een goede manier om goed onderbouwde informatie te verzamelen en hier conclusies aan te verbinden. Echter is de Chechenization ook een onderwerp waar vele mensen bij betrokken zijn en wat hierdoor veel aandacht krijgt in de media. Voor de hoofdvraag van dit onderzoek moeten deze berichten ook meegenomen worden in de uiteindelijke conclusie. Op deze manier kan vanuit elk perspectief worden gekeken naar het probleem en kan er een goed overzicht worden gegeven.

Om de gedachten achter kritische geopolitiek te kunnen gebruiken is het belangrijk dat er gebruik wordt gemaakt van mediabronnen en deze te analyseren. Het gaat bij geopolitiek om semiotiek en deze is goed terug te vinden in bronnen die ontstaan zijn vanuit uitspraken van de desbetreffende actoren. Om meer te weten te komen over Chechenization en de Tsjetsjeense gedachten zal er daarom moeten worden gekeken naar bijvoorbeeld nieuwsartikelen. Nieuwsartikelen kunnen worden gebruikt voor het analyseren van discoursen die tot Chechenization leiden. Om die informatie vanuit betrouwbare bronnen te halen heeft Renée Gendron de onderstaande nieuwsberichten aangedragen. Vanwege haar kennis over Tsjetsjenië kan er vanuit gegaan worden dat de informatie die wordt verkregen vanuit deze nieuwsberichten relevant is.

De volgende nieuwsberichten zullen worden behandeld:

- Poll Shows Half Of Russians Don't Oppose Chechen Split (Bigg, 2013)
- Chechenization is Failing (Lipman, 2004)
- Chechnya doesn't want independence (RT, 2011)

Bigg (2013) refereert naar een poll gehouden door het Levada Centrum. Hieruit blijkt dat de helft van de Russische bevolking het niet erg zou vinden als Tsjetsjenië separeert van Rusland. Zelfs 24 procent zou blij zijn als Tsjetsjenië niet meer bij Rusland zou horen. Dit percentage is gestegen sinds de tweede Tsjetsjeense oorlog. Hieruit blijkt dat de Russen geen vertrouwen meer hebben in de Chechenization. Echter is Ramzan Kadyrov het niet eens met deze bevindingen en gelooft hij volgens zijn woordvoerder niet in de cijfers van het Levada Centrum. Hij beschuldigt het centrum ervan dat zij zich niet bekommeren om een veilig en stabiel Rusland. Het opvallende hier is dat Ramzan Kadyrov spreekt vanuit Rusland. Het Levada centrum zou zich moeten bekommeren om een veilig Rusland.

Hieruit kan opgemaakt worden dat Ramzan Kadyrov nog geen intenties heeft om Tsjetsjenië te separeren van Rusland en de relatie met Rusland positief wil houden.

In het bericht geschreven door Lipman (2004) wordt gesteld dat de Chechenization werd ingesteld op het moment dat Moskou beseftte dat de oorlog niet gewonnen kon worden met geweld. De oorlog zou moeten stoppen door de harten te winnen van de Tsjetsjeense bevolking. Ook in dit bericht komt naar voren dat Moskou is begonnen met de Chechenization om de verantwoordelijkheid bij de Tsjetsjeense gemeente te leggen in plaats van bij Moskou. Echter werd door het aanstellen van Achmed Ramzan Kadyrov de situatie in Tsjetsjenië op dat moment niet beter.

In een interview met een Turkse journalist, voor RT (2011), doet Ramzan Kadyrov de volgende uitspraken:

“The Chechen people will not allow the tragedy of war to repeat” en “No! We want a quiet life. We want to bring up children, and we want a future for them. We want to build amusement rides, spend vacations by the sea and travel. We want to live! We’re fed up with fighting, my friend”.

7.3 Conclusie

Het karakter van Poetin is belangrijk voor de afhankelijkheid van Tsjetsjenië. Hij wil Tsjetsjenië afhankelijk laten van Rusland door de bevolking te laten zien wie de separatisten daadwerkelijk zijn. Op deze manier zou hij kunnen hopen dat de Tsjetsjenen aan de Russische kant staan. Om dit te bereiken zal Poetin rekening moeten houden met de taal, de cultuur en de religie binnen de Chechenization. Dit komt overeen met het punt dat Hill (2010) maakt in haar boek. De Chechenization kan de Tsjetsjeense bevolking helpen wanneer de taal, de cultuur en de religie worden ingekaderd in de Chechenization en de Tsjetsjenen op dat gebied minder afhankelijk zullen zijn van de Russen. Dit is namelijk de enige eis die de Tsjetsjenen stellen. Zij streven niet allemaal naar onafhankelijkheid maar wel naar het naleven van hun eigen cultuur en religie. Echter zal het Poetin tegenhouden dit door te voeren vanwege de angst dat andere republieken dit ook zullen eisen en zij steeds onafhankelijker zullen worden.

De intenties lijken vooral tot verbeteringen te leiden voor Rusland. Moskou heeft minder verantwoordelijkheid, maar de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland blijft hetzelfde met de aanstelling van Ramzan Kadyrov vanwege zijn loyaliteit aan Poetin. Toch hoeft deze afhankelijkheid niet negatief te zijn, er is namelijk meer rust gecreëerd in de republiek. Daartegenover zijn de economische- en maatschappelijke situatie weinig tot niet verbeterd. Corruptie is nog aan de orde

van de dag. Mensen verdwijnen en het geld dat wordt verdiend door de bevolking moet voor een groot deel worden afgestaan aan de overheid. De afhankelijkheid is dus ook niet per definitie positief. Een ander belangrijk punt is het gebruik van de woorden zoals terrorisme, terroristen en de strijd tegen de 'war on terror'. De Tsjetsjenen worden niet serieus genomen door Rusland en de rest van de wereld wat betreft hun eisen. Dit komt doordat Poetin de Tsjetsjenen heeft neergezet als terroristen. Dit wordt daarbij ook nog gefaciliteerd door de hedendaagse strijd 'war on terror'.

8. Conclusie

In dit hoofdstuk zal er een antwoord worden gegeven op de hoofdvraag: “Hoe heeft de Chechenization invloed, of invloed gehad, op de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland?”. Eerst zal er worden ingegaan op de verschillen in de situatie in Tsjetsjenië door de Chechenization voor en na het invoeren van de Chechenization. Daarna zal er door middel van de verkregen informatie worden gekeken naar de onafhankelijk- of afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland. Vervolgens kan er aan de hand van de bevindingen van dit onderzoek een aanbeveling worden gedaan voor eventueel vervolgonderzoek. Als laatste zal er worden gereflecteerd op het volledige onderzoek.

Tsjetsjenië heeft een turbulent verleden waarbij Rusland een grote rol heeft gespeeld en nog steeds speelt zoals duidelijk werd in hoofdstuk vier en vijf. Daarbij hebben de Tsjetsjenen binnen hun clans hun eigen regels en ‘wetten’ hebben. Dit maakt het voor de Russen moeilijk een volledig nieuw regime in te voeren zoals de Chechenization. Ondanks dat is de Chechenization ingevoerd en zou er worden gestreefd naar rust, vrede en betere economische omstandigheden. Ondanks de doelen zijn er een aantal zaken of omstandigheden onveranderd gebleven sinds de ingang van de Chechenization. Een van deze dingen is dat Tsjetsjenië nog steeds een republiek is van Rusland zonder eigen wetten. Ze zijn nog steeds op veel fronten afhankelijk van Rusland. Een grote factor hierin is Ramzan Kadyrov zoals in de resultaten naar voren komt. Door zijn grote affiniteit met Poetin, en andersom, wordt er een grote afhankelijkheid gecreëerd tussen de landen. De presidenten lijken dezelfde plannen te hebben voor Tsjetsjenië en dit is geen onafhankelijkheid. Ondanks de plannen die Ramzan Kadyrov zou kunnen hebben om zich af te scheiden van Rusland, lijken deze plannen na het interview met Khamzat onwaarschijnlijk. Ramzan Kadyrov zal zolang Poetin leider blijft van Rusland een loyale aanhanger blijven van het Russische regime.

Sinds de start van de Chechenization is er ook nog steeds sprake van armoede en hoge werkeloosheidscijfers. Dit wordt bevestigd door de afgenomen interviews en vermeden in de bestudeerde literatuur. Ondanks de grote hoeveelheden geld die vanuit Rusland worden gestuurd is er in het grootste deel van Tsjetsjenië nog steeds veel armoede. Een grote groep is wel aan het werk om geld te verdienen maar door de hoge belastingen zijn de lonen niet hoog genoeg om uit deze armoede te komen. Het vertrouwen in de Tsjetsjeense regering wordt hierdoor steeds minder. Zoals Khamzat daarbij aangeeft is maar 25 procent van de stad opgebouwd om te laten zien hoe mooi het kan zijn. De rest van het geld gaat volgens hem niet naar burgers om betere levensomstandigheden te creëren maar verdwijnt in de zakken van de overheid. De Tsjetsjenen hebben geld nodig voor hun economie maar het geld dat ze krijgen voldoet niet. Daarmee creëert Rusland een economische

afhankelijkheid. Gecombineerd met het feit dat Ramzan Kadyrov geld ontvangt van de bevolking blijft Tsjetsjenië afhankelijk van de financiële steun van Rusland.

Ondanks de felle kritiek van Poetin ten opzichte van de Tsjetsjenen is er wel degelijk voortgang geboekt. Het geweld is afgenomen en er is meer rust dan voorheen. Dit komt waarschijnlijk door het wederzijdse respect dat de volkeren na de lange strijd voor elkaar hebben. Om dit respect te vergroten zou het goed zijn om een deel van het sociale kader van de clans op te nemen in de Chechenization. Op deze manier zullen de Tsjetsjeense inwoners, die vaak een onderdeel zijn van een clan, zich meer begrepen voelen. Op deze manier hoeven deze samenlevingen niet langer een obstakel te zijn voor de Chechenization en zal dat de relatie tussen Rusland en Tsjetsjenië verbeteren. Echter betekent dit wel dat de Chechenization stand zal houden en Tsjetsjenië alsnog voor een groot deel binnen de kaders van Rusland moet leven. De Chechenization lijkt hierdoor indirect een legitieme reden om Tsjetsjenië een onderdeel te laten zijn van Rusland.

Deze veranderingen in onafhankelijkheid, of juist afhankelijkheid, duiden erop dat Poetin Tsjetsjenië afhankelijk wil laten blijven van Rusland. De Chechenization is hierdoor een middel geworden in de behoefte van Rusland in plaats van een middel dat de Tsjetsjenen rust zou moeten geven. Het geopolitieke perspectief laat zien dat de Chechenization wordt gebruikt om Tsjetsjenië alsnog onder invloed te houden van Rusland onder de discours 'war on terror' tegen de Islam. Dit kan geconcludeerd worden uit onder andere de uitspraken die Poetin heeft gedaan ten opzichte van Tsjetsjenen. Hij heeft duidelijk laten merken dat volgens hem de Tsjetsjenen terroristen zijn waar niet mee onderhandeld mag worden. Daarbij is bij het interviewen nog extra benadrukt dat Poetin zijn republieken niet snel onafhankelijk laat worden omdat hij bang is dat het een domino effect zou geven. Niet alleen zou het kunnen gaan om grondgebied maar ook om de grondstoffen die zich op dit grondgebied bevinden, zoals olie. Genoeg redenen voor Poetin om te zorgen dat Tsjetsjenië geen onafhankelijkheid krijgt en afhankelijk blijft van Rusland. De strijd die fysiek en verbaal gevoerd wordt om de problemen in Tsjetsjenië op te lossen lijken daarom een verhulling voor de daadwerkelijke redenen. Rusland vestigt met de Chechenization en de 'war on terror' en legitieme reden om de Tsjetsjenen afhankelijk te laten blijven van Rusland.

8.1 Aanbeveling

Dit onderzoek is uitgevoerd zodat er een overzicht zou komen van de bestaande literatuur aangaande de hoofdvraag en daarbij aanvullende informatie verzamelen bij gebrek aan informatie. Dit was het doel zodat bij een volgend onderzoek er snel een onderzoek beschikbaar is met de juiste informatie waarop voortgebouwd kan worden. Daarbij is het belangrijk dat in een vervolg onderzoek alle aspecten van het conflict worden meegenomen. Uit dit onderzoek blijkt namelijk dat veel

literaire bronnen tegenstrijdig zijn met het beeld dat de respondenten van dit onderzoek schetsen. Een aanbeveling die aan de hand hiervan kan worden gedaan is dat er in de toekomst eventueel ook nog een aanvullend onderzoek gedaan zou kunnen worden om alle aspecten van het huidige conflict in kaart te brengen en een grotere opstap te zijn voor een onderzoek naar het oplossen van het conflict.

Een tweede aanbeveling is, er moet meer onderzoek gedaan worden onder de Tsjetsjeense bevolking en Tsjetsjeense literatuur. In het interview met Khamzat is namelijk naar voren gekomen dat er veel onderwerpen worden ontweken in boeken en literatuur. De Tsjetsjenen hebben geen mogelijkheden tot het uitbrengen van literatuur en nieuwsberichten. Door de gebrek aan tijd zijn er in dit onderzoek niet voldoende Tsjetsjenen geïnterviewd om een duidelijk beeld te kunnen schetsen van de meningen onder de Tsjetsjeense bevolking. Hierdoor mist er in dit onderzoek nog steeds kennis op het gebied van Tsjetsjenië. Een vervolg onderzoek zou dit gemis aan kennis kunnen opvullen om zo de perspectieven tussen de Russische regering en de Tsjetsjeense bevolking en regering te vergelijken.

Als laatste is er in dit onderzoek gekozen om te kijken naar Tsjetsjenië en Rusland vanwege eigen interesse en het gebrek aan tijd om meerdere landen te onderzoeken. Echter om een goed beeld te krijgen van Rusland en de omgang met haar republieken zouden republieken zoals Dagestan en Ingushetië ook onderzocht kunnen worden om zo de aanpak van Rusland te kunnen analyseren en te vergelijken met andere aanpakken. Tsjetsjenië is namelijk niet de enige republiek waar onrust heerst. Hierdoor zou een algemene aanpak ontwikkeld kunnen worden die rust terug brengt in alle republieken.

8.2 Reflectie

Het doel van dit onderzoek was om literatuur te verzamelen vanuit verschillende standpunten om zo een algemeen beeld te kunnen geven over de afhankelijkheid van Tsjetsjenië van Rusland en om het gemis van kennis in de literatuur te vullen met informatie over de Chechenization en Tsjetsjenië vanuit het Tsjetsjeense standpunt. Alhoewel het van tevoren duidelijk was dat er weinig informatie beschikbaar was over Tsjetsjenië bleek toen het onderzoek langer bezig was dat de informatie die verkrijgbaar was over Tsjetsjenië nog minimaler was dan van tevoren gedacht. Dit betekent dat er in het onderzoek alsnog meer informatie vanuit het perspectief van Rusland naar voren komt dan vanuit het perspectief van Tsjetsjenië en haar inwoners. Hierdoor was het van belang dat er interviews gedaan zouden worden met respondenten die de situatie in Tsjetsjenië konden beschrijven. Er zijn daarom ook interviews gehouden met respondenten die meer konden vertellen. Echter was het in de periode van het onderzoek moeilijk om er meer dan drie respondenten te

vinden waardoor de informatie over Tsjetsjenië alsnog beperkt is. Hierdoor is de conclusie van het onderzoek gebaseerd op reacties van drie personen. Daarbij komt dat in de interviews een heel ander beeld wordt geschetst over Tsjetsjenië en haar relatie met Rusland dan in de literatuur die gebruikt is in dit onderzoek. Dit maakt het lastig aan het einde van het onderzoek naar waarheid een conclusie te trekken.

Bronvermelding

- Bacchi, C. (2010). Policy as Discourse: What does it mean? Where does it get us? *Discourse: Studie in the Cultural Politics of Education* , 45-57.
- Baev, P. K. (2004). *Putin's War in Chechnya: Who steers the course?* Oslo: International Peace Research Institute.
- Bigg, C. (2013, 07 02). *Poll Shows Half Of Russians Don't Oppose Chechen Split*. Opgeroepen op 06 09, 2016, van Radio Free Europe Radio Liberty: <http://www.rferl.org/content/chechnya-russia-poll-independence/25034502.html>
- Bowker, M. (2004). Russia and Chechnya: the issue of secession. *Nations and Nationalism* , 461-478.
- Carnegie. (2000, 10). *Decentralization and Recentralization in Russia*. Opgeroepen op 03 31, 2016, van Carnegie, Endowment for international peace: <http://carnegieendowment.org/2000/10/25/decentralization-and-recentralization-in-russia/23or>
- Cornell, S. E. (1999). International Reactions to Massive Human Rights Violations: The Case of Chechnya. *Europe-Asia Studies* , 85-100.
- Cornell, S. E. (2004). Russia's Gridlock in Chechnya: "Normalization" or Deterioration? In *2004 yearbook of the Representative on Freedom of the Media* (pp. 251-259). OSCE.
- Creswell, J. W. (2014). *Research Design*. Thousand Oaks: Sage Publications, Inc.
- Dalby, S. (1991). Critical geopolitics: discourse, difference, and dissent. *Environment and Planning D: Society and Space* , 261-283.
- Dannreuther, R., & March, L. (2010). *Russia and Islam*. Routledge: London & New York.
- Dijk, T. A. (1985). *Handbook of discourse analysis*. Amsterdam: Academic Press, inc.
- Dodds, K.-J., & Sidaway, J. D. (1994). Locating critical geopolitics. *Environment and Planning* , 515-524.
- Dov, L. (2005). 'The Enemy Is at the Gate': Russia after Beslan. *International Affairs (Royal Institute of International Affairs 1944-)* , 141-161.
- Dunlop, J. (2006, 09 14). *Putin, Kozak and Russian Policy toward the North Caucasus* . Opgeroepen op 04 01, 2016, van James Town: http://www.jamestown.org/fileadmin/Recent_Reports/Trans_amd_Speaker_NCC09142006/Dunlop-14Sep06.pdf
- Evangelista, M. (2003, 10). *Chechnya's Russia problem*. Opgeroepen op 06 14, 2016, van Cornell University: <http://government.arts.cornell.edu/assets/faculty/docs/evangelista/Chechnya's%20Russia%20Problem.pdf>
- Evangelista, M. (2002). *The Chechen Wars*. Washington: The Brookings Institution.

- Farajirad, A., & Khezerzade, A. (2010). Russia's foreign policy toward the caucasus under vladimir putin. *regional politics* , 20-40.
- Forsberg, T., & Herd, G. P. (2005). The EU, Human Rights, and the Russo-Chechen Conflict. *Political Science Quarterly* , 455-478.
- Gakaev, D. (2005). Chechnya in Russia and Russia in Chechnya. In R. Sakwa, *Chechnya, from past to the future* (pp. 21-42). London: Anthem Press.
- Graham, P., Keenan, T., & Dowd, A.-M. (2004). A Call to Arms at the End of History: A Discourse–Historical Analysis of George W. Bush's Declaration of War on Terror. *Discourse & Society* , 199-221.
- Guardian, T. (2016, 03 21). *Human rights defenders battle on as Chechnya cracks down*. Opgeroepen op 05 24, 2016, van The Guardian: <http://www.theguardian.com/world/2016/mar/21/russia-committee-to-prevent-torture-igor-kalyapin-chechnya-journalist-attack>
- Hajer, M. (1989, 03). Opgeroepen op 04 01, 2016, van Maarten Hajer: <http://www.maartenhajer.nl/upload/discourscoalities.pdf>
- Hegre, H. (2001). Toward a Democratic Civil Peace? Democracy, Political Change, and Civil War, 1816–1992. *American Political Science Review* , 33-48.
- Hill, C. (2010). *State Building and Conflict Resolution In The Caucasus*. Leiden: Koninklijke Brill NV.
- Jeffrey, J. (2010, 04 08). *Chechen Terrorism (Russia, Chechnya, Separatist)*. Opgeroepen op 05 12, 2016, van Council on foreign relations: <http://www.cfr.org/separatist-terrorism/chechen-terrorism-russia-chechnya-separatist/p9181>
- Johnston, R. (2015, 22 05). *Terrorist attacks in Russia (with statistical summary)*. Opgeroepen op 05 12, 2016, van johnstons archive: <http://www.johnstonsarchive.net/terrorism/terr-russia.html>
- Kroupenev, A. (2007). *Chechnya in 2007: Ramzan Ramzan Kadyrov's Domain*. Herzliya: International Institute for Counter-Terrorism.
- Lipman, M. (2004, 05 11). 'Chechenization' is failing. *The Washington Post* , p. A19.
- Lo, B. (2003). *Vladimir Poetin and the Evolution of Russian Foreign Policy*. London: The Royal Institute of International Affaires.
- Lynch, D. (2005). 'The Enemy Is at the Gate': Russia after Beslan. *International Affairs* , 141-161.
- Matejova, M. (2013). Russian "Chechenization" and the Prospects for a Lasting Peace in Chechnya. *International Journal on World Peace* , 9-34.
- Meyer, M. (2001). Between theory, method, and politics: positioning of the approaches to CDA. In R. Wodak, & M. Meyer, *Methods of Critical Discourse Analysis* (pp. 14-31). London: SAGE Publications.
- NorthwestResearch. (2013, 06 18). *American Neo-cons, Chechen Rebels, 911 and The Boston Marathon Bombing*. Opgeroepen op 03 5, 2015, van Northwest Research:

<http://www.covertbookreport.com/american-neo-cons-chechen-rebels-911-and-the-boston-marathon-bombing/>

- Ó Tuathail, G. (1992). Geopolitics and discourse. *Political Geography* , 190-204.
- Ó Tuathail, G. (1999). Understanding critical geopolitics: Geopolitics and risk society. *Journal of Strategic Studies* , 107-124.
- Ó Tuathail, G. (2008). Understanding critical geopolitics: Geopolitics and Risk Society. *Journal of Strategic Studies* , 107-124.
- Ó Tuathail, G., & Toal, G. (1994). Problematizing Geopolitics: Survey, Statesmanship and Strategy. *Transactions of the Institute of British Geographers* , 259-272.
- Ó Tuathail, G., Dalby, S., & Routledge, P. (1998). *The geopolitics reader*. London: Routledge.
- RT. (2011, 12 29). *Chechnya doesn't want independence*. Opgeroepen op maart 11, 2016, van RT: <https://www.rt.com/politics/chechnya-russia-independence-kadyrov-897/>
- Russel, J. (2008). Ramzan Kadyrov: The Indigenous Key to Success in Putin's Chechenization Strategy? *Nationalities Papers: The Journal of Nationalism and Ethnicity* , 659-687.
- Sakwa, R. (2005). Introduction: Why Chechnya? In R. Sakwa, *Chechnya: From Past to Future* (pp. 1-20). London: Anthem Press.
- Sakwa, R. (2010). The revenge of the Caucasus: Chechenization and the dual state in Russia. *Nationalities Papers: The Journal of Nationalism and Ethnicity* , 601-622.
- Shedd, J. R. (2008). When Peace Agreements Create Spoilers: The Russo-Chechen Agreement of 1996. *Civil Wars* , 93-105.
- Snetkov, A. (2007). The Image of the Terrorist Threat in the Official Russian Press: The Moscow Theatre Crisis (2002) and the Beslan Hostage Crisis (2004). *Europa-Asia studies* , 1349-1365.
- Souleimanov, E. (2014). An ethnography of counterinsurgency: kadyrovtsy and Russia's policy of Chechenization. *Post-Soviet Affairs* , 91-114.
- Souleimanov, E., & Ditych, O. (2008). The Internationalisation of the Russian-Chechen Conflict: Myths and Reality . *Europe-Asia Studies* , 1199-1222.
- Sprout, H., & Sprout, M. (1960). Geography and International Politics in an Era of Revolutionary Change. *The Journal of Conflict Resolution* , 145-161.
- Taylor, B. D. (2003, 11). Putin's State Building Project, Issues for the Second Term. *Putin's State Building Project, Issues for the Second Term* . Oklahoma, Verenigde Staten: University of Oklahoma.
- Walker, S. (2016, 03 21). Human rights defenders battle on as Chechnya cracks down. *The Guardian* .
- Ware, R. B. (2008). Chechenization: Ironies and Intricacies. *Brown Journal of World Affairs* , 157-170.

Ware, R. B. (2013). *The Fire Below: How the Caucasus Shaped Russia*. London: Bloomsbury.

Wodak, R., & Meyer, M. (2001). *Methods of Critical Discourse Analysis*. London: SAGE Publications.

Yevsyukova, M. (1994). *Conflict research consortium*. Colorado: University of Colorado.

Bijlagen

Bijlage 1: Interviewguides

Interviewguide Bertjan Verbeek/ Renée Gendron,

- 1) Do Chechens feel that Chechnya will ultimately be independent? This is a question about your opinion, what is your take on this question with the knowledge that you have?
- 2) What things have changed since the beginning of the Chechenization? Which things have to change because of the Chechenization and have not changed yet? (What is positive and what is negative?)
- 3) Is Chechenization imposed by Poetin or is it a policy under the authority of Kadyrov? It seems that he still supports Poetin?
- 4) Why is peace and independence in Chechnya so important? And why Chechnya is so important for Poetin?
- 5) What do you think the intentions of Poetin are with respect to Chechenization? The literature shows that Poetin's Chechnya policy should create a peaceful way for Chechnya to be part of Russia. Will this be really the intention of Poetin according to you?
- 6) What role has Ramzan Kadyrov in Chechenization and will there be peace with him as a leader? I ask this question because in the literature it comes forward that Ramzan can be very loyal to Poetin.
- 7) Can you tell me what has changed in Chechnya since the Chechenization, since before 2000 and now*

* Alleen Renée Gendron

Interview vragen Khamzat

- 1) Wat was de reden waarom u gevlucht bent uit Tsjetsjenië?
- 2) Kunt u ook uitleggen wat dan de grootste verschillen zijn tussen wat u zou moeten opvolgen volgens de Russische wet en wat je eigenlijk liever zou willen volgens de culturen en tradities van de Tsjetsjenen?
- 3) Ik lees in de literatuur veel over dat Rusland ook wil helpen. Ze willen geld geven etc. Is de situatie dan nu ook verbeterd of is er naar u mening weinig veranderd?
- 4) Is er meer stabiliteit nu of wordt er nog steeds veel gevochten?

- 5) Zijn het groepjes Tsjetsjenen die onafhankelijkheid willen of wil het grootste deel van Tsjetsjenië onafhankelijkheid?
- 6) Wat voor leider is Kadyrov?
- 7) Hoe is de relatie, tussen Kadyrov en Poetin?
- 8) Kunt u mij een algemeen beeld geven over de situatie in Tsjetsjenië rond de tijd van de oorlogen en de tijd erna?

Bijlage 2: Interview uitwerkingen

Interview Bert-Jan Verbeek

Eerst legt Nicole uit wat het idee is van het onderzoek

Denkt u dat Poetin ook alles meent zoals hij het zegt of dat er een onderliggende gedachte is? Dat Tsjetsjenië bijvoorbeeld strategisch fijn is voor hem of..

Bertjan: Nou dat hoeft elkaar niet uit te sluiten natuurlijk, het ook echt willen en het belang hebben om het te realiseren maar de eerste vraag is al gaat het om Poetin of om Rusland in mijn vak. Het kan om Poetin en zijn entourage gaan maar ook al vanuit internationale politiek op zijn meest simpele wijze waarin je kijkt naar staten dan zou iemand in mijn vakgebied ook al zeggen van Rusland heeft een, is een land in de geschiedenis, in de zin van dat altijd hij eigenlijk heeft geprobeerd zijn macht uit te breiden tot nou laten we zeggen tot de natuurlijke grenzen van de Kaukasus en misschien nog een beetje erbuiten en toegang te hebben tot centraal Azië tot eigenlijk waar Afghanistan begint. In de regio zitten natuurlijk zoveel natuurlijke hulpbronnen maar olie en gas, er zijn zoveel pijpleidingen dat en bovendien zijn dat belangrijke strategische wegen die leiden naar de Kaukasus en door de Kaukasus dat of er nou Poetin zit of een ander elke Russische overheid een belang heeft bij controle over dat gebied. En dan ben je eigenlijk al een stap verder dat ze zich eigenlijk niets kunnen voorstellen, nee dat zeg ik fout. Dat het eigenlijk nooit van belang zal zijn

kunnen ontstaan dat groeperingen die uit zijn op autonomie of zelfbeschikking zelfs dat die controle krijgen over die vitale zaken. Dan heb je het dus over toegang tot natuurlijke hulpbronnen of transportmechanismen daarvoor dan wel infrastructuur die kritisch is voor de toegang van het concrete Russische leger tot de Kaukasus verder en wat daar zuidelijk zit. Dus vanuit die logica, ik ken niet precies de politiek van Chechenization maar dan zou mijn hypothese zijn dat die chechenization nooit zo vorm zal krijgen dat Tsjetsjeense separatisten controle daarover zullen krijgen. Dat is een soort van basis om het zo uit te drukken. Daar binnen zijn weer andere mogelijkheden, dat is weer wat anders, maar dit is het startpunt ongeacht wie er zit. Verder is het zo dat Rusland is een Multi-etnische samenleving waar sinds het einde van de Sovjet-Unie een aantal van die volkeren om het zo maar even te noemen wel onafhankelijk zijn geworden. Anderen juist niet. Waarbij degene die onafhankelijk zijn geworden, dat zijn die, nee dat zeg ik fout. Dat waren gebieden waar die eigenlijk een zoals het heet een sovjet republiek waren en oke de baltische staten, Wit-Rusland, georgië, dat waren allemaal sovjet republieken die zijn inderdaad onafhankelijk geworden. Ook is er nog een poging geweest van om via het Daar een soort van eenheid in te smeden. Maar randere gebieden waarin misschien wel echt etnische groeperingen wonen zoals in Tsjetsjenië die wel een soort administratieve eenheid waren onder de sovjet unie, dat noemde je een oblast of iets dergelijks

maar die stonden niet op hetzelfde niveau als een sovjet republiek. Dus Rusland heeft wel geaccepteerd in bepaalde maten dat een aantal van die staten, de sovjet republieken, eruit zijn gestapt. De meeste zijn eruit gestapt. Maar als zij op de een of andere manier zouden toestaan dat ze de tsjetsjenen een zodanige autonomie zouden krijgen dat zij een zwaan kleef aan effect zouden creëren naar andere van dat soort administratieve eenheden, Ingushetië en Dagestan, dan krijg je een sneeuwbal effect dat zij ten allen tijden willen vermijden dus vanuit dat perspectief dat te maken heeft met de geopolitiek van de energie om het zo maar even te zeggen maar veel meer te maken heeft met hoe hou je dit land bij elkaar, zullen ze ook zeer voorzichtig zijn met dat daar een systeem wordt gecreëerd dat bijna de-facto onafhankelijkheid creëert. Allemaal grenzen die je dan aan het aftasten bent. Daarbinnen even wel hebben zij gezien dat er een grote groep is die bereid is te vechten voor onafhankelijkheid. Zij zien ook dat, de Tsjetsjenen zijn Moslims, dat zij voor een deel worden gevoed of geïnspireerd wellicht worden door wat er is gebeurd in de Arabische lente. Zij weten dat wat wij terrorisme noemen, dat de kracht van een onafhankelijkheidsbeweging wordt gevoed door en legitiemer ook wordt door de successen van de Arabische lente door bepaalde stromingen. De contacten die er eventueel zijn tussen moslims onderling en de handel van wapens etc. dat zij aan de ene kant natuurlijk nooit zullen toestaan, zou ik voorspellen, ze moeten ook met het risico iets doen dat die frustratie alleen maar groter wordt dan wat daar tegenover staat. Dat, die frustratie kan ook weer een uitstralingseffect hebben op andere moslim groepen in de Kaukasus. Dus in die zin is het ook niet raar dat zij een Tsjetsjeniserings beleid voeren en zij in ieder geval de suggestie willen wekken dat men op bepaalde vlakken meer autonomie krijgt. Ik zou zeggen dat dat zal gaan over onderwijs, taal, cultuur lokaal bestuur, infrastructuur, in zekere mate althans, niet teveel, niet die strategische. Maar ik ken dat beleid niet. Maar dat zou mijn voorspelling zijn dat dit zou zal gebeuren. En dan is er de vraag is dat Poetin of niet. Ik zou zeggen dat bijna elke Russische regering deze overwegingen zou maken. Maar omdat Poetin, dat is wel een belangrijke factor, geobsedeerd lijkt te zijn door de, het niet verder verzwakken van Rusland, het versterken van Rusland ten opzichte van het Westen. En dat Poetin heel goed in de gaten heeft en eigenlijk ook nog steeds informeel met de Amerikanen overlegd over hoe je het moslim radicalisme hoe je voorkomt dat dat verder straalt naar de Kaukasus of andere regio's, is dat wel een extra factor hier want juist hij die consequenties wil vermijden.

Is dit een beetje een eerste antwoord?

Nicole: Ja zeker, de Islam is natuurlijk ook een deel, wat voor mij ook belangrijk is, wat ikzelf heel erg dacht is natuurlijk dat Rusland geeft niet toe, of in ieder geval tot nu toe nog niet. Er wordt heel veel geweld gebruikt, de Tsjetsjenen leven daar niet op een prettige manier, maar je krijgt natuurlijk dat daar tegenover staat dat de moslim beweging op het moment heel erg aan het groeien is en die ook

merken dat ze heel veel geweld kunnen gebruiken, dus Rusland zal toch een keer toe moeten gaan geven? Hoe staat u daar tegenover?

Bert-Jan: Wat bedoel jij precies met toegeven dan?

Nicole: Dat ze kunnen gaan overleggen met de Tsjetsjenen, dat er uiteindelijk een verdrag komt van welke grenzen zijn er, wat mogen jullie wat mogen jullie niet, wat willen jullie en wat kunnen we jullie geven.

Bert-Jan : Maar in de vorm van een onafhankelijke staat, volgens jou?

Nicole: nou in ieder geval dat je een eigen regering kunt opstellen, want er zijn ook separatisten die wel onder Rusland willen blijven maar een eigen autonomie willen hebben, kijk dat zou misschien al een eerste stap zijn. Maar als ik lees wat er nu gaande is, rond Chechenization, en het is natuurlijk geïntroduceerd toen Poetin president werd, en het lijkt alsof dat is wat hij aan de situatie op dit moment wil doen en hij het op die manier positief wil krijgen, wat in mijn ogen niet zal gaan werken als je vanuit de ogen van de Tsjetsjenen kijkt. Voor de Tsjetsjenen veranderd de situatie denk ik niet.

Bert-Jan: Dat hangt er vanaf hoeveel Tsjetsjenen. Daar heb ik geen zicht op. Die autonomie willen of zelfs onafhankelijkheid willen. Die mensen kun je bijna niet tevreden stellen met zo een...

En dat kan ook het doel zijn van Poetin door van de groep iets te geven splits je eigenlijk de tegenstanders en komen de mensen die onafhankelijkheid willen eigenlijk zwakker te staan. En komt er interne verdeeldheid onder de Tsjetsjenen. Van zie je nu komen de Russen ons wel tegemoet tot aan nee nee ze zullen ons nooit geven wat we willen. Maar eigenlijk verdeel je daardoor je tegenstanders dus dat kan ook een bijbedoeld effect zijn van de Chechenization. Maar dat kan ik niet goed beoordelen want dat moet jij eigenlijk vaststellen door te kijken naar op welke punten dan chechenization dan betekent dat bepaalde mensen en groepen meer bevoegdheden krijgen of niet. En daadwerkelijk de Russische centrale regering daar minder over te zeggen krijgt.

Nicole: Ja het lijkt er nu heel erg op zoals ik het voor nu in mijn onderzoek dan gezien heb dat het inderdaad gaat om, dat hij via Kadyrov die daar natuurlijk nu de leiding heeft, probeert inderdaad dat de scholen beter worden, dat in principe de levensomstandigheden van de mensen daar beter worden, maar er is in principe nog steeds een hele grote groep die gewoon onafhankelijk willen zijn van Rusland, omdat ze eigenlijk en dat kent misschien ook wel een beetje frictie met dat Kadyrov daar de leiding heeft, een hele grote groep heeft zoiets van wij willen gewoon niet meer bij Rusland horen. Het lijkt erop, omdat Kadyrov eerst heel erg een aanhanger was van Rusland, dat hij ook langzaam maar zeker dat hij opschuift richting de separatisten. Of ja niet perse naar de separatisten

maar dat hij, hoe moet ik dat zeggen, ik denk dat hij, wat ik kan lezen en wat ik uit de literatuur haal, uiteindelijk zal overstappen naar dat hij uiteindelijk ook zal zeggen we willen een onafhankelijk Tsjetsjenië en ik ben dan jullie leider.

Bert-Jan: Wil hij dat dan omdat hij voor zichzelf die machtsrol ziet weggelegd of dat hij eigenlijk ziet dat hij dit landje alleen maar bij elkaar kan houden als hij meer meegaat met wat misschien de meerderheid van de bevolking wil?

Nicole: Ik denk het tweede.

Bert-Jan: Heb je er dan echt zicht op dat de meerderheid van de bevolking ook echt onafhankelijkheid wil?

Nicole: nee, ik heb nu nog echt alleen literatuur gevonden. Waarin het wordt gesuggereerd. Het is heel moeilijk om er echt dingen over te vinden, heel specifiek, heel concreet. Dat maakt mijn onderzoek ook heel erg lastig

Bert-Jan: Ik zal wel zeggen, als jij zegt van ik kan aannemelijk maken dat de meerderheid van de Tsjetsjenen toch onafhankelijkheid wil, ik kan zelfs aannemelijk maken dat daardoor Tsjetsjeense bestuurders steeds meer daar naartoe neigen zelfs. Dan zou ik zeggen dat dan er des te meer reden is om de Chechenization van Poetin te zien als een poging om de separatisten te splitsen en ze dus te verzwakken daardoor een deel van de bevolking iets te geven door positief tegenover te staan tegen de plaats van Tsjetsjenië in Rusland.

Nicole: Dat is zeker een waardevolle uitspraak voor mij want ik wil kijken met de kritische geopolitiek naar de situatie, en inderdaad om te kijken naar wat de onderliggende gedachten zijn van alles wat gezegd wordt en dat dit inderdaad dan zoiets kan zijn.

Bert-Jan: Nooit zal Poetin een idee van onafhankelijkheid omarmen en aan de andere kant moet hij ook oppassen want hoe meer hij ook weggeeft aan autonomie aan Tsjetsjenië hoe meer hij kan verwachten dat andere binnen de federatie dat ook gaan vragen. Het is een heel wankel beleid denk ik, wankel in de zin dat hij risico's neemt.

Nicole: Ja en ze zijn ook niet bang om daar geweld bij te gebruiken. De Russen. Zullen zij, want er worden natuurlijk veel levens genomen, zowel ik bedoel de Tsjetsjenen komen zelf ook steeds meer in het nieuws dat ze zelf ook aanslagen plegen en andersom gebeurt het ook.

Bert-Jan Verbeek: Oke dat kan ook nog een van de incentives zijn voor Poetin om er iets aan te doe zoals de familieleden van de Russische militairen die hebben vrij veel invloed op toch wel wat

Rusland uiteindelijk doet, want hoe meer mensen er dood gaan aan de Russische kant hoe meer Russische families daar tegen protesteren. Ze zijn Afghanistan uiteindelijk kwijt geraakt daardoor om het zo uit te drukken. Dus in dat opzicht als dat zo is is dat wel een heel gevaarlijk spel voor iedereen omdat je dan verwacht dat de separatisten zoveel mogelijk Russen proberen te doden om de achterban van Poetin daarin te mobiliseren en tegelijkertijd Poetin zich niet zwak mag tonen en dus ook niet teveel zal mogen toegeven aan Tsjetsjeense autonomie. Anders zou het zijn dat hij toegeeft aan het geweld. Dus ook voor de machtspositie van Poetin is het de situatie. Dus als dat de manier van het spel is dan heb ik geen idee hoe het gaat eindigen.

Nicole: Nou nee, ik vind het ook heel fijn dat u nu toch dingen noemt die daar achter kunnen liggen omdat het is ook een heel moeilijk conflict, want het speelt al zo ontzettend lang en er is gewoon nog geen oplossing voor, ja ik ga met mijn thesis natuurlijk nooit een oplossing geven.

Nee nee dat snap ik, je wil gewoon weten wat er speelt. Maar ik kan me wel voorstellen, ik reconstrueer op basis van wat jij mij zegt hé, maar als die dynamiek er is. Poetin heeft de Chechenization deels om de separatisten te splitsen dan is de logische reactie van de separatisten kijk we moeten voorkomen dat mensen Poetin aardig gaan vinden. Wat is dan de kant van Poetin dat zijn de militairen bij zijn thuisfront althans het thuisfront van zijn militairen, dus plegen meer aan slagen op de Russen. Dan staat er meer pressie op Poetin om toe te geven, aan de ene kant om toe te geven aan ons of om niet weer de vriendelijke hand te reiken en om juist hard terug te slaan waardoor de mensen die eerst dachten o Poetin is toch best wel aardig we gaan met hem mee, zie je nu wel dat zijn de gemene Russen die terug slaan die komen weer bij ons separatisten. Dus opzich is het niet verkeerd om ervan uit te gaan dat een beleid zoals deze een escalatie van een conflict met zich meebrengt.

Nicole: En hoe staat dit tegenover het binnenlandse beleid dat Rusland dan eigenlijk heeft? Omdat ze eigenlijk een heel groot intern conflict hebben nu.

Nou ja dat is natuurlijk het gevaar, er zitten meerdere kanten aan als zij teveel toegeven aan de autonomie zullen ook andere binnen Rusland om autonomie vragen, dus dat is een risico. Als ze niks doen dan zullen er nog meer aanslagen komen van separatisten, dat heeft ook een aanslag op het binnenland, de aanslagen kunnen ook georganiseerd zijn door de Russische geheime dienst dat zullen we maar in het midden laten, maar dat er aanslagen waren in Moskou en Leningrad is evident. Waar was die school ook alweer? Vreselijke aanslag. Aanhoudend terrorisme zal of Poetin dwingen om toe te geven aan de roep om hard in te grijpen, maar dat verergerd het conflict opzich weer daar. Dus wat dat betreft, kijk ja politiek is vaak ook een soort van, ik weet niet of er een einddoel is om het zo maar te zeggen. Maar het kan ook een soort van pappen en nat houden zijn van, ik moet aan

de ene kant iets doen om mijn achterban tevreden te houden en aan de andere kant proberen de gematigde mensen in Tsjetsjenië achter mij te krijgen en de separatisten weg te spelen. Ik weet dat dat een tegenreactie op zal roepen maar we moeten maar kijken waar het schip strand. Er is niet altijd sprake van een heel duidelijk einddoel in zicht. Ook al denk ik wel dat ze altijd wel een negatief einddoel zullen willen voorkomen door Rusland, dat Tsjetsjenië zich afscheid.

Nicole: Maar hebben ze dan een binnenlands beleid wat zich focust op wanneer er zoiets gaande is, als ze conflict op eigen land hebben of op eigen territorium. Hebben ze daar een beleid voor over hoe zij daar tegenover zouden moeten staan? Want het lijkt nu heel erg alsof het een wisselwerking is van aanslagen

Bert-Jan: Maar dat is ook heel vaak in dat soort situaties. Ja waar zijn nog meer dit soort problemen in Rusland, volgens mij valt het op zicht wel mee verder toch?

Nicole: Ja volgens mij wel.

Bert-Jan: Het is vooral Tsjetsjenië op dit moment. Want alle andere van dit soort gebeurtenissen spelen zich in Georgië of in Nagorno Karabakh of kergisië is een opstand geweest maar die is neergeslagen met de hulp van de Russen en Oekraïne, maar dit zijn gebeurtenissen die zich afspelen in de van Rusland afgescheidde republieken niet binnen Rusland. Dus volgens mij is het grote issue Tsjetsjenië en niet perse Rusland. Of zie ik het verkeerd? En gebeurt er in Dagestand en ingushetië ook heel veel?

Nicole: Voor zover ik weet is het daar gewoon vrij rustig en hebben ze daar ook niet, en krijgen ze ook nog geen steun van buitenaf. Ze staan ook heel erg alleen daarin maar het viel me gewoon heel erg op want ze staan er zo alleen in, dan zou je toch zeggen dat als Rusland besluit, oke het is op eigen land maar we gaan er tegen aan en we willen dat gewoon behouden dat dat op een gegeven moment neerslaat, dat dat dan

Bert-Jan Verbeek: maar dat is jaren geleden gebeurd met twee grote oorlogen intern gevoerd in Grozny met name en dat heeft uiteindelijk niet geleid tot het einde van de Tsjetsjeense separatisme of in ieder geval de aanslagen en het heeft geleid tot heel veel leed zeg maar schade zeg maar bij de Russen zelf dus neerslaan is wel een optie maar het brengt geen totaal einde aan dit conflict, mag je aannemen. Vandaar dat het ook niet raar is dat je probeert om de gematigde de hand te reiken en te zeggen, we bieden in ieder geval iets. In de hoop dat je daarmee de voedingsbodem voor het separatisme dan misschien niet helemaal wegneemt maar in ieder geval wel verdeeld en daarmee het separatisme heel erg verzwakt.

Nicole: En denkt u dat daarmee dan als het geweld uiteindelijk op zal houden, want dat is natuurlijk belangrijk voor de Tsjetsjenen, van beide kanten het geweld ophoudt, zou Chechenization dan een goede interne aanpak zijn als je het inderdaad hebt over scholing,

Bert-Jan: Maar nu komen we bijna bij een normatieve vraag uit natuurlijk, van wat is goed. Terwijl die probeer ik altijd te vermeiden en te kijken naar wat er gebeurt zonder wat goed of fout is. Maar als jij goed definieerd als er is geen gewelddadig conflict meer nog aan russische nog aan tsjetsjeense kant. Dan betekent dat denk ik toch, wat ik niet als wetenschapper vind maar als mens dan, dan zul je de Tsjetsjenen die toch om mee autonomie vragen en zelfs degene die om separatisme vragen zul je in ieder geval duidelijk moeten maken dat ze op een heel groot terrein baas in eigen winkel zijn. En dan zul je eerlijk met hen moeten proberen tot afspraken moeten komen als van luister eens kunnen we kunnen jullie niet onafhankelijk maken want dat brengt risico's mee voor onze staat. Dus dat betekent dat we graag goede afspraken willen maken over de geopolitieke kanten de infrastructuur de pijpleidingen in de nabijheid van natuurlijke hulpbronnen. Maar je loopt altijd het risico dat er altijd mensen zijn die dat niet willen die toch onafhankelijkheid willen, en daar valt misschien ook heel veel voor te zeggen. Dus ik denk niet dat je daarmee voor honderd procent dat separatisme weghaalt. Dus ook niet de aanslagen, dus ook niet het geweld.

Nicole: maar denkt u dan bijvoorbeeld, stel een hele grote groep zou daarmee akkoord gaan, maar de separatisten blijven gewoon hard en ze zouden heel veel steun krijgen van het netwerk dat ze hebben in de moslimwereld.

Bert-Jan: Het is hearts and minds zoals de amerikanen zouden zeggen. Als je wil winnen van separatisten dan moet je ervoor zorgen dat ze eigenlijk bijna geen steun meer hebben van de eigen bevolking. Dus je moet wel concessies doen en kijken wat de bevolking wil in zodanig dat ze zeggen het is nu genoeg, je mag niet bij ons in huis schuilen, we willen die wapen transporten niet. Maar dat is niet makkelijk om dat uiteindelijk te bereiken.

Nicole: en als u kijkt naar de geschiedenis van rusland en afgescheiden staten. Ziet u het dan gebeuren, in het ideale wereldbeeld, ziet u het dan gebeuren dat Rusland toe zou kunnen geven op bepaalde vlakken dat Tsjetsjenië meer autonomie zou kunnen krijgen? En de Tsjetsjenen daar natuurlijk in meegaan van dan zijn we geen onafhankelijke staat.

Bert-Jan: Ja dat denk ik wel maar dan zit er wel een soort van ondergrens. Dus dat ze wel controle willen houden over een aantal vitale aspecten van die Tsjetsjeense maatschappij en economie en infrastructuur. Ik kan niet beoordelen, ik ken niet de Tsjetsjeense wereld, of dat genoeg is voor de mensen om mee akkoord te gaan. Ik kan me wel voorstellen dat de Russen dat voorstellen en dat

ook wel willen implementeren, maar nooit zover dat ze ook de controle verliezen over de strategische geopolitieke kanten.

Nicole: Dus eigenlijk zou er een heel ingewikkeld verdrag moeten komen van hoe het precies allemaal wel en niet mag?

Bert-Jan: Nu neem je er een verkeerd woord bij want een verdrag in mijn vak is tussen staten en Tsjetsjenië is geen staat, dus ik denk niet dat de Russen over een verdrag beginnen in de symbolische zin misschien wel een verdrag met het Tsjetsjeense volk of een contract. Een verdrag impliceert een soevereine staat dus het is een woord dat ik niet zo snel zou gebruiken. Maar een overeenstemming of akkoord wel.

Nicole: Ja dat is misschien ook een beetje het verschil dat ik geografie studeer, onze studie gaat daar ook totaal niet op in.

Bert-Jan: Dat maakt ook helemaal niet uit, ik verwijt je niks.

Nicole: Even kijken, ik heb natuurlijk heel veel vragen omdat mijn hele onderzoek toch echt over Chechenization gaat, de meeste vragen gaan dan over, want brengt Chechenization met zich mee, is het positief, is het negatief. Wat denkt u dat er in de toekomst gaat gebeuren als Chechenization blijft aanhouden.

Bert-Jan: Dat heb ik eigenlijk wel beantwoord volgens mij. Maar je moet eigenlijk wel heel goed een onderscheid maken voor wie het consequenties heeft, voor de Russische regering of voor de Tsjetsjenen. Heeft het consequenties voor de gematigde Tsjetsjenen of de voor de separatistische Tsjetsjenen. Dat zijn wel vier categorieën die ik daarin zou onderscheiden. En voor de separatisten is het slecht, voor de gematigde kan het goed zijn, als het goed is voor de gematigde en zij gaan ermee akkoord dan is het ook goed voor Poetin en de Russische bevolking maar dat neemt als risico met zich mee dat de separatisten zich daardoor harder gaan opstellen en het dan terugkaatst en het toch meer aanslagen met zich meebrengt waardoor het toch slecht kan zijn voor de Russen als gematigde Tsjetsjenen.

Nicole: Ik heb uiteindelijk als hoofdvraag, door deelvragen ga ik dat proberen te beantwoorden, kunnen we de Chechenization positief beschouwen voor de Tsjetsjeense bevolking, want dat is eigenlijk wat Poetin zegt, inderdaad suggereert,

Bert-Jan: Nou ja ik denk wel dat als dat betekent dat zij hun eigen taal en cultuur daar grotendeels zeggenschap over hebben en ook voor hun religie ook zo is, dat lijkt me uitermate belangrijk. Dat zij in grote mate controle hebben over laten we zeggen bepaalde belastingen, dus dat is het beleid

maken zoals zij dat willen. Daar heb je middelen voor nodig, dus als zij toch eigenlijk belasting betalen aan Moskou is het een beetje een lege huls. Dus ja als je die conditie inbouwt dan zeg ik ja.

Hierna wordt besproken hoe het onderzoek gedaan kan worden.

Interview Renée Gendron

- Do Chechens feel that Chechnya will ultimately be independent? This is a question about your opinion, what is your take on this question with the knowledge that you have?

Renée: In my opinion the Chechen separatist matter is on that is cyclical. There are some elements that have not been reconciled between Russia and Chechnya and remain sensitive issues such as the Caucasian Wars and the 1944 Deportation. As these events are not reconciled in the broader culture in Chechnya, there will always be some who advocate for Chechen independence. The Chechen independence efforts gain strength when there are sudden and deep changes in the Russian state. One example was the 1917 Revolution and Chechen efforts at creating the Mountain Republic of the North Caucasus. A second example was after the collapse of the Soviet Union in 1991 more recent efforts at an independent Chechnya.

- What things have changed since the beginning of the Chechenization? Which things have to change because of the Chechenization and have not changed yet? (What is positive and what is negative?)

Renée: Since Ramzan Kadyrov has become president of Chechnya, there has been an reduction of internal violence within Chechnya. The physical reconstruction of the republic has proceeded. There is a sense among many Chechens that there is some peace within their lives. There remain serious human rights violations, weak rule of law, an erosion of the rights of women, a weak economy and concerns over how public finances are acquired and distributed. There are additional concerns of the islamisation of the republic.

- Is Chechenization imposed by Poetin or is it a policy under the authority of Kadyrov? It seems that he still supports Poetin?

Renée: Chechenisation is a policy that Poetin first offered Ramzan Kadyrov's father, Akhmad Kadyrov. Akhmad Kadyrov was assassinated and unable to implement it. The policy is a means to distance the federal centre from the events in Chechnya all while ensuring that a loyal government remains in Chechnya. Kadyrov remains extremely loyal to Poetin for numerous reasons in part because more than 80% of Chechnya's budget comes from Moscow. Such staunch support from Kadyrov also ensures that he remains in his position.

- Why is peace and independence in Chechnya so important? And why Chechnya is so important for Poetin?

Renée: Most human beings prefer living in a state of peace instead of war. Independence in Chechnya is often linked to historical grievances such as mass deportation and grave human rights

violations. Independence is often argued as the only means by which the Chechen people and culture can survive. For Poetin and more broadly speaking the Russian Federation, Chechnya is lawfully part of their territory and has been for centuries. Asserting Russian constitutional rule over the territory is ensuring the territorial integrity of Russia. The geographic location of Chechnya also makes it important for oil and natural gas pipelines.

At the beginning of the Second Chechen War there was also a sense of dissuading further acts of terrorism. There was also outrage over the terrorist attacks in Beslan and the Moscow Theatre Siege, several train bombings, to name a few. As the war dragged on, there was a realisation by some that the Islamisation of the North Caucasus needed to be halted. The events in Chechnya influence events throughout the North Caucasus. And the violence in Chechnya slowly spread throughout the neighbouring republics in the North Caucasus.

- What do you think the intentions of Poetin are with respect to Chechenization? The literature shows that Poetin's Chechnya policy should create a peaceful way for Chechnya to be part of Russia. Will this be really the intention of Poetin according to you?

Renée: Chechenisation allowed Moscow to distance itself from the war in Chechnya. As the Second Chechen War was waged there were concerns about the amount of casualties Russian security forces were taking. Many in Russia didn't understand why their sons were dying for a breakaway republic. Chechenisation allows Moscow to support a local Chechen leader, claim that there is stability in Chechnya, and withdraw federal troops so as to not have them take casualties. It shifts responsibility and accountability downward from the centre to the local. In the process of Chechenisation however the rights of women have been eroded, rule of law remains extremely weak, the Chechen economy has not been rehabilitated, and there are serious human rights violations that have been not been meaningfully addressed. There has been no challenge from Moscow or from the Russian courts on these developments.

- What role has Ramzan Kadyrov in Chechenization and will there be peace with him as a leader? I ask this question because in the literature it comes forward that Ramzan can be very loyal to Poetin.

Renée: Ramzan Kadyrov has been central to the Chechenisation process. He runs the republic as a type of fiefdom. As a high profile and strong leader, he is able to influence and coerce loyalty from different factions in Chechnya. Violence in Chechnya has been significantly reduced thus there is a type of negative peace. The fundamental issues that drove the First and Second Chechen Wars have not meaningfully been addressed for some. As independence movements tend to be cyclical, it is

likely that the matter of Chechen independence arise at a later date. Some Chechen independence fighters have joined the ranks of other armed rebel groups in the North Caucasus.

- Can you tell me what has changed in Chechnya since the Chechenization, since before 2000 and now?

Renée: The economic and social situation in Chechnya remains of serious concern. The rebuilding of independent, transparent and accountable public institutions such as the police remains incomplete. There are several contemporary cases of enforced disappearances, murder and torture by armed personnel acting on behalf of the the government. There has been significant property development in Grozny, with the construction of sky rises and large mosques in Grozny, effectively transforming the city-scape. Unemployment remains very high with an estimated one fifth of all working age Chechens unemployed. Private sector development in Chechnya is almost non-existent. Almost all of the economy is based on a command-and-control style of economy where the Chechen government, controlled by Kadyrov, his clan and former fighters, disperse funds as they see fit. Grozny and by extension Kadyrov, remains extremely dependent on fund transfers from Moscow.

There are reports of extortion of public employees where they are forced to give a percentage of their salary to keep their jobs. Additional reports of double taxing and fraudulent accounting of public works projects and public institutions. T

Reports indicate that the Chechen government has started denying unemployment benefits and demanding that the person register as a private business to receive support. This is done to skew official statistics about lower unemployment and to falsify the growing strength of the private sector. There is virtually no competitive politics in Chechnya, weak political plurality. There have been moves to reduce Western influence in Chechnya. One example is criticising of "Transformer" toys and efforts to introduce toys based on Chechen heroes/legends. Another example is the significant increase of religion in public life.

Interview Khamzat

Nicole leidt het interview in.

Zou u eens wat over u zelf willen vertellen?

Khamzat: Dus ik kom uit Tsjetsjenië ik woonde 40 km vanuit de hoofdstad van Tsjetsjenië, het district noemt men Tsjieskie. Daar woonde wij, mijn vader, mijn ouders die zijn artsen, en die mijn vader en moeder werkten daar in een sanatorium voor kinderen, en daar woonde wij eigenlijk voor de eerste oorlog in Tsjetsjenië. Toen de eerste oorlog ontbrak kwamen wij wonen in een buurrepubliek Ingushetië. Wij woonde daar eventjes. Wij hadden daar geen huis maar daar was een soort vluchtelingenkamp. Sommige vluchtelingen huurde tijdelijk huizen of appartementen en die woonden daar. Tijdens het begin van de 2de oorlog in Tsjetsjenië met Rusland zijn wij naar België gevlucht op de illegale manier zoals iedereen dat doet. Dat is in 2001 en sindsdien wonen in Antwerpen in Schoten eigenlijk. En sinds 2001.

Nicole: Dus u woont al sinds 2001 in België?

Khamzat: Ja

Nicole: Ja u spreekt ook heel erg goed Nederlands. Heeft het veel moeite gekost om naar België te vluchten uiteindelijk? Is het moeilijk geweest voor jullie?

Khamzat: voor ons? Ja het was wel moeilijk ten eerste weet u dat u geen hoop heeft, het is een vreemd land en wat gaat er daar gebeuren? Hoe gaan zij ons ontvangen, behandelen wat wordt er daar op ons gewacht. Maar in vergelijking wat andere mensen ondergaan op weg naar Europa, dat was niks eigenlijk. Wij zijn gewoon in de bus gekomen en veel mensen zijn met hun kinderen p hun rug via bossen de grens over moeten steken, rivieren oversteken, in de bossen overnachten er werd zelfs verteld dat kinderen, ja ik heb soms gehoord dat een paar jonge meisjes daar waren overleden, in de bossen van Oekraïne. Die moeder had hun kwijtgespeeld en kon hun niet meer vinden. Ik weet niet precies wat er gebeurd is. Die moeder kon die niet meer terug vinden waar zij die heeft achtergelaten. In het grote bos wilde zij de weg vinden en die kon zij niet meer terug vinden. Dus ja er zijn erge dingen die mensen meemaken op weg naar België of Duitsland of op weg naar Europa dus ja, ik kan niet klagen als je zo een verhalen hoort. Ik dacht dat ik het ergste had meegemaakt maar wat ik later had gehoord ben ik blij dat ik levend de grens ben overgestoken.

Nicole: Hoe is het dan in het begin gegaan in België dan? Ging het moeizaam?

Khamzat: Eigenlijk toen wij naar hier kwamen zagen wij heel veel mensen die eigenlijk ook naar hier zijn gevlucht en tijdens onze tijd in het rode kruiscentrum die maar kwamen en kwamen. Wij dachten

dat we hier in eenzaamheid zouden sterven maar hier waren veel mensen die onze taal spreken. Niet alleen Tsjetsjenen want wij spreken Russisch maar ook anderen mensen die Russisch spreken dus wij voelden ons niet echt eenzaam. Dus het ging goed. Wij waren blij eigenlijk

Nicole: Dat kan ik me voorstellen. U bent nu ook goed terecht gekomen volgens mij? Wat voor werk doet u nu?

Khamzat: Ik werk nu in de haven . ik ben een havenarbeider in de haven van Antwerpen.

Nicole: Vandaar de shifts?

Khamzat: Als process operater

Nicole vertelt iets over zichzelf en over het onderzoek waarna het interview echt begint.

Nicole: Ik vind het dus vooral belangrijk hoe de situatie in Tsjetsjenië voor de eerste oorlog en na de tweede oorlog. Wat was de reden waarom u gevlucht bent. Dat zijn eigenlijk de dingen die ik graag zou willen weten.

Khamzat: laten we eens beginnen dan. Tijdens de eerste oorlog in de Tsjetsjenië, dat was toen in '94 ik was toen 12 jaar, dat was in oktober, november hebben pro Russische, zo gezegd rebellen, hebben samen met het Russische leger, hebben zij geprobeerd Grozny te bezetten, de hoofdstad en zo is de oorlog ontbroken. En zo is de oorlog begonnen ik was toen 12 jaar wij woonde op dat district wat ik genoemd heb, in tjieskie. Maar die oorlog met de russen is echt begonnen in december. En de Russische vliegtuigen begonnen meteen met vliegtuigen heel Tsjetsjenië plat te bombarderen. Terwijl op het nieuws kwam dat zij alleen maar Grozny aan het bombarderen zijn. Of ja zij zouden niet aan het bombarderen zijn maar constituties rechtvaardigheid aan het terug herstellen in Tsjetsjenen. Daarmee waren ze daar bezig als je naar de russen luistert en wij waren ons district was 40 km van de hoofdstad. En waarom zij ons dorp aan het bombarderen waren begrijp ik nog steeds niet goed want daar waren geen rebellen daar was niemand die wapens droeg en er waren geen Tsjetsjeense leger want die waren allemaal in Grozny, maar toch waren ze al onze dorpen aan het bombarderen. En ja ik denk dat toen de oorlog was begonnen dat Tsjetsjenië eigen soevereiniteit wilde, en ik denk dat ze daar ook gelijk in hebben want elk land moet hun eigen huisland hebben een eigen vaderland waar alleen hun wetten gelden dus ik denk dat ook voor België en ook voor Hollanders dat ze hun eigen huisland moeten hebben, elk volk, en dat hebben wij niet. Dus Tsjetsjenen hebben dat niet. Mensen uit Dagestan, Ingushetië zij hebben dat niet. Zij moeten wonen volgens de Russische wetten terwijl er een heel groot verschil is tussen de Russen en Tsjetsjenen. Andere cultuur andere religie, alles is anders, alles. Op dat vlak kunnen wij, is dat moeilijk om volgens

de Russische constitutie te leven, dat is onmogelijk en nog altijd tot nu toe, de constitutie de wetten worden niet gehandhaafd door de autoriteiten in Tsjetsjenië. Deze eisen dat wel voor andere mensen maar zelf doen ze dat niet. Ook als u daar bent en u iemand bij zich heeft die Russisch kan spreken, een tolk of zo, dan kunt u ook op Youtube te zien krijgen waar zij spreken over de Russische wetten, niet over de Russische wetten maar over de manier waarop zij mensen aanspreken. Er was zo een Tsjetsjeense minister die zegt dat wij gaan onze vijanden aanpakken zelfs volgens de wet en zelfs niet volgens de wet. Dus wij gaan die wetten niet toepassen. En dan probeert hij zich te corrigeren door te zeggen ik bedoel, want zij kunnen misschien buitenlands zijn, dat bedoel ik zegt hij. Maar als u zegt ik probeer mij daar te verdedigen volgens de Russische wetten die mens verdwijnt dat gewoon van de rader. Die kunnen zijn niet meer vinden, niemand mag klagen eigenlijk. Het is 100% een dictatuur nu. Niemand mag klagen dat er iets verkeerd gaat. Natuurlijk want er worden wel gebouwen gebouwd en moskees gebouwd maar ja als u daar uit eigen zak die dingen bouwt. Maar als u geld afpakt van gewone mensen, dus geld word afgepakt, lonen worden niet betaald of niet correct of niet volledig. Dat is nog altijd zo. Wat wordt er met die lonen gedaan. In Tsjetsjenië kun je dat zien. Aan de auto's bijvoorbeeld van de Tsjetsjeense president , je kunt zien waar dat geld naartoe gaat. Aan zijn vliegtuigen, aan zijn manier van leven. En ja mensen zijn ontevreden daarmee en ik denk dat dat niet het einde is. Ik weet het niet we moeten het afwachten. Veel Tsjetsjenen die in België wonen gaan niet terug, zij zeggen wel dat het veilig is en dat we terug kunnen komen, maar 90% van de mensen verlaten België niet om terug te gaan naar Tsjetsjenië om op bezoek te gaan.

Nicole: Dus jullie zijn eigenlijk gevlucht vanwege het onrecht? En uiteraard oorlog lijkt me.

Khamzat: Wegens onveiligheid omwille van het politiek standpunt. Dus wat wij willen, waarom willen wij, wij willen aparte van Rusland een eigen republiek omdat wij gewoon niet dezelfde cultuur hebben, niet dezelfde traditie. En als ik hier bijvoorbeeld in België doe naar mijn zin dan wordt er gezegd dat ik moet leven naar de Belgische wetten en als ik dat ook in Tsjetsjenië doe dan wordt gezegd dat ik dat volgens de Russische weten moet doen. En waar kan ik iets doen volgens Tsjetsjeense wetten. Nergens eigenlijk, terwijl ik iemand ben uit een oorspronkelijk land en zelfs daar kan ik niks doen volgens de Tsjetsjeense wetten. Maar ik denk dat wij problemen hebben met dat wij geen geschreven wetten hebben. Wij hebben tradities, zoals in sommige dorpen van Nederland die hebben hun eigen cultuur en traditie en die worden via de wet beschermd. Wij hebben die ongeschreven regels wij hebben ook die traditie. Iedereen kent die ook al staat die nergens geschreven. Dat is in ons bloed. Maar dat is compleet in tegenstrijdig met de Russische wetten. Maar soms wat doet Rusland, de Russische politiek sluit hun ogen, soms niet soms wel, dat hangt er vanaf

hoe zij het bekijken wanneer het voor hun voordelig is laten zijn het toe wanneer het niet voordelig is laten zij het niet toe. Zij zeggen dat volgens de Russische wet mag dat niet dus het is verboden.

Nicole: Dus het is eigenlijk gewoon heel corrupt?

Khamzat: Corrupt dat is 100%,

Nicole: En kunt u ook uitleggen wat dan de grootste verschillen zijn tussen wat u zou moeten opvolgen volgens de Russische wet en wat je eigenlijk liever zou willen volgens de culturen en tradities van de Tsjetsjenen.

Khamzat: dus eigenlijk nu in Tsjetsjenië zijn wij eigenlijk fundamenteel moslims. Wij mogen geen alcohol verkopen of kopen of verspreiden. Volgens de Russische wet is dat niet verboden en iedereen die dat wil mag dat doen. Dus en wij willen het niet in onze republiek dus dat is verboden. Dat ten eerste. Banken met interesten dus dat is verboden. Het is religieus eigenlijk. Het grootste verschil is religie. Wij willen onze religie volgen de Russen zeggen, jullie mogen dat volgen, jullie mogen bidden, jullie mogen moskees bouwen maar zo een belangrijke dingen als alcohol mogen wij niks zeggen. Dus je mag vrijen, of stel dat iemand voor diefstal in de Russische gevangenis wordt gestoken voor 10 of 15 jaar dat is hetzelfde als hier voor 30 jaar.

Nicole: Vind u het dan ook niet lastig in België, daar mag ook gewoon alcohol verkocht worden, daar zijn ze eigenlijk heel vrij in, in wat ze mogen. Is dat af en toe niet lastig?

Khamzat: nou eigenlijk dat ook wel maar hier proberen wij ons aan te passen en proberen wij dat ook te begrijpen. En wij proberen ons aan te passen. Bij sommige lukt dat bij sommige niet. Maar wat ik bedoel wij moeten toch ons eigen grondgebied hebben waar wij ons vrij kunnen uitspreken? Waar wij onze mening vrij kunnen uitspreken. Wij moeten ons eigen stuk land hebben waar wij Tsjetsjenen mogen blijven 100% dat bedoel ik. Maar in België is dat begrijpelijk. Als bijvoorbeeld in België een man naar Dubai vliegt moet hij zich ook gedragen naar die wetten en normen maar hij begrijpt ook dat hij daar toch niet lang zal blijven dat hij terug komt naar zijn vaderland, dus voor tijdelijk is het voor hem niet erg om zich aan te passen. Of een Belgische vrouw naar Saoedi-Arabië vliegt of naar een Arabisch land, zij beseft dat zij een hoofddoek moet dragen en zij draagt dat. Ik heb zelfs op tv gezien, de Belgische koningin gezien dat zij zelfs een sjaal over haar hoofd draagt, dat bedoel ik.

Nicole: Ja een soort respect dat je dan hebt

Khamzat: Ja respect

Nicole: En ja in Tsjetsjenië voelt het dan als een bezetting?

Khamzat: Ja natuurlijk echte bezetting. Dat wij de wetten moeten volgen die wij niet hebben geschreven en waar wij niet voor hebben gekozen. Wij hebben het niet naar onze zin.

Nicole: Het klinkt ook heel begrijpelijk als ik het zo hoor

Khamzat: En nu zijn zij bezig in Oekraïne hetzelfde verhaal. De Russen worden daar niet gerespecteerd, ze worden onderdrukt, zij hebben een deel van Oekraïne afgepakt, totale arrogantie.

Nicole: Wat vind u van die situatie in Oekraïne? Is dat een beetje te vergelijken met de situatie in Tsjetsjenië.

Khamzat: Ons eerste staatshoofd had dat voorspeld. Dat Rusland na Tsjetsjenië naar Georgië naar Oekraïne en dan europa gaat, dat is hun plan eigenlijk. Hun doel is europa. Iedereen spreekt daar over dat dat onterecht is. Dat is eigenlijk dat is een ander volk met een ander taal. Dat zijn geen russen, ze noemen zich wel broedervolken maar eigenlijk. Ik was ook in Oekraïne. Zij hebben een totaal andere cultuur, taal en mentaliteit. Dat is gewoon een ander volk. Die hebben ook geen respect voor de russen. Ze spreken wel Russisch maar als je probeert daar om in het Russisch te vragen. Een bushalte of een weg naar het hotel. Die beantwoorden u niet, die passeren u gewoon. Je moet dan eerst uitleggen ik ben een student ofwel Engels of Russisch. Die denken dat dat u Russische bent, dus u moet eerst zeggen kijk en uitleg geven dat je geen rus bent en de weg naar het hotel zoekt dan pas krijg je een antwoord. Sorry wij dachten dat u rus was.

Nicole: Dus zij voelen zich ook niet verbonden met Rusland?

Khamzat: Totaal onaanvaardbaar dat de russen zich daar nu bevinden maar als je het aan de russen vraagt dat zijn die daar niet. Wij zijn daar niet, wij helpen daar niet, dat is ons leger niet, zeer arrogant.

Nicole: Maar is het ondanks dat de russen veel met Tsjetsjenië bezig zijn geweest, lees ik in veel literatuur ook dat ze willen helpen. Geld willen geven etc. is de situatie dan nu ook verbeterd of is er naar u mening weinig veranderd

Khamzat: Ja aan wie willen zijn geld geven dat is de vraag, aan de Tsjetsjenen of aan het Tsjetsjeense leger? Die voor hun vecht tegen de rest van de Tsjetsjenen. Aan wie geven zij geld? Zij geven geen geld aan mij of niet aan mijn familie aan niemand die ik ken. Maar zijn geven wel geld aan Kadyrov en zijn leger en zij hebben totale vrijheid in Tsjetsjenië voor alles wat zij maar doen. Iemand vermoorden zonder reden en die worden dan niet vervolgd. Zij mogen iemand bestellen die worden niet vervolgd.

Eigenlijk Kadyrov is de eigenaar van Tsjetsjenië. Hij treedt op als eigenaar van Tsjetsjenië, hij heeft alles onder controle, alle pachten zijn van hem, alle winkels zijn van hem. Hij heeft zijn eigen fonds opgericht op naam van hem en op naam van zijn vader op naam van zijn moeder, en mensen moeten geld verzamelen in zijn fonds voor bepaalde doeleinden. Dat is ook echt onbegrijpelijk. Iedereen moet van zijn loon een stuk afgeven, na de belasting moeten zijn nog een extra stuk afgeven om hem en zijn gezin zagezegd het gezin van het staatshoofd te ondersteunen.

Nicole: Eigenlijk lees ik in de literatuur mooie dingen. Dat er geld word gegeven, dat het beter gaat, dat er meer rust is maar u zegt dat er misschien wel meer geld is maar dat is voor Kadyrov en niet voor de Tsjetsjenen zelf.

Khamzat: Als er geld wordt gegeven alleen om meer leger en meer wapens, meer ammunitie aan te kopen of er wordt ook wel geld gegeven om meer gebouwen te bouwen en businesscentra te bouwen en van wie zijn die. Die zijn van bepaalde personen van een minister of van de president. Maar die zijn ook niet van het volk, die worden ook niet aan het volk gegeven dus nog altijd Tsjetsjenen vluchten naar België of europa. En wat is daar de reden van als alles zo perfect is daar? Mensen willen nog altijd weg van Tsjetsjenië. Het probleem is dat zij alle mogelijkheden hebben om al die mooie boeken te schrijven. En op internet alles mooi voor te stellen. Tsjetsjenen hebben dat niet, zij hebben geen eigen drukkerij, zij hebben misschien één site en ook die heeft een sterke financiering nodig. Als wij konden luisteren naar beiden kanten dan zouden wij de waarheid zien. Het is het probleem dat wij geen Tsjetsjeense boeken hebben dat wij geen literatuur hebben van de andere kant. Krijgen zij wel echt geld of niet? Hier zijn ook Tsjetsjenen in België die geld verzamelen voor arme mensen in Tsjetsjenië en dit doorsturen. Op sociale media kun je dat ook vinden, die verzamelen geld voor Tsjetsjenië die ziek zijn voor bepaalde ziektes, en hebben veel geld nodig. Voor gezinnen die in armoede leven of die veel kinderen hebben en niks te eten hebben en een slechte woning hebben en die moeten repareren, dus halen zijn geld bijeen en sturen dit naar Tsjetsjenië om die gezinnen te helpen. Aan wie geeft Rusland het geld, dat is onbegrijpelijk, dat ten eerste. Ten tweede gebeurde het om het volk te verdelen. Er waren wel mensen in Tsjetsjenië die aan de kant van de Russen stonden, misschien 10%. Die horen aan de kant van de russen. Die zijn opgegroeid in de tijd van de sovjet unie en die zouden willen dat het zo blijft. En die geven geld aan die mensen zolang zij tegen de rest van Tsjetsjenen vechten. Dus iedereen kan mooi praten die hebben daar inderdaad Grozny opnieuw opgebouwd maar niet de volledige stad. 25 % van de stad is terug opgebouwd, en dat wat ze laten zien op foto's. maar de mensen die Grozny hebben bezocht zeggen als u twintig kilometer van de stad gaat ziet u alleen armoede, ziet u alleen ja dat de oorlog nooit aan een einde is gekomen. Zo erg is het daar zeggen ze.

Nicole: Maar is er wel meer stabiliteit nu. Of wordt er nog steeds veel gevochten?

Khamzat: Nu met de oorlog in Syrië, heel veel mensen zijn vertrokken naar Syrië. Tsjetsjenië zijn daar naartoe betrokken, in Tsjetsjenië is het nu wel rustiger dan vroeger. Dat is de reden dat de jeugd vertrekt naar Syrië?

Nicole: En waarom zijn zij vertrokken naar Syrië? Of heeft u daar geen kijk op?

Khamzat: Ik kan mij voorstellen om terug te komen en terug met Rusland te vechten. Om hun land en soevereiniteit te geven. Volgens mij niet om zomaar te gaan vechten of te sterven. Maar echt met een doel zeg maar.

Nicole: Oke dus vanuit hun eigen geschiedenis dat ze zeg maar hun eigen onafhankelijk land willen.

Khamzat: Natuurlijk en dat is begrijpelijk, iedereen moet over een onafhankelijk vaderland beschikken. Dus als u ergens bent, morgen in Japan dan leeft u volgens Japanse tradities maar wel ooit terugkomt en wonen volgen u eigen cultuur en tradities. De wetten in Nederland en België zijn aangepast aan de cultuur van de plaatselijke bevolking.

Nicole: Zeer begrijpelijk, ik lees in de literatuur, ik refereer elke keer terug naar de literatuur omdat dat de achtergrond is die ik heb meer informatie heb ik niet, dat er groepen zijn, separatisten, strijders die graag onafhankelijkheid willen nou was mijn vraag, zijn het echt groepjes of is het dat alle Tsjetsjenen onafhankelijkheid willen of dat de grootste groep onafhankelijkheid wil?

Khamzat: na de eerste oorlog in 96 hebben alle Tsjetsjenen zeg maar 95% onafhankelijkheid verklaard. Zij hebben vrijwillig, dus toen was het vrij in de hele republiek niemand kon iemand dwingen tot iets, maar zij hebben vrijwillig, ook toezicht houders van de VN waren aanwezig in Tsjetsjenië om te controleren of alles goed verloopt, 95% procent van de Tsjetsjenen heeft onafhankelijkheid verklaart dat zij dat echt willen. Maar in 99 ontbreekt opnieuw oorlog. Poetin verzint iets, Tsjetsjenen hebben in Moskou huizen opgeblazen, dit en dat, waren niet meer dan leugens om de tweede oorlog te beginnen in Tsjetsjenië en zo ontbreekt de tweede oorlog en zij noemen nu de Russische eerste president die door Rusland was gezet in Tsjetsjenië, noemen zij de eerste Tsjetsjeense president terwijl hij niet de eerste was. Zij noemen nu de andere die door de Russische regering daar was geplaatst. Dus wij mogen zelfs de naam van de echte eerste Tsjetsjeense president niet noemen dan wordt men strafrechtelijke vervolgd. Dat is het leven in Tsjetsjenië, niet volgens de boeken, maar dat is de realiteit.

Nicole: Ja dat is echt iets waar ik me niks bij voor kan stellen, echt heel erg heftig.

Khamzat: En zelfs ik kan vervolgd worden, dus zelfs mijn familie kan vervolgd worden als zij te weten komen dat ik het met u over dit onderwerp heb gehad. En niet een mooi beeld heb gegeven over wat er in Tsjetsjenië gebeurd.

Nicole: Is het daardoor belangrijk dat ik daardoor u naam niet noem of iets dergelijks?

Khamzat: Als dit niet in de openbare media komt is dat niet belangrijk

Nicole: Want dat zou in principe geen probleem zijn.

Khamzat: Ik vind het geen probleem als je mijn naam zou noemen zelfs niet als dat op internet zou komen te staan. Maar dat is wat het is. Ik ga niet liegen om de Tsjetsjeense president blij te maken of Poetin blij te maken.

Nicole: Nee maar ik wil u ook niet door dit gesprek in eventuele moeilijkheden brengen. Ik zal daar in ieder geval rekening mee houden. Ik zal geen heftige uitspraken gebruiken of iets groter maken dan het is Maar u zegt dus dat in Tsjetsjenië die eigen staat graag wil, de eigen onafhankelijkheid?

Khamzat: Ja dat is absoluut zo, zij willen de Russische regering weg van daar. Zij willen de pro-Russische president weg van daar. Zij willen hun eigen president hun eigen land. Zij willen zeker onafhankelijkheid. U kunt dat ook, in februari was dat, mensen over heel europa waren aan het betogen tegen de pro Russische president in Tsjetsjenië, in Straatsburg, in Oostenrijk, in België, in Zweden overal. Natuurlijk die mensen die van Rusland geld krijgen die willen dat niet, dat heb je in elk volk overlopers. Die handelen niet in interesse van het volk, die handelen vanuit hun eigen interesse, wat is voor hun belangrijk niet het volk maar geld en macht.

Nicole: En is het echt belangrijk voor mensen om een eigen staat te willen vanwege de wetten die ze dan zelf kan maken of is de religie dan echt de grootste speler? Dat u die openlijk kunt volgen?

Khamzat: Eigenlijk denk ik dat dat religie is, die wetten als Tsjetsjenië ooit onafhankelijk wordt dan gaan die gebaseerd zijn op de religie, op de Sharia, zeker en vast. Ik denk dat dat zeker in het eerste geval dat dat religie is.

Nicole: En ik weet niet of dat een provocerende vraag is, maar denkt u dat, want je hebt nu natuurlijk de 'war on terror' en er is natuurlijk veel commotie rondom de islam, denkt u dat dat invloed heeft op het conflict op dit moment? Omdat er zoveel commotie over is over de hele wereld.

Khamzat: dat is een goede vraag, ja invloed in zekere zin wel, voor Poetin in zekere zin wel. Wij worden in Rusland, ik ben terrorist in Rusland. Maar ik woon nu in België en ben ik geen terrorist. Het ligt er aan wie het erover heeft. Als we naar Poetin luisteren zijn wij de terroristen. Wij willen alleen

onafhankelijkheid, wij willen niks plegen in België of Rusland, nergens. Wij willen alleen onze landen apart. Onze eigen wetten en wonen volgens onze eigen tradities en onze cultuur. Maar nu kunnen zij daarmee wel spelen en zeggen en nu wordt het woord terrorisme onder meerdere moslims verspreid.

Nicole: Dus nu wordt het makkelijk gemaakt om te zeggen,

Khamzat: Ja en wie verspreid dat iemand die zelfs geen begrip heeft over terrorisme en wat is dat? Wij luisteren naar iemand en diegene heeft ons zot kunnen krijgen. Dat is het geval hier, wij hebben ons bepaald doel en dat doel willen wij behalen. En iedereen weet over dat doel dat wij willen bereiken maar niemand spreekt hierover, niet in Europa, niet in Rusland nergens eigenlijk. Niemand geeft ons zelfs een woord om uit te spreken, dat is het probleem.

Nicole: Nee Jullie worden gewoon onderdrukt.

Khamzat: Als iemand aan mij vraagt wat wij willen dat kunnen wij dat zeggen, maar niemand vraagt wat wij willen, die noemen direct iedereen makkelijk een terrorist. Hij is een terrorist hij wil iemand opblazen, hij wil iemand doden. Dat is het probleem, dat zij niet vragen aan mensen wat zij willen. Het is makkelijk om iemand terrorist te noemen.

Nicole: Ja want dan heeft hij natuurlijk de rest van de wereld aan zijn kant staan. Op het moment dat hij dat zegt.

Khamzat: Op het moment is Kadyrov aan de leiding, al voor de 3de keer. Dat schrijven ze niet in de boeken dat, daarover had ik het straks. Zij willen de wetten eigenlijk zelf niet maar wel voor andere mensen. Om die te volgen. Kadyrov zou eigenlijk geen 3 keer de plek van president mogen bekleden. Dat het is het probleem, welke wetten moeten wij wel volgen en welke wetten niet? Geen concreetheid.

Nicole: Geen één lijn in wetvoering. En wat voor leider is Kadyrov?

Khamzat: Ik kan in drie woorden zeggen wat voor leider hij is, hij is een maffia, net als zijn leider Poetin. Dus hij is een echte maffia, hij handelt op de manier hoe de maffia handelt. Dus hij ja hij heeft eigenlijk geen doel. Ten eerste hoe hij kan een betere republiek maken. Hij geeft gewoon een bevel en als die andere dat niet doet dan gewoon doodmaken of kapotmaken. Dus dat is zijn manier om de republiek beter te maken, Hitler of Stalin. Op die manier handelt hij dus als het iets niet wordt gedaan ofwel die persoon wordt gedood oftewel wordt alles afgepakt op de manier waarop de echte maffia handelt. Dat is die persoon. Tsjetsjenen hebben echt totaal geen respect voor hem. Maar die zijn wel bang om daar luidt over te spreken. Soms als een Tsjetsjeen die niet in het land is maar in het

buitenland die aangepakt moet worden, wat doet hij dan, dan komt hij naar huis hij pakt zijn vrouw of moeder of vader of een van de familieleden en die lid verdwijnt dan gewoon later. Er zijn zoveel zaken en dossiers in het Europese parlement die tegen de handelingen van Kadyrov lopen op dit moment. Hij handelt dus eigenlijk als een maffiabaas.

Nicole: Hoe is de relatie, tussen Kadyrov en Poetin. Is Kadyrov echt een aanhanger van Poetin van zijn regime?

Khamzat: de relatie tussen Kadyrov en Poetin is net zoals de relatie tussen vader en zoon. Poetin is de vader en Kadyrov is de zoon, echt op die manier. Poetin zei dat ooit dat hij dat ook voelt als vaderschap, hij heeft die opmerking gemaakt. Kadyrov zegt ook als ik letterlijk citeer dat hij houdt van Poetin en hij wil dat hij president blijft voor altijd.

Nicole: Dus die relatie is heel goed?

Khamzat: Die relatie is heel goed ja, natuurlijk. Die band is heel goed.

Nicole: Nou dan heb ik eigenlijk niet een laatste vraag. Kun je mij een algemeen beeld geven over hoe de situatie was rond de tijd van de oorlogen en de tijd erna?

Khamzat: eigenlijk is het veel beter de relatie tussen Rusland en Tsjetsjenië, veel beter. Maar dat is ook niet zonder, die helpen wel, die pompen veel geld in Tsjetsjenië terwijl Tsjetsjenië ligt 2500 km van Moskou af en als u een vliegtuig pakt naar Rusland moet u al die arme dorpen overvliegen van Rusland. Terwijl 120 km van Moskou sterven uit honger, die hebben niks te eten, helpt Poetin Tsjetsjenië, helpt hij Kadyrov, Tsjetsjenië wordt het meeste geholpen. Geen enkele deelrepubliek wordt zoveel geholpen als Tsjetsjenië. Maar wij weten ook wat daarachter zit. Poetin wil dat er zoveel mensen aan zijn kant staan. Zo wil hij dat ze niet meer tegen hem vechten, dat wordt niet zomaar gedaan, dat wordt met een bedoeling gedaan. Maar hoe komt dat dan dat andere republieken zoveel vragen naar een school en ziekenhuis en daar wordt dat niet gedaan en dat wordt wel in Tsjetsjenië gedaan. Maar de relatie, zoals aan ene rechercheur, Michalkov was zijn naam, werd gevraagd was die oorlog wel nodig in Tsjetsjenië en voor wie, en die rechercheur zei dat was wel nodig, voor Tsjetsjenen zodat zij Rusland respecteren omdat zij wapens hebben omdat zij een groot leger hebben, en voor Russen zodat zij Russen respecteren, zelfs als zij geen wapens hebben. Dus dat zij elkaar respecteren.

Nicole: En is dat respect er gekomen denkt u?

Khamzat: een beetje begrip wel, Tsjetsjenen weten dat Rusland niet zomaar te winnen is en de Russen weten dat Tsjetsjenië niet zomaar te overwinnen is.

Nicole: Misschien een goede eerste stap, een klein beetje begrip.

Khamzat: Ja dat wel, maar is dat het einde, dat is de vraag. Is het nu opgelost, dat is de vraag. Komt er nu misschien een nieuwe oorlog of wie weet, dat is zeker niet het einde. Misschien gebeurt er nog iets, journalisten mogen Tsjetsjenië niet binnen om te laten zien wat er aan de hand is. Waarom mogen zij daar niet binnen? Waarom mogen zijn die reportages daar niet maken, dat zegt wel iets.

Nicole: Denkt u dat u ooit terug gaat naar Tsjetsjenië?

Khamzat: Ja zeker, ik denk dat iedere Tsjetsjeen ooit terug gaat. Die zijn niet naar hier gekomen niet om economische redenen, wij hadden daar ook een goed leven, wij moesten niet hard werken om het gezin te ondersteunen, om voeding te geven aan onze kinderen dus wij hadden geen problemen met de economie. Wij hadden eten en een huis om in te wonen. Wij kwamen niet om economische redenen eigenlijk.

Het interview wordt afgesloten.